

FremSAT den 6. oktober 2021 af skatteministeren (Morten Bødskov)

Forslag

til

Lov om ændring af skattekontrolloven og ligningsloven

(Kompetence til godkendelse af oplysningsskemaet m.v., regnskabsføring i fremmed valuta for visse udenlandske kulbrinteskattepligtige, lempelse af kravet om udarbejdelse af transfer pricing-dokumentation i visse rent danske situationer, justering af straffebestemmelsen om indgivelse af land for land-rapport, beskatning af lejeindtægter ved udlejning af helårsbolig og godkendelse af små patientforeninger for sjældne sygdomme som almenevelgørende foreninger m.v.)

§ 1

I skattekontrolloven, lov nr. 1535 af 19. december 2017, som ændret bl.a. ved § 6 i lov nr. 1835 af 8. december 2020 og senest ved § 1 i lov nr. 789 af 4. maj 2021, foretages følgende ændringer:

1. § 6, stk. 1, ophæves.

Stk. 2 og 3 bliver herefter stk. 1 og 2.

2. I § 6, stk. 2, nr. 1, der bliver stk. 1, nr. 1, ændres »årsregnskab, og« til: »årsregnskab,«.

3. I § 6, stk. 2, der bliver stk. 1, indsættes efter nr. 1 som nyt nummer:

»2) hvilke erhvervsdrivende, der efter stk. 1, nr. 1, skal give supplerende oplysninger i oplysningsskemaet, jf. § 5, til brug for told- og skatteforvaltningens kontrol af grundlaget for de erhvervsdrivendes indkomstopgørelser, og«.

Nr. 2 bliver herefter nr. 3.

4. I § 6, stk. 3, der bliver stk. 2, ændres »stk. 2« til: »stk. 1«.

5. I § 12, stk. 2, ændres »1. februar« til: »1. marts«.

6. I § 29, stk. 1, nr. 1, indsættes efter »eller b«: », eller kulbrinteskattelovens § 3«.

7. I § 29, stk. 1, indsættes som nr. 4:

»4) Fysiske personer omfattet af kulbrinteskattelovens § 3 ved opgørelsen af indkomst efter kulbrinteskatteloven.«

8. I § 34, stk. 1, og § 35, stk. 1, indsættes efter »§ 29, stk. 1, nr. 3«: »eller 4«.

9. § 39, stk. 1, affattes således:

»Skattepligtige omfattet af § 38, og som ikke er fritaget efter § 40, stk. 1, skal udarbejde og opbevare skriftlig dokumentation af en sådan art, at den kan danne grundlag for en vurdering af, om priser og vilkår for kontrollerede transaktioner, er fastsat i overensstemmelse med, hvad der kunne have været opnået, hvis transaktionerne var afsluttet mellem uafhængige parter, jf. dog stk. 2 og 4. Den skriftlige dokumentation skal dog alene udarbejdes i følgende situationer:

- 1) Den ene part i den kontrollerede transaktion er en udenlandsk fysisk eller juridisk person, jf. § 37, nr. 4, eller udgør et fast driftssted beliggende på Færøerne, i Grønland eller i en fremmed stat, herunder efter bestemmelserne i en dobbeltbeskatningsoverenskomst. Den skriftlige dokumentation skal dog ikke udarbejdes, hvis alle parter i den kontrollerede transaktion er faste driftssteder beliggende i Danmark af selskaber beliggende på Færøerne, i Grønland eller i en fremmed stat, herunder efter bestemmelserne i en dobbeltbeskatningsoverenskomst, eller hovedkontorer af selskaber hjemmehørende i Danmark.
- 2) Den ene part i den kontrollerede transaktion beskattes efter tonnageskatteloven, medmindre alle parterne i den kontrollerede transaktion kun beskattes efter tonnageskatteloven. Den skriftlige dokumentation skal også udarbejdes, hvor den skattepligtige opgør indkomst omfattet af tonnageskattelovens § 13, stk. 2.
- 3) Den ene part i den kontrollerede transaktion beskattes efter kulbrinteskatteloven, medmindre alle parterne i den kontrollerede transaktion kun beskattes efter kulbrinteskatteloven.
- 4) Den ene part i den kontrollerede transaktion er omfattet af selskabsskattelovens § 1, stk. 1, nr. 3, medmindre

alle parterne i den kontrollerede transaktion er omfattet af selskabsskattelovens § 1, stk. 1, nr. 3.

- 5) Den ene part i den kontrollerede transaktion er omfattet af selskabsskattelovens § 1, stk. 1, nr. 6.
- 6) Den ene part i den kontrollerede transaktion er omfattet af selskabsskattelovens § 3.
- 7) Hvor den skattepligtiges indkomst skal opgøres efter kildeskattelovens § 2, stk. 8, selskabsskattelovens § 2, stk. 7, eller selskabsskattelovens § 8, stk. 6.«

10. I § 39, stk. 4, udgår »alene«, og efter »udarbejde« ind sættes: »yderligere«.

11. § 41 ophæves.

12. I § 72, stk. 1, § 75, stk. 1, 1. pkt., og stk. 1, nr. 1, § 77, stk. 1 og 3, og § 84, nr. 3, ændres »§ 6, stk. 2, nr. 1,« til: »§ 6, stk. 1, nr. 1,«.

13. I § 84, nr. 4, ændres »§ 6, stk. 2, nr. 2,« til: »§ 6, stk. 1, nr. 3,«.

14. I § 84, nr. 5, ændres »og« til: »eller«, og »at indhente« udgår.

§ 2

I ligningsloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 1735 af 17. august 2021, som ændret ved § 8 i lov nr. 1179 af 8. juni 2021 og § 3 i lov nr. 1181 af 8. juni 2021, foretages følgende ændringer:

1. I § 8 A, stk. 3, indsættes efter 1. pkt. som nyt punktum:
»Told- og skatteforvaltningen fastsætter for patientforeninger, som repræsenterer sjældne sygdomme, særlige regler om godkendelse, der fraviger de almindelige betingelser om antal kontingentbetalende medlemmer, antal årlige gave-givere, gavestørrelse og årlig bruttoindtægt eller formue.«

2. § 15 Q, stk. 1, 3. pkt., affattes således:

»Ved en helårsbolig forstås hele eller en del af en fast ejendom, der tjener til ejerens, andelshaverens eller lejerens helårsbolig.«

3. I § 15 Q, stk. 1, 6. pkt., ændres »1.-3. pkt.« til: »1. og 2. pkt.«

4. I § 15 Q, stk. 1, indsættes efter 7. pkt. som nyt punktum:

»Hvis helårsboligen har flere ejere, andelshavere eller lejere, fordeles bundfradraget i ejerboliger efter ejerandel, i andelsboliger efter den pågældende andelshavers andel af boligafgiften og i lejeboliger efter den pågældende lejers andel af lejeudgiften.«

5. § 15 Q, stk. 4, affattes således:

»Stk. 4. Ønsker ejere, andelshavere og lejere i et indkomstår at anvende både stk. 1 og 2 og § 15 P, stk. 1 og 2, på samme bolig, skal der foretages en forholdsmæssig opgørelse af bundfradragene i forhold til indkomståret. Det samlede bundfradrag opgjort efter 1. pkt. kan ikke overstige det højeste bundfradrag opgjort efter enten stk. 1 og 2 eller § 15 P, stk. 1 og 2.«

6. § 28, stk. 7, 2. pkt., ændres »§ 2 til told- og skatteforvaltningen« til: »§ 2«.

§ 3

Stk. 1. Loven træder i kraft den 1. januar 2022.

Stk. 2. § 1, nr. 1-4, 6-8 og 10-13, har virkning fra og med indkomståret 2022.

Stk. 3. § 1, nr. 9, har virkning for indkomstår, der påbegyndes den 1. januar 2021 eller senere.

Stk. 4. § 2, nr. 1, har virkning fra og med kalenderåret 2022.

Stk. 5. § 2, nr. 2-5, har virkning fra og med indkomståret 2021. Skattepligtige, der er omfattet af § 2, nr. 2-5, kan dog for indkomståret 2021 senest ved oplysningsfristens udløb vælge at opgøre den skattepligtige indkomst uden anvendelse af ændringerne i § 2, nr. 2-5.

Bemærkninger til lovforslaget

Almindelige bemærkninger

Indholdsfortegnelse

1. Indledning
2. Lovforslagets hovedpunkter
 - 2.1. Kompetence til godkendelse af oplysningsskemaet
 - 2.1.1. Gældende ret
 - 2.1.2. Skatteministeriets overvejelser
 - 2.1.3. Den foreslåede ordning
 - 2.2. Justering af oplysningsfristen for juridiske personer
 - 2.2.1. Gældende ret
 - 2.2.2. Skatteministeriets overvejelser
 - 2.2.3. Den foreslåede ordning
 - 2.3. Regnskabsføring i fremmed valuta for visse udenlandske kulbrinteskattepligtige
 - 2.3.1. Gældende ret
 - 2.3.2. Skatteministeriets overvejelser
 - 2.3.3. Den foreslåede ordning
 - 2.4. Lempelse af kravet om udarbejdelse af transfer pricing-dokumentation i visse rent danske situationer
 - 2.4.1. Gældende ret
 - 2.4.2. Skatteministeriets overvejelser
 - 2.4.3. Den foreslåede ordning
 - 2.5. Justering af straffebestemmelsen om indgivelse af land for land-rapport
 - 2.5.1. Gældende ret
 - 2.5.2. Skatteministeriets overvejelser
 - 2.5.3. Den foreslåede ordning
 - 2.6. Beskatning af lejeindtægter ved udlejning af helårsbolig
 - 2.6.1. Gældende ret
 - 2.6.2. Skatteministeriets overvejelser
 - 2.6.3. Den foreslåede ordning
 - 2.7. Godkendelse af små patientforeninger for sjældne sygdomme som almenvælgørende foreninger m.v.
 - 2.7.1. Gældende ret
 - 2.7.2. Skatteministeriets overvejelser
 - 2.7.3. Den foreslåede ordning
 - 2.8. Redaktionel ændring af ligningslovens § 28, stk. 7, 2. pkt.
 - 2.8.1. Gældende ret
 - 2.8.2. Skatteministeriets overvejelser
 - 2.8.3. Den foreslåede ordning
3. Økonomiske konsekvenser og implementeringskonsekvenser for det offentlige
4. Økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet m.v.
5. Administrative konsekvenser for borgerne
6. Klimamæssige konsekvenser
7. Miljø- og naturmæssige konsekvenser
8. Forholdet til EU-retten
9. Hørte myndigheder og organisationer m.v.
10. Sammenfattende skema

1. Indledning

Det er vigtigt for regeringen, at erhvervslivet ikke pålægges unødige byrder, og virksomhederne ikke skal bruge tid på unødvendige administrative krav eller have unødvendige omkostninger som følge af regler, der kunne udformes eller håndhæves enklere.

Formålet med lovforslaget er for det første at gennemføre en række mindre justeringer af skattekontrolloven, som på visse punkter har vist sig ikke at være hensigtsmæssige. For det andet at sikre, at visse kulbrintebeskattede selskaber m.v.

fremover vil kunne udarbejde deres skattemæssige årsregnskab i fremmed valuta. For det tredje foreslås det, at der sker en ændring af straffebestemmelsen i skattekontrollovens § 84, nr. 5, som angår ansvar for unkladelse af rettidigt at indgive dokumentation for kontrollerede transaktioner, land for land-rapporten og revisorerklæring om dokumentation for kontrollerede transaktioner.

Lovforslaget har derudover også til formål at lempe de administrative byrder for danske virksomheder, som i dag er underlagt en særlig dokumentationspligt vedrørende kon-

cerninterne transaktioner, således at dokumentationskravet samtidig ikke går videre, end hvad der er nødvendigt som følge af EU-retten.

Ved transaktioner mellem koncernforbundne parter skal der anvendes de priser og vilkår, som ville kunne være opnået, hvis transaktionerne var afsluttet mellem uafhængige parter. I tilknytning hertil er der fastsat særlige regler om oplysnings- og dokumentationspligt – den såkaldte »transfer pricing-dokumentation«. Denne dokumentationspligt skal give skattemyndighederne mulighed for at kontrollere, at de interne afregningspriser er fastsat korrekt. Dette er særligt vigtigt i de situationer, hvor der er mulighed for via de særlige afregningspriser at opnå en gunstigere skattemæssig stilling f.eks. hvis de to parter i transaktionen beskattes efter to forskellige regelsæt.

Det foreslås derfor, at anvendelsesområdet for den særlige dokumentationspligt lempes for visse rent nationale transaktioner, således at dokumentationspligten kun skal finde anvendelse i de situationer, hvor forkerte afregningspriser i forbindelse med transaktionerne kan udnyttes til skattespekulation og skatteundgåelse.

Derudover foreslås det, at denne lempelse skal have virkning samtidig med virkningstidspunktet for de bestemmelser i lov nr. 1835 af 8. december 2020 om ændring af selskabsskatteoven og forskellige andre love (Justering af definitionen af fast driftssted, fradrag for endelige underskud i udenlandske datterselskaber m.v., tydeliggørelse af muligheden for skønsmæssige ansættelser ved transfer pricing-forhøjelser og ændring af opbevaringsperiode for grundlaget for indberetning af finansielle konti m.v.), der vedrører indgivelsen af transfer pricing-dokumentationen 60 dage efter oplysningsskemaet. Selskaber m.v. skal således ikke indsende transfer pricing-dokumentation for visse rent danske transaktioner i den forbindelse. Virkningstidspunktet bliver således for indkomståret 2021, der påbegyndes 1. januar 2021 eller senere.

Det foreslås desuden at skabe større klarhed over anvendelsen af reglerne ved udlejning af helårsbolig, således at de personer, der overvejer korttidsudlejning af helårsbolig, får bedre overblik over de skattemæssige konsekvenser ved udlejningen.

Ved lov nr. 1727 af 27. december 2018 blev reglerne for beskatning af indtægter ved udlejning af helårsboliger en del af året eller udlejning af en del af helårsboligen ændret.

Loven var en udmøntning af den delaftale af 17. maj 2018 mellem den daværende regering (Venstre, Liberal Alliance og Det Konservative Folkeparti), Socialdemokratiet, Dansk Folkeparti og Radikale Venstre om bedre vilkår for vækst og korrekt skattebetaling i dele- og platformøkonomien, der vedrørte nye og ændrede bundfradrag og indberetning af deleøkonomiske indtægter.

På den baggrund foreslås en række mindre justeringer af reglerne for beskatning af indtægter ved udlejning af helårsboliger en del af året eller udlejning af en del af helårsboligen med henblik på at gøre regelsættet mere klart og dermed

enklere at anvende for udlejerne. Med lovforslaget foreslås en række justeringer og tilføjelser til ligningslovens § 15 Q.

Endeligt har lovforslaget til formål at bemyndige Skatteforvaltningen til at fastsætte lempeligere regler for godkendelse af små patientforeninger for sjældne sygdomme som almennyttige eller almenvelgørende foreninger m.v. efter ligningslovens § 8 A, således at bidragsydere vil kunne få fradragsret for gaver til foreningerne. Disse små patientforeninger har særligt vanskeligt ved at opfylde de gældende betingelser, som bl.a. indebærer et krav om 300 kontingentbetalende medlemmer, fordi foreningernes rekrutteringsgrundlag typisk er naturligt begrænset til de aktuelt berørte og deres nærmeste pårørende, da de enkelte sjældne sygdomme almindeligvis er ukendte for langt de fleste.

2. Lovforslagets hovedpunkter

2.1. Kompetence til godkendelse af oplysningsskemaet m.v.

2.1.1. Gældende ret

Efter skattekontrollovens § 6, stk. 1, bestemmer skatteministeren efter indstilling fra Skatterådet,

1) hvilke oplysninger af betydning for skatteansættelsen eller skatteberegningen oplysningsskemaet skal indeholde, herunder oplysninger til brug for Skatteforvaltningens kontrol af grundlaget for erhvervsdrivendes indkomstopgørelse,

2) udformningen af blanketter til brug ved afgivelse af oplysninger som omfattet af nr. 1, og

3) om oplysninger til Skatteforvaltningen om skattepligtig indkomst m.v. skal gives skriftligt og underskrives eller godkendes på anden særlig måde.

Efter skattekontrollovens § 41 bestemmer skatteministeren efter indstilling fra Skatterådet, hvilke oplysninger om kontrollerede transaktioner oplysningsskemaet skal indeholde.

Det følger endvidere af skatteforvaltningslovens § 2, stk. 1, at Skatterådet bl.a. bistår Skatteforvaltningen ved forvaltningen af lovgivning om skatter bortset fra lovgivning om told. Efter skatteforvaltningsloven har Skatterådet ikke kompetence til at godkende planer og anvisninger for ligningen, da ansvaret for ligningen alene henhører under Skatteforvaltningen.

Endvidere følger det af § 3, stk. 3, i bekendtgørelse nr. 1035 af 25. oktober 2005 af forretningsordenen for Skatterådet, at skatteministeren kan anmode rådet om at afgive udtalelse om spørgsmål, der i øvrigt ikke henhører under rådet. Det kan eksempelvis være om hensigtsmæssigheden af et felt i oplysningsskemaet.

2.1.2. Skatteministeriets overvejelser

Ovennævnte bestemmelser har indholdsmæssigt i det væsentligste været gældende siden 1938 og har betydet, at Skatterådet og skatteministeren årligt har skullet forholde sig til tekniske spørgsmål som indkomst- og fradragsafgrænsning, feltrubricering m.v. i forbindelse med godkendelse af selvangivelserne/oplysningsskemaerne. Med digitaliseringen af oplysningsskemaet er forelæggelserne for Skat-

terådet og skatteministeren om godkendelse af oplysningsskemaet desuden indholdsmæssigt blevet vanskeliggjort, da oplysningsskemaet brugervenligt tilpasses ved indberetning på SKAT.dk. Alt afhængig af, hvad den skattepligtige oplyser, åbnes der nye relevante felter med nye spørgsmål. Det er derfor vanskeligt at præsentere det samlede oplysningsskema, som viser samtlige muligheder.

Det er Skatteministeriets opfattelse, at fastsættelsen af indholdet af oplysningsskemaet er en driftsopgave, som alene bør varetages af Skatteforvaltningen. Det følger af de almindelige kompetenceregler, at Skatteforvaltningen bl.a. udøver forvaltningen af lovgivning om skatter, og at ansvaret for ligningen alene henhører under Skatteforvaltningen.

2.1.3. Den foreslåede ordning

Forslaget går ud på at give Skatteforvaltningen kompetence til at bestemme indholdet af oplysningsskemaet, udformningen heraf, samt hvordan oplysningsskemaet godkendes af den skattepligtige.

Efter forslaget beholder Skatterådet dog indstillingsretten til skatteministeren vedrørende fastsættelse af regler for, hvilke erhvervsdrivende som skal give supplerende oplysninger i oplysningsskemaet til brug for Skatteforvaltningens kontrol af grundlaget for de erhvervsdrivendes indkomstopgørelser.

Selv om Skatterådet og skatteministeren efter forslaget ikke længere skal godkende indholdet af oplysningsskemaet, vil forslaget dog ikke betyde, at Skatterådet eller skatteministeren afskæres fra at bringe spørgsmål om udformningen af oplysningsskemaet op over for Skatteforvaltningen, f.eks. om hensigtsmæssigheden eller relevansen af et felt i oplysningsskemaet.

Da Skatterådet således bl.a. bistår Skatteforvaltningen ved forvaltningen af lovgivning om skatter, må en sådan forvaltning efter en naturlig forståelse også omfatte udformningen af oplysningsskemaet.

Det sker ved at ophæve § 6, stk. 1, og § 41.

2.2. Justering af oplysningsfristen for juridiske personer

2.2.1. Gældende ret

Det følger af skattekontrollovens § 12, at juridiske personer bortset fra dødsboer omfattet af dødsboskatteloven skal give Skatteforvaltningen oplysninger om skattepligtig indkomst m.v. senest 6 måneder efter indkomstårets udløb.

Dog gælder det efter bestemmelsens stk. 2, at udløber indkomståret i perioden fra og med den 1. februar til og med den 31. marts, skal oplysninger om skattepligtig indkomst gives senest den 1. september samme år.

2.2.2. Skatteministeriets overvejelser

Med gennemførelsen af den nye skattekontrollov blev oplysningsfristen i skattekontrollovens § 12, stk. 2, forlænget fra den 1. august til den 1. september, men ved en fejl blev datoen 1. februar ikke samtidig ændret.

Behovet for justering af bestemmelsen skyldes, at udløber

indkomståret i perioden 1.- 28. februar, vil oplysningsfristen 1. september være 6 måneder efter indkomstårets udløb og derfor omfattet af hovedreglen i § 12, stk. 1.

2.2.3. Den foreslåede ordning

Forslaget går ud på at ændre »1. februar« i skattekontrollovens § 12, stk. 2, til »1. marts«.

Forslaget er en redaktionel ændring.

2.3. Regnskabsføring i fremmed valuta for visse udenlandske kulbrinteskattepligtige

2.3.1. Gældende ret

Det følger af skattekontrollovens § 28, at den regnskabsføring, der skal lægges til grund for en skattemæssig opgørelse, kan foretages i fremmed valuta efter reglerne i bogføringsloven og årsregnskabsloven. Pligtmæssige oplysninger om beløb efter skattekontrolloven til danske skattemyndigheder skal angives i danske kroner.

Efter skattekontrollovens § 29 kan følgende skattepligtige udarbejde det skattemæssige årsregnskab i en fremmed valuta og omregne resultatet til danske kroner:

- 1) Juridiske personer omfattet af selskabsskattelovens § 1 eller § 2, stk. 1, litra a eller b.
- 2) Juridiske personer omfattet af fondsbeskatningslovens § 1.
- 3) Fysiske personer omfattet af kildeskattelovens § 1 eller § 2, stk. 1, nr. 4 eller 5, og dødsboer omfattet af dødsboskatteloven ved opgørelsen af indkomst fra selvstændig erhvervmæssig virksomhed.

Hvis den skattepligtige har valgt at udarbejde det skattemæssige årsregnskab i en fremmed valuta, foretages opgørelser m.v. af betydning for skatteansættelsen i den valgte fremmede valuta inden omregningen af resultatet til danske kroner.

Skattekontrollovens § 29, stk. 1, omfatter således kun juridiske personer omfattet af skattepligt efter selskabsskatteloven eller fondsbeskatningsloven, fysiske personer, der er skattepligtige efter kildeskatteloven, og dødsboer, der er skattepligtige efter dødsboskatteloven med indkomst fra selvstændig erhvervmæssig virksomhed. Personer, dødsboer og selskaber m.v., som alene er skattepligtige til Danmark efter kulbrinteskattelovens § 3, nævnes ikke.

Efter kulbrinteskattelovens § 3 påhviler pligten til at svare skat efter kulbrinteskatteloven personer, dødsboer samt selskaber, selvejende institutioner og foreninger m.v., som oppebærer enhver form for indkomst i forbindelse med forundersøgelse, efterforskning og indvinding af kulbrinter og dertil knyttet virksomhed.

2.3.2. Skatteministeriets overvejelser

Retstilstanden i dag medfører en ekstra administrativ byrde for udenlandske selskaber m.v., som alene er skattepligtige efter kulbrinteskattelovens § 3, da de typisk udarbejder deres bogføring og årsregnskab i udenlandsk valuta. De pågældende virksomheder leverer forskellige serviceydelser til

de olie- og gasproducerende virksomheder i den danske del af Nordsøen.

Sådanne selskaber m.v., som antalmæssigt angår ca. 90 virksomheder, har ansøgt Skatteforvaltningen om tilladelse til at opfylde oplysningspligten i udenlandsk valuta, men Skatteforvaltningen har måttet afslå ansøgningerne, da selskaberne ikke er omfattet af skattekontrollovens § 29, stk. 1, og derved ikke opfylder betingelserne i bestemmelsen.

Den byrde, dette er for virksomhederne, kan være en hindring for den frie etableringsret, jf. TEUF art. 49-55.

2.3.3. Den foreslåede ordning

Det foreslås, at udenlandske selskaber m.v., som alene er omfattet af reglerne om beskatning efter kulbrintebeskattelovens § 3, får mulighed for at oplyse til Skatteforvaltningen i fremmed valuta. Forslaget vil herved medvirke til, at det bliver nemmere for selskaberne m.v. at oplyse og afregne skatter korrekt.

2.4. Lempelse af kravet om udarbejdelse af transfer pricing-dokumentation i visse rent danske situationer

2.4.1. Gældende ret

Transaktioner mellem interesseforbundne parter skal ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst, opgøres til priser og vilkår, som svarer til de priser og vilkår, som uafhængige parter ville fastsætte for tilsvarende transaktioner (armslængdeprincippet), jf. ligningslovens § 2.

Når transaktioner foretages mellem uafhængige parter med konkret modstående skattemæssige interesser, reguleres de priser og vilkår, der fastsættes af parterne, som udgangspunkt af parternes modstående interesser. Parterne forhandler sig frem til markedspris og vilkår på baggrund af hver deres egne interesser, økonomiske betingelser, realistisk tilgængelige alternativer, omkostninger og fordele ved transaktionen m.v. Sælger ønsker som udgangspunkt at sælge til den højest mulige pris, og køber ønsker som udgangspunkt at købe til den lavest mulige pris.

Når interesseforbundne parter fastsætter priser m.v., mister de faktorer, der normalt har indflydelse på priser og vilkår, deres betydning, og markedskræfterne sættes ud af kraft. To selskaber i samme koncern ønsker ikke nødvendigvis at sælge dyrt eller købe billigt, når de handler med hinanden. Der kan således være andre faktorer, som spiller ind på fastsættelsen af priser mellem interesseforbundne parter f.eks. skatteoptimeringshensyn. Det kan f.eks. være tilfældet, hvis to koncernforbundne selskaber er undergivet forskellige skatteregler såsom forskellige skattesatser eller forskellige opgørelsesmetoder, således at der kan være en fordel i at flytte indkomst til et af de involverede selskaber. Det er oftest tilfældet ved transaktioner imellem koncernforbundne selskaber i to forskellige lande. Det kan derfor ikke uden videre forudsættes, at de priser m.v., der er fastsat mellem interesseforbundne parter, svarer til markedsprisen.

For at sikre en ensartet beskatning af transaktioner mellem interesseforbundne parter (også kaldet kontrollerede trans-

aktioner) og uafhængige parter er det lovgivningsmæssigt fastsat, at priser og vilkår ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst skal fastsættes i overensstemmelse med armslængdeprincippet, dvs. at der skal anvendes de priser og vilkår for handelsmæssige eller økonomiske transaktioner, som ville kunne være opnået, hvis transaktionerne var afsluttet mellem uafhængige parter, jf. bestemmelsen i ligningslovens § 2.

Anvendelse af armslængdeprincippet ved fastsættelse af priser og vilkår for kontrollerede transaktioner omfatter både indenlandske og grænseoverskridende transaktioner og indebærer, at den skattepligtige kan blive bedt om at dokumentere, at priser og vilkår for kontrollerede transaktioner konkret er fastsat på armslængdevilkår.

Reglerne om transaktioner mellem kontrollerede parter er ud over armslængdeprincippet suppleret af særlige regler om oplysnings- og dokumentationspligt. Frem til 2004 gjaldt oplysnings- og dokumentationspligten kun grænseoverskridende transaktioner, jf. den dagældende bestemmelse i skattekontrollovens § 3 B. I 2004 blev denne oplysnings- og dokumentationspligt udvidet til at være generel og dermed også at omfatte rent indenlandske koncerninterne transaktioner, jf. lov nr. 408 af 1. juni 2005. Udvidelsen havde til formål at sikre, at reglerne om oplysnings- og dokumentationspligt vedrørende koncerninterne transaktioner ikke var i strid med EU-reglerne vedrørende den fri etableringsret.

EU-Domstolen afsagde en række domme omhandlende denne problemstilling, jf. bl.a. dommen i sag C-324/00, Lankhorst-Hohorst, hvor EU-Domstolen i 2002 underkendte de tyske regler om tynd kapitalisering. EU-Domstolen konstaterede i denne sag, at de tyske regler var i strid med EU-retten, fordi de i realiteten medførte en forskellig behandling af tyske selskaber afhængigt af, om moderselskabet var hjemmehørende i Tyskland eller i udlandet.

Det blev i den forbindelse vurderet, at dommen kunne have betydning for den danske særlige dokumentationspligt, som kun gjaldt for grænseoverskridende transaktioner, og som derfor i princippet også gjorde forskel på, om virksomheden var hjemmehørende i Danmark eller et andet land. Det kunne ikke dengang med sikkerhed siges, om hensynet til effektiv skattekontrol kunne begrunde forskelsbehandlingen.

På baggrund af udviklingen i EU-Domstolens praksis og for at sikre, at reglerne utvivlsomt var i overensstemmelse med EU-retten, blev det dengang vurderet hensigtsmæssigt at udvide anvendelsesområdet for den særlige dokumentationspligt til at omfatte såvel indenlandske som grænseoverskridende kontrollerede transaktioner.

Efter skattekontrollovens § 39, stk. 1, skal skattepligtige omfattet af skattekontrollovens § 38 og § 40, stk. 1, udfærdige og opbevare en særlig skriftlig dokumentation for fastsættelse af priser og vilkår for de kontrollerede transaktioner, som er omfattet af §§ 38 og 40. Dette omfatter således både indenlandske og grænseoverskridende transaktioner i henhold til skattekontrollovens § 39, stk. 1.

Mindre virksomheder, der alene eller sammen med koncernforbundne virksomheder har under 250 beskæftigede og enten har en årlig samlet balance på under 125 mio. kr. eller en årlig omsætning på under 250 mio. kr., skal i henhold til skattekontrollovens § 40 alene udarbejde en særlig skriftlig dokumentation for kontrollerede transaktioner med fysiske og juridiske personer, der er hjemmehørende i en fremmed stat, der ikke har en dobbeltbeskatningsoverenskomst med Danmark, og som samtidig ikke er medlem af EU/EØS, for kontrollerede transaktioner med et fast driftssted, der er beliggende i en fremmed stat, der ikke har en dobbeltbeskatningsoverenskomst med Danmark, og som samtidig ikke er medlem af EU/EØS, og for kontrollerede transaktioner med et fast driftssted, der er beliggende i Danmark, hvor den skattepligtige, der opfylder betingelserne i § 40, er hjemmehørende i en fremmed stat, der ikke har en dobbeltbeskatningsoverenskomst med Danmark, og som samtidig ikke er medlem af EU/EØS. Endvidere skal der ikke udarbejdes en særlig skriftlig dokumentation for kontrollerede transaktioner, som i omfang og hyppighed er uvæsentlige, jf. skattekontrollovens § 39, stk. 2.

Der skal således udarbejdes en særlig skriftlig dokumentation for kontrollerede transaktioner mellem de involverede parter, uanset at begge parter i den kontrollerede transaktion beskattes i Danmark, og begge parter er undergivet almindelig dansk selskabsbeskatning.

Dokumentationspligten indebærer, at den skattepligtige skal udarbejde og opbevare en særlig skriftlig dokumentation for, hvorledes priser og vilkår er fastsat, som også benævnes »transfer pricing-dokumentationen«. Dokumentationen skal være af en sådan art, at den kan danne grundlag for en vurdering af, om priser og vilkår er fastsat i overensstemmelse med, hvad der kunne være opnået, hvis transaktionerne var afsluttet mellem uafhængige parter. Dokumentationen skal udarbejdes løbende og indgives til told- og skatteforvaltningen senest 60 dage efter fristen for indgivelse af oplysningsskemaet, jf. skattekontrollovens §§ 11-13.

Der er senest i 2018 udstedt en bekendtgørelse om de nærmere krav til indholdet af den særlige transfer pricing-dokumentation, jf. bekendtgørelse nr. 1297 af 31. oktober 2018 om dokumentation af prisfastsættelsen af kontrollerede transaktioner.

2.4.2. Skatteministeriets overvejelser

Erhvervslivet bør ikke pålægges overflødige administrative byrder. EU-Domstolens dom af 31. maj 2018 i sag C-382/16, Hornbach-Baumarkt AG, medfører, at det nu er vurderingen, at det ikke kan anses for at være i strid med EUF-Traktatens regler om fri bevægelighed, at den særlige dokumentationspligt kun omfatter grænseoverskridende kontrollerede transaktioner og visse rent nationale transaktioner.

Sagen C-382/16, Hornbach-Baumarkt, vedrørte fortolkningen af en tysk regel om korrektion af indkomsten, der alene finder anvendelse for grænseoverskridende transaktioner, hvor armslængdeprincippet ikke er overholdt. EU-Domstolen fastslog, at etableringsretten i EUF-Traktatens artikel

49 sammenholdt med bestemmelsen vedrørende ligestilling af selskaber i artikel 54 ikke er til hinder for en national lovgivning, hvor grænseoverskridende kontrollerede transaktioner mellem koncernforbundne selskaber, der er undergivet forskellige landes beskatningsregimer, reguleres mere restriktivt end rent nationale transaktioner. EU-Domstolen fastslog videre, at det er den nationale domstol, der skal vurdere, om den tyske regel gør det muligt for selskabet at bevise, at de aftalte vilkår er på armlængdevilkår.

Regler om den særlige dokumentationspligt i forbindelse med kontrollerede transaktioner er bl.a. begrundet i, at der vil kunne være en risiko for, at et selskab via afregningspriserne flytter overskud til et koncernforbundet selskab i et andet land, hvorved indkomsten unddrages dansk beskatningskompetence. Ved udarbejdelse af den særlige skriftlige dokumentation har selskabet pligt til at vise, at armslængdeprincippet er overholdt. Ved rent nationale kontrollerede transaktioner kan hensynet til at udøve den danske beskatningskompetence derimod i mange tilfælde ikke begrunde en særlig dokumentationspligt.

2.4.3. Den foreslåede ordning

På baggrund af ovennævnte dom foreslås det at lempe reglerne om den særlige dokumentationspligt for kontrollerede nationale transaktioner, således at der kun skal udarbejdes en særlig skriftlig dokumentation for kontrollerede nationale transaktioner, hvor der vurderes at være en særlig risiko for, at parterne vil fravige armslængdeprincippet.

Det foreslås, at der kun skal udarbejdes en særlig skriftlig dokumentation, hvor der er en risiko for skattespekulation eller skatteundgåelse via fastsættelse af forkerte afregningspriser eller vilkår. F.eks. hvis den ene part i den kontrollerede transaktion er udenlandsk. Det foreslås endvidere, at der skal udarbejdes en særlig skriftlig dokumentation for transaktioner mellem danske selskaber, hvor mindst det ene selskab beskattes efter de særlige regler i tonnageskatteloven eller kulbrinteskatteloven eller efter de særlige regler for andelsforeninger og for andre foreninger, selvejende institutioner m.v. i selskabsskatteloven. Også i disse situationer vil der således kunne være en risiko for, at der via forkerte afregningspriser imellem de enkelte selskaber sker skatteoptimering.

Ændringen medfører, at der sker en målretning af den særlige dokumentationspligt til de kontrollerede nationale transaktioner, der sker med selskaber m.v., der er undergivet enten udenlandsk beskatning eller en særlig dansk beskatning. Transaktioner mellem f.eks. to danske selskaber, som begge er undergivet almindelig selskabsbeskatning, eller mellem en dansk hovedaktionær og et dansk selskab, vil ikke længere være omfattet af den særlige skriftlige dokumentationspligt.

Endvidere fastholdes de gældende regler for mindre virksomheder, hvor der alene skal udarbejdes særlig skriftlig dokumentation for visse transaktioner med parter i udlandet.

Armslængdeprincippet vil fortsat gælde for kontrollerede transaktioner mellem f.eks. to danske parter, der er underlagt

samme beskatning. Forbundne parter vil derfor fortsat skulle opgøre deres skattepligtige indkomst i overensstemmelse med armslængdeprincippet og dermed på samme vilkår, som uafhængige parter uden fælles skattemæssige interesser ville have anvendt. Armslængdeprincippet anvendes også internationalt som en standard for, hvordan indkomsten skal opgøres mellem koncernforbundne selskaber. Det betyder, at det fortsat er nødvendigt ved transaktioner mellem f.eks. to danske parter, der beskattes ens, at overveje og undersøge, hvordan to uafhængige parter ville have behandlet tilsvarende transaktioner. I forbindelse med oplysningen af indkomsten til Skatteforvaltningen er det således altid nødvendigt at fastsætte den indkomst, der vedrører kontrollerede transaktioner, på samme vilkår, som uafhængige parter ville have anvendt.

Skatteforvaltningen kan således fortsat i forbindelse med en kontrol bede den skattepligtige om dokumentation for, at en transaktion mellem interesseforbundne parter er fastsat i overensstemmelse med armslængdeprincippet. Der er i den almindelige oplysningspligt indeholdt en pligt til efter anmodning at indsende dokumentation for oplysningerne, således at Skatteforvaltningen kan kontrollere, at indkomsten er i overensstemmelse med de herfor gældende regler. Efterkommes en anmodning om indsendelse af dokumentation for, at en kontrolleret transaktion er fastsat i overensstemmelse med armslængdeprincippet ikke, kan prisfastsættelsen foretages skønsmæssigt af skatteforvaltningen.

Ved nationale kontrollerede transaktioner kan virksomheder således fortsat blive bedt om at dokumentere, at priser og vilkår for kontrollerede transaktioner er fastsat på armslængdevilkår. Kravet er, at virksomheden ved en kontrol af skatteansættelsen skal afgive de oplysninger, der er nødvendige for, at Skatteforvaltningen kan vurdere, om transaktionerne er på armslængdevilkår. Det kan især være nødvendigt, hvor transaktioner mellem danske selskaber indgår i grundlaget for den grænseoverskridende transaktion. I sådanne situationer vil det være nødvendigt at beskrive grundlaget for disse transaktioner mellem de danske selskaber i transfer pricing-dokumentationen for den grænseoverskridende transaktion, som skal indgives senest 60 dage efter fristen for indgivelse af oplysningsskemaet. Det kan f.eks. også være nødvendigt, hvis der i en koncern er særunderskud i nogle selskaber, hvor der kan være et incitament til at forøge indtjeningen i selskaber med særunderskud. Særunderskud er underskud i et selskab, som er opstået i selskabet, inden selskabet blev en del af den aktuelle sambeskatning, og betyder at underskuddet kun kan modregnes i overskud i det pågældende selskab.

2.5. Justering af straffebestemmelsen om indgivelse af land for land-rapport

2.5.1. Gældende ret

Efter skattekontrollovens § 84, nr. 5, straffes med bøde den, der forsætligt eller groft uagtsomt undlader rettidigt at indgive den skriftlige dokumentation vedrørende kontrollerede transaktioner, som der er pligt til at udarbejde efter §

39, og land for land-rapport, jf. §§ 48, 49 og 51, eller at indhente revisorerklæring efter § 43.

2.5.2. Skatteministeriets overvejelser

Det er Skatteministeriets opfattelse, at bestemmelsen i skattekontrollovens § 84, nr. 5, kan give anledning til fortolkningsspørgsmål og derfor bør ændres.

For det første kan bestemmelsen læses således, at strafansvar efter bestemmelsen er betinget af, at virksomheden *både* undlader rettidigt at indgive dokumentation opbevaret efter § 39 og undlader at indgive en land for land-rapport. Det har imidlertid ikke været intentionen at opstille to kumulative betingelser, som begge skal være opfyldt for, at virksomheden ifalder straf. Hvis blot én af betingelserne er opfyldt, vil virksomheden kunne ifalde straf.

For det andet kan der efter bestemmelsen ifaldes straf, hvis virksomheden undlader rettidigt at »indhente« en revisorerklæring efter § 43. Det strafbare for virksomheden bør dog ikke være, at den ikke indhenter en revisorerklæring, men at den ikke indsender revisorerklæringen til Skatteforvaltningen, som Skatteforvaltningen har pålagt virksomheden, jf. § 43, stk. 1. Indholdsmæssigt stemmer i § 43, stk. 1, og § 84, nr. 5, således ikke overens.

2.5.3. Den foreslåede ordning

Forslaget går på at ændre bestemmelsen, så at der kan ifaldes straf efter nr. 5, hvis virksomheden ikke rettidigt indgiver skriftlig dokumentation – udarbejdet efter § 39 – ligesom der kan ifaldes straf, hvis virksomheden ikke rettidigt indgiver en land for land-rapport eller en revisorerklæring.

Det sker ved at ændre »og« i bestemmelsen til »eller« og at lade »at indhente« udgå.

2.6. Beskatning af lejeindtægter ved udlejning af helårsbolig

2.6.1. Gældende ret

Indkomst ved udlejning af helårsbolig skal medregnes ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst efter de almindelige regler i statsskattelovens § 4. Der sondres mellem, om boligen udelukkende anvendes til udlejning, om boligen anvendes til udlejning en del af året, eller om kun en del af boligen anvendes til udlejning.

Hvis en ejendom udelukkende anvendes til udlejning, skal der opgøres et ejendomsregnskab som for andre udlejningsejendomme. Udlejer vil således være skattepligtig af den oppebårne lejeindtægt, ligesom udlejer vil kunne foretage fradrag for udgifter til bl.a. vedligeholdelse af ejendommen. Der kan også foretages skattemæssige afskrivninger på inventaret efter reglerne herom i afskrivningsloven, hvis udlejningen er erhvervmæssig. Der kan ikke foretages skattemæssige afskrivninger på selve boligen. Ejere af boliger, der udlejes erhvervmæssigt, har desuden mulighed for at anvende virksomhedsskattelovens regler.

De særlige regler for beskatning af indtægter ved udlejning af helårsboliger omfatter indtægter ved privat udlej-

ning, der normalt ikke vil opfylde betingelserne for at blive anset for at være erhvervmæssig.

Hvis en helårsbolig anvendes til udlejning til beboelse en del af året, eller kun en del af boligen udlejes til beboelse, kan udlejeren gøre brug af forskellige metoder til at opgøre den skattepligtige indkomst vedrørende indtægt fra udlejningen.

Ved opgørelsen af udlejningsresultatet for en helårsbolig, der udlejes en del af året, eller hvor der foretages værelsesudlejning, kan udlejer vælge mellem at anvende den skematiske opgørelsesmetode i ligningslovens § 15 Q, stk. 1, eller den regnskabsmæssige opgørelsesmetode i ligningslovens § 15 Q, stk. 3.

Vælger udlejer at anvende den skematiske opgørelsesmetode, kan der ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst foretages et bundfradrag i bruttolejeindtægten. Bundfradraget efter ligningslovens § 15 Q udgør 29.900 kr. (2021) pr. helårsbolig, såfremt der sker indberetning af lejeindtægten til Skatteforvaltningen. Af den reducerede lejeindtægt, der fremkommer efter bundfradraget, kan der yderligere fradrages 40 pct.

Hvis ikke der sker indberetning, kan der foretages et bundfradrag på 11.700 kr. (2021). Bundfradraget kan dog ikke overstige bruttolejeindtægten inkl. betalinger for el, vand m.v. Af den reducerede lejeindtægt, der fremkommer efter bundfradraget, kan der yderligere fradrages 40 pct.

Når denne opgørelsesmetode anvendes, kan den skattepligtige ikke samtidig foretage fradrag for faktiske udgifter i forbindelse med udlejningen. Bundfradraget anses for at dække samtlige udgifter m.v., der er forbundet med udlejningen, herunder udgifter til f.eks. vand og el.

Hvis der er flere personer, der deler helårsboligen, og som derfor er berettiget til et bundfradrag efter reglerne i ligningslovens § 15 Q, fremgår det ikke af de gældende regler, hvorledes bundfradraget skal fordeles mellem disse personer.

Ved ejerboliger sker fordelingen af bundfradraget mellem flere ejere, der er berettigede til et bundfradrag, efter praksis ud fra udlejernes ejerandel. Skatteforvaltningen har oplysninger vedrørende den pågældendes ejerandel, da denne oplysning også skal bruges ved beregning af ejendomsværdiskat. Praksis har ikke taget stilling til fordelingen, når der er tale om leje- eller andelsboliger.

Som alternativ til den skematiske metode kan udlejningsresultatet opgøres efter ligningslovens § 15 Q, stk. 3, vedrørende den regnskabsmæssige opgørelsesmetode. Denne bestemmelse giver mulighed for, at den enkelte udlejer kan foretage et fradrag i bruttolejeindtægten for de faktiske udgifter forbundet med udlejningen.

De udgifter, der kan trækkes fra, er de forholdsmæssige udgifter til f.eks. el, gas, vand, varme og internet. Hvis det udlejede er møbleret, kan eventuelle vedligeholdelsesudgifter og afskrivninger på inventaret fratrækkes. Udgifter til vedligeholdelse af selve ejendommen kan som udgangspunkt ikke fratrækkes, jf. ligningslovens § 15 J, stk. 1 og 2. Der kan dog foretages skattemæssige afskrivninger

på erhvervmæssigt benyttede bygninger, der anvendes til et afskrivningsberettiget formål efter afskrivningslovens § 14. Dog er udlejning til beboelse ikke erhvervmæssig udlejning og heller ikke afskrivningsberettiget. Dette gælder også andre løbende driftsudgifter, f.eks. udgifter til forsikring af ejendommen, renovation, skorstensfejning m.v.

Skattepligtig indtægt fra en helårsbolig eller en del af en helårsbolig, der er omfattet af reglerne i ligningslovens § 15 Q, medregnes ved opgørelsen af den skattepligtiges kapitalindkomst, uanset om udlejer anvender den skematiske opgørelsesmetode eller den regnskabsmæssige opgørelsesmetode.

Efter bestemmelsen i ligningslovens § 15 Q, stk. 4, skal ejere, andelshavere og lejere, der i et indkomstår ønsker både at langtidsudleje efter reglerne i ligningslovens § 15 P og korttidsudleje efter reglerne i ligningslovens § 15 Q, foretage en forholdsmæssig opgørelse af bundfradragene i forhold til den periode, hvor udlejningen finder sted. Det fremgår ikke nærmere af den gældende bestemmelse, hvorledes den forholdsmæssige fordeling konkret skal opgøres.

Der er alene adgang til ét bundfradrag pr. helårsbolig efter ligningslovens § 15 Q. Det vil sige, at såfremt flere udlejere af en fælles helårsbolig er berettiget til et bundfradrag efter ligningslovens § 15 Q, skal bundfradraget fordeles imellem udlejerne.

Gældende ret tager ikke stilling til den skattemæssige behandling af lejeindtægter ved videreudlejning af en helårsbolig. Ligningslovens § 15 Q, stk. 1, må fortolkes således, at videreudlejning er omfattet af reglerne om bundfradrag. Der foreligger således samme adgang til bundfradrag, uanset om der er tale om ejeren af en helårsbolig, der udlejer via et bureau eller deleøkonomiskplatform, der indberetter lejeindtægterne til Skatteforvaltningen, eller om der er tale om en lejer, der lejer et værelse hos ejeren i ejerboligen, der videreudlejer helårsboligen eller en del af værelserne i helårsboligen via et bureau eller deleøkonomiskplatform, der indberetter lejeindtægterne til Skatteforvaltningen.

Hvis der er tale om en helårsbolig, der langtidsudlejes en del af året, eller hvor der sker langtidsudlejning af en del af boligen, kan udlejer i stedet for at anvende reglerne i ligningslovens § 15 Q vælge enten at anvende den skematiske opgørelsesmetode i ligningslovens § 15 P, stk. 1 og 2, eller den regnskabsmæssige opgørelsesmetode i ligningslovens § 15 P, stk. 3. Reglerne gælder for ejere, andelshavere og lejere, der udlejer hele eller en del af en helårsbolig. Ved langtidsudlejning forstås, at udlejningen eller fremlejningen sker til den samme person eller de samme personer i en sammenhængende periode på mindst 4 måneder, jf. ligningslovens § 15 P, stk. 4.

Bundfradraget kan ikke overstige bruttolejeindtægten inkl. betalinger for el, vand m.v. Når denne opgørelsesmetode anvendes, kan den skattepligtige ikke samtidig foretage fradrag for faktiske udgifter i forbindelse med udlejningen.

Det fremgår af ligningslovens § 15 Q, stk. 1, at bundfradraget kan foretages pr. helårsbolig. Det fremgår ikke af de

gældende regler, hvad der skattemæssigt skal forstås ved en helårsbolig.

Hvornår en fast ejendom kan siges at tjene til ejerens, andelshaverens eller lejerens helårsbolig må bero på en konkret vurdering, hvor der bl.a. kan indgå en vurdering af, om personen har folkeregisteradresse i den faste ejendom, og om personen faktisk opholder sig i den faste ejendom m.v.

Ejere er efter den skematiske metode skattepligtige af den del af lejeindtægten, der overstiger 1 1/3 pct. af ejendomsværdien. En ejer kan dog altid benytte et fast ikke-reguleret minimumsbundfradrag på 24.000 kr. Den herefter fremkomne skattepligtige indkomst medregnes i den skattepligtiges kapitalindkomst. Det betyder, at en boligejer kan have en skattefri lejeindtægt på mindst 2.000 kr. om måneden.

Andelshavere og lejere er efter den skematiske metode skattepligtige af den del af lejeindtægten, der overstiger et bundfradrag på 2/3 af den samlede årlige husleje eller boligafgift. Den herefter fremkomne skattepligtige indkomst medregnes i den skattepligtiges personlige indkomst. Andelshavere sidestilles således skattemæssigt med lejere. Der er for andelshavere og lejere ikke et fastsat minimumsbundfradrag.

Udlejere af helårsboliger kan i stedet for den skematiske metode efter ligningslovens § 15 P, stk. 1 og 2, vælge den regnskabsmæssige opgørelse med fradrag for de faktiske, dokumenterede udgifter, der er forbundet med udlejningen, jf. ligningslovens § 15 P, stk. 3.

2.6.2. Skatteministeriets overvejelser

Med henblik på at gøre reglerne klarere og nemmere at anvende for både udlejere og skattemyndigheder foreslås en række mindre justeringer af reglerne for beskatning af indtægter ved udlejning af helårsboliger en del af året eller udlejning af en del af helårsboligen. Ændringerne har til hensigt at tydeliggøre, hvornår der foreligger en helårsbolig, og hvorledes den forholdsmæssige fordeling af bundfradraget skal opgøres, når der er flere personer, der er berettiget til et bundfradrag efter reglerne i ligningslovens § 15 Q. Derudover foreslås der også en mindre justering af reglen om, hvorledes den forholdsmæssige fordeling af bundfradraget skal opgøres, når udlejer foretager udlejning efter reglerne i både ligningslovens § 15 P om langtidsudlejning og ligningslovens § 15 Q om korttidsudlejning, hvor der sker indberetning fra tredjepart af lejeindtægterne.

2.6.3. Den foreslåede ordning

Der foreslås en række justeringer af reglerne for udlejning af helårsbolig, således at der skabes større klarhed over reglerne. Formålet med justeringerne er, at den enkelte skattepligtige får bedre overblik over de skattemæssige konsekvenser ved udlejning.

For det første foreslås det at indsætte en nærmere beskrivelse af, hvad der skattemæssigt skal forstås ved en helårsbolig.

Derudover foreslås det, at hvis en helårsbolig har flere ejere, andelshavere eller lejere, der er berettiget til bundfra-

drag, da fordeles bundfradraget efter ejerandele i ejerboliger, efter den pågældende lejers andel af lejeudgiften i lejeboliger og efter den pågældende andelshavers andel af boligafgiften i andelsboligen.

Endvidere foreslås det justeret, at såfremt udlejer både benytter sig af reglerne om kort- og langtidsudlejning efter ligningslovens § 15 Q og reglerne om langtidsudlejning efter ligningslovens § 15 P, skal der foretages en forholdsmæssig opgørelse af bundfradragene efter ligningslovens §§ 15 Q og 15 P i forhold til hele indkomståret. Det samlede bundfradrag kan ikke overstige det højeste bundfradrag opgjort efter reglerne i enten ligningslovens § 15 P, stk. 1 og 2, eller § 15 Q, stk. 1, og 2.

2.7. Godkendelse af små patientforeninger for sjældne sygdomme som almenvælgørende foreninger m.v.

2.7.1. Gældende ret

Efter reglerne i ligningslovens § 8 A gives der ved opgørelse af den skattepligtige indkomst et ligningsmæssigt fradrag for gaver til godkendte almenvælgørende eller almennyttige foreninger, stiftelser, institutioner m.v. Den skattepligtige kan højst fradrage et samlet gavebeløb, der ikke overstiger 17.000 kr. (2021-niveau) årligt.

Fradragsretten er betinget af, at foreningen m.v. er godkendt her i landet af Skatteforvaltningen eller er godkendt i et andet EU/EØS-land. Herudover er der fastsat en række betingelser i bestemmelsen og i bekendtgørelse nr. 1656 af 19. december 2018 om godkendelse m.v. efter ligningslovens § 8 A, stk. 2, og § 12, stk. 3, af almenvælgørende og almennyttige foreninger, fonde, stiftelser, institutioner m.v. og religiøse samfund her i landet eller i et andet EU/EØS-land. Betingelserne indebærer bl.a., at det af foreningens vedtægter skal fremgå, at formålet er almenvælgørende eller almennyttigt, at overskud ved opløsning skal tilfalde en anden vælgørende forening m.v., at foreningen har over 300 kontingentbetalende medlemmer i EU/EØS, over 100 gavegivere årligt i EU/EØS, som hver for sig samlet har ydet en gave på mindst 200 kr. til foreningen årligt, og over 150.000 kr. i årlig bruttoindtægt eller formue. Fradragsretten er desuden betinget af, at foreningen m.v. indberetter de modtagne gavebeløb.

Godkendelse efter ligningslovens § 8 A kan give adgang til andre skattemæssige begunstigelser. F.eks. er foreninger m.v., der er godkendt efter ligningslovens § 8 A, undtaget for boafgift efter boafgiftslovens § 3, stk. 1, litra g.

De gældende betingelser for godkendelse som almennyttig eller almenvælgørende forening m.v. efter ligningslovens § 8 A indebærer, at en række mindre foreninger ikke kan godkendes, selv om deres formål utvivlsomt har almennyttig eller almenvælgørende karakter.

2.7.2. Skatteministeriets overvejelser

Små patientforeninger, som repræsenterer sjældne sygdomme, har særligt vanskeligt ved at opfylde de gældende betingelser for opnå godkendelse som almennyttige eller almenvælgørende foreninger m.v. efter ligningslovens

§ 8 A. Det gælder eksempelvis kravet om 300 kontingentbetalende medlemmer, fordi foreningernes rekrutteringsgrundlag typisk er naturligt begrænset til de aktuelt berørte og deres nærmeste pårørende, da de enkelte sjældne sygdomme almindeligvis er ukendte for langt de fleste.

Andre små foreninger med almennyttige og almenvelgørende formål, f.eks. i relation til klima og miljø, har ikke samme naturlige begrænsning i rekrutteringsgrundlaget, men har reelle muligheder for at tiltrække medlemmer fra et bredere udsnit af befolkningen, da formålet er almindelig kendt og berører befolkningen bredt.

Sjældne sygdomme har endvidere det fællestræk, at de oftest kræver livslang sundhedsfaglig, social og anden specialiseret indsats. Patientforeningerne for sjældne sygdomme spiller en vigtig rolle i samspil med både sundhedsfaglige og sociale myndigheder, hvor fagpersoners kendskab til den enkelte sygdom og følgerne heraf ofte vil være begrænset. Disse patientforeninger er derfor afgørende for at samle viden og information om sygdommene og som facilitator af patientuddannelse og netværksdannelse med andre mennesker i samme situation. Der kan særligt for sjældne sygdomme være et begrænset kendskab som følge af sjældenheden, hvilket bl.a. kan betyde, at mistanken om en sjælden sygdom risikerer først at opstå sent i sygdomsforløbet. Patientforeningerne varetager derfor opgaver, der i princippet har de samme støtteværdige karakteristika som patientforeninger, der opfylder de gældende krav til godkendelse efter ligningslovens § 8 A, stk. 2.

2.7.3. Den foreslåede ordning

Det foreslås at give Skatteforvaltningen adgang til at lempe betingelserne for godkendelse af små patientforeninger for sjældne sygdomme som almenvelgørende eller almenyttig forening m.v. efter ligningslovens § 8 A.

Det foreslås at bemyndige Skatteforvaltningen til at fastsætte lempeligere regler, som gælder for patientforeninger, der repræsenterer personer med sjældne sygdomme. Ved afgrænsningen af sjældne sygdomme foreslås det at anvende samme forståelse af sjældne sygdomme som Sundhedsstyrelsen og Socialstyrelsen benytter, dvs. at forekomsten af sygdommen i Danmark almindeligvis er under 1-2 ud af 10.000 personer.

Samlebetegnelsen »sjældne sygdomme« omfatter en række ofte medfødte, arvelige, kroniske, komplekse og alvorlige sygdomme eller tilstande, hvor diagnostik, behandling og rehabilitering kræver en særlig viden, ekspertise og sagkundskab. Fællestrækket er desuden, at der oftest er behov for livslang sundhedsfaglig, social og anden specialiseret indsats.

Det forudsættes, at en patientforening, der repræsenterer en eller flere sjældne sygdomme er åben for alle med den pågældende sygdom, uanset alder, etnicitet osv., at patientforeningen varetager de fælles interesser for personer med den pågældende sygdom, og at patientforeningen er landsdækkende, medmindre det er sagligt velbegrundet, f.eks. at

bosættelse sker i et eller få geografiske områder i nærheden af en højt specialiseret hospitalsenhed.

Godkendelse efter de lempeligere regler foreslås desuden at forudsætte, at de øvrige, almindelige betingelser for godkendelse efter ligningslovens § 8 A er opfyldt, idet det alene foreslås, at Skatteforvaltningen kan se bort fra de almindelige betingelser om at have over 300 kontingentbetalende medlemmer i EU/EØS, over 100 gavegivere årligt i EU/EØS, herunder kravet om, at den enkelte gavegiver samlet har ydet en gave på mindst 200 kr. årligt, og en årlig bruttoindtægt eller formue på over 150.000 kr.

Det forudsættes, at godkendelse efter de lempeligere regler er betinget af, at patientforeningen har mindst 15 kontingentbetalende medlemmer i EU/EØS. Ligeledes forudsættes det, at der ikke stilles krav om et vist antal årlige gavegivere, at gaverne har en vis størrelse, og at foreningen m.v. har en vis årlig bruttoindtægt eller formue (egenkapital).

Formålet er på den ene side at sikre, at der reelt er tale om foreninger med et bredere formål end varetagelse af enkeltpersoners eller familiers interesser, og på den anden side, at foreningens godkendelse ikke tilbagekaldes, hvis de få ildsjæle, der typisk driver foreningerne, og typisk selv er pårørende, ikke i en periode har haft det mentale overskud til f.eks. at søge de offentlige driftstilskud, som ofte er foreningernes primære indtægtskilde.

Det er tanken, at bekendtgørelse nr. 1656 af 19. december 2018 om godkendelse m.v. efter ligningslovens § 8 A, stk. 2, og § 12, stk. 3, af almenvelgørende og almennyttige foreninger, fonde, stiftelser, institutioner m.v. og religiøse samfund her i landet eller i et andet EU/EØS-land vil blive ændret, således at der for patientforeninger, som repræsenterer sjældne sygdomme, fra den 1. januar 2022 blot vil blive stillet krav om mindst 15 kontingentbetalende medlemmer, ligesom der ikke længere stilles krav til antallet af årlige gavegivere, gavestørrelse og årlig bruttoindtægt eller formue.

Foreningerne forudsættes fortsat på begæring fra Skatteforvaltningen at skulle indsende sine regnskaber m.v. og årligt indsende oplysninger om hjemstedskommune, formue, årlig bruttoindtægt, antallet af kontingentbetalende medlemmer, antallet af gavegivere m.v., som i dag fremgår af § 8, stk. 1 og 2 i bekendtgørelse nr. 1655 af 19. december 2018 om godkendelse m.v. efter ligningslovens § 8 A, stk. 2, og § 12, stk. 3, af almenvelgørende og almennyttige foreninger, fonde, stiftelser, institutioner m.v. og religiøse samfund her i landet eller i et andet EU/EØS-land. Foreningerne vil endvidere skulle foretage årlig indberetning af modtagne gavebeløb efter skatteindberetningslovens § 26.

Foreninger, der godkendes efter de foreslåede lempeligere regler, vil i øvrigt skulle behandles på lige fod med foreninger m.v., der godkendes efter de gældende almindelige betingelser for almenvelgørende og almennyttige foreninger m.v.

2.8. Redaktionel ændring af ligningslovens § 28, stk. 7, 2. pkt.

2.8.1. Gældende ret

Det følger af ligningslovens § 28, stk. 7, 2. pkt., om omberegning ved udnyttelse eller afståelse af købe- eller tegningsretter efter, at der er indtrådt skattepligt, at »Adgang til omberegning efter 1. pkt. er betinget af, at der ved fraflytningen m.v. er afgivet oplysninger til told- og skatteforvaltningen efter skattekontrollovens § 2 til told- og skatteforvaltningen, og at der ved den senere udnyttelse eller afståelse afgives oplysninger herom til told- og skatteforvaltningen.«

Bestemmelsen blev gennemført ved lov nr. 1555 af 19. december 2017 om ændring af en række love i konsekvens af den nye skattekontrollov og skatteindberetningslov.

2.8.2. Skatteministeriets overvejelser

Som det fremgår af den citerede bestemmelse ovenfor i afsnit 2.8.1., indgår »til told- og skatteforvaltningen« 3 steder i bestemmelsen. Heraf er henvisningen umiddelbart efter »§ 2« sket ved en fejl.

2.8.3. Den foreslåede ordning

Forslaget går ud på at fjerne henvisningen til »til told- og skatteforvaltningen« umiddelbart efter »§ 2«. Forslaget er en redaktionel ændring.

3. Økonomiske konsekvenser og implementeringskonsekvenser for det offentlige

Forslaget om godkendelse af små patientforeninger for sjældne sygdomme som almenvælgørende foreninger m.v. vurderes at indebære et årligt mindreprovenu på ca. 1 mio. kr. efter tilbageløb og adfærd.

De øvrige dele af lovforslaget vurderes ikke at have provenumæssige konsekvenser.

Lovforslaget vurderes at medføre administrative udgifter for Skatteforvaltningen på samlet set 0,3 mio. kr. i 2021-2025, hvoraf størstedelen af udgifterne vedrører 2022. Udgifterne følger af sagsbehandling og mindre systemtilretninger.

Principper for digitaliseringsklar lovgivning er fulgt, og for så vidt angår de syv principper for digitaliseringsklar lovgivning bemærkes det, at bestemmelserne i lovforslaget er udarbejdet så enkelt og klart som muligt (princip nr. 1) og med anvendelse af eksisterende systemunderstøttelse og -løsninger (princip nr. 6).

4. Økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet m.v.

Forslaget om, at selskaber m.v., som alene er skattepligtige efter kulbrinteskattelovens § 3, kan anvende reglerne i skattekontrolloven om opgørelse i fremmed valuta, har positive økonomiske og administrative konsekvenser for selskaberne m.v., idet disse selskaber m.v. ikke behøver at

omregne fremmed valuta i bogføringen og årsregnskab til danske kroner.

Det er ikke muligt nærmere at opgøre de positive økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet af forslaget på dette punkt.

Den del af lovforslaget, hvor der foreslås justeringer i ligningslovens § 15 Q, skønnes ikke at have nævneværdige økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet, idet der er tale om justeringer, der alene omfatter ikke-erhvervsmæssig udlejning, dvs. privates udlejning af egen helårsbolig eller udlejning af en del af egen helårsbolig. De pågældende bureauer og platforme, som skal forestå indberetningen af lejeindtægten til skattemyndighederne berøres ikke af disse justeringer.

Ved udarbejdelsen af lovforslaget er det vurderet, at principperne for agil erhvervsrettet regulering ikke er relevante.

Lovforslaget indeholder alene ændringer til den materielle skattelovgivning, hvilket ikke umiddelbart har konsekvenser for erhvervslivets muligheder for at teste, udvikle og anvende de nye digitale teknologier og forretningsmodeller.

Lovforslaget vurderes i øvrigt ikke at medføre administrative konsekvenser for erhvervslivet.

5. Administrative konsekvenser for borgerne

Forslaget om justeringer af ligningslovens § 15 Q gør det lettere for de borgere, der skal opgøre den skattepligtige nettoindtægt ved udlejning af helårsbolig efter ligningslovens § 15 P og § 15 Q.

Lovforslaget har i øvrigt ingen administrative konsekvenser for borgerne.

6. Klimamæssige konsekvenser

Forslaget har ingen klimamæssige konsekvenser.

7. Miljø- og naturmæssige konsekvenser

Forslaget har ingen miljø- og naturmæssige konsekvenser.

8. Forholdet til EU-retten

Skattekontrollovens § 29 hjemler muligheden for, at visse begrænset skattepligtige personer og selskaber kan udarbejde årsregnskab i fremmed valuta og omregne resultatet til danske kroner. Af hensyn til de administrative byrder, der måtte være for skattepligtige efter kulbrinteskattelovens § 3, udvides muligheden i skattekontrolloven til også at omfatte skattepligtige efter kulbrinteskatteloven.

Udenlandske fysiske og juridiske personer, der alene måtte være skattepligtige i Danmark efter kulbrinteskattelovens § 3, er ved gældende ret ikke omfattet af muligheden i skattekontrollovens § 29 for at indberette årsregnskab til Skatteforvaltningen i fremmed valuta i forbindelse med opgørelsen af den skattepligtige indkomst. Af den grund er de nødsaget til også at føre regnskab i dansk valuta ud over deres eksisterende regnskab i fremmed valuta. Dette udgør en administrativ byrde, der kan være en hindring for den frie etableringsret jf. TEUF art. 49 - 55. Ved lovforslaget

vil også disse udenlandske fysiske og juridiske personer være omfattet af skattekontrollovens § 29 og dermed alene skulle omregne slutresultatet af deres årsregnskab i fremmed valuta til dansk valuta.

I forhold til den del af lovforslaget som vedrører lempelse af kravet om udarbejdelse af transfer pricing-dokumentation i visse rent danske situationer, så indebærer EUF-traktatens art. 49 om etableringsfrihed og 54 om ligestilling af medlemsstaternes selskaber og statsborgere, som har det overordnede sigte, at der ikke må ske forskelsbehandling på grund af nationalitet, hvis forskelsbehandlingen er til ugunst for den skattepligtige og ikke kan begrundes i saglige hensyn.

EU-Domstolen afsagde den 31. maj 2018 dom i sagen C-382/16, Hornbach-Baumarkt AG. Ved afgørelsen fandt Domstolen, at det ikke var i strid med EUF-traktatens art. 49 og 54, at grænseoverskridende koncerninterne transaktioner reguleres mere restriktivt end nationale transaktioner i de tilfælde, hvor der er en god begrundelse for at regulere mere restriktivt. I den konkrete sag skete der i henhold til de tyske regler alene korrektion i form af yderligere beskatning, hvis et tysk hjemmehørende selskab gav et lån, som ikke var på armslængdevilkår, til et koncernselskab hjemmehørende i udlandet, hvorimod et lignende lån til et tysk koncernselskab ikke ville blive korrigeret.

EU-Domstolen fremhævede, at bl.a. nødvendigheden af at opretholde fordelingen af beskatningskompetencen mellem medlemsstaterne udgør et tvingende alment hensyn, som efter EU-retten kan begrunde en forskellig behandling af henholdsvis grænseoverskridende og rent nationale transaktioner. Den tyske lovgivning ansås desuden for at være egnet til at opnå det ønskede mål, lige som den ikke kunne anses for at gå ud over, hvad der var nødvendigt, for at Tyskland kunne beskatte indkomst, der føres ud af Tyskland med henblik på at nedbringe selskabers skattepligtige indkomst i Tyskland.

Også den danske selskabsskatte Lovgivning er baseret på territorialitetsprincippet, således at en håndhævelse af armslængdeprincippet er både et egnet og nødvendigt middel til at sikre udøvelsen af dansk beskatningskompetence med hensyn til virksomhed udøvet her i landet, dvs. varetagelsen af den afbalancerede fordeling af beskatningskompetencen mellem medlemsstaterne.

Derimod er det i relation til rent danske transaktioner i mange tilfælde uden betydning for udøvelsen af beskatningskompetencen med hensyn til virksomhed udøvet her i landet, om der sker en korrektion af transaktioner, der ikke er i overensstemmelse med armslængdeprincippet. De

hensyn, der kan begrunde dokumentationspligten vedrørende kontrollerede transaktioner, vil i sådanne situationer ikke gøre sig gældende.

I overensstemmelse med EU-Domstolens dom er det derfor vurderingen, at anvendelsesområdet for dokumentationspligten vedrørende kontrollerede transaktioner kan begrænses, således at reglerne alene omfatter grænseoverskridende transaktioner og visse indenlandske transaktioner, hvor der er en risiko for, at parterne vil kunne have et incitament til at fravige armslængdeprincippet. Det er således vurderingen, at den forskelsbehandling, som en sådan lempelse af dokumentationspligten indebærer, er begrundet i tvingende almene hensyn og er både egnet og nødvendig (proportional) for at varetage formålet, nemlig håndhævelsen af dansk beskatningskompetence med hensyn til virksomhed udøvet i Danmark.

Lovforslaget har ikke i øvrigt EU-retlige konsekvenser.

9. Hørte myndigheder og organisationer m.v.

Et udkast til lovforslag har i perioden fra den 23. juni 2021 til den 18. august 2021 været sendt i høring hos følgende myndigheder og organisationer m.v.: Advokatsamfundet, Andelsboligforeningernes Fællesrepræsentation, Arbejderbevægelsens Erhvervsråd, ATP, BI – Danmarks Almene Boliger, Borger- og retssikkerhedschefen i Skatteforvaltningen, BOSAM, Brancheforeningen for Aktive Ejere i Danmark, Børsmæglerforeningen, CEPOS, Cevea, Danmarks Lejerforeninger, Danmarks Statistik, Dansk Aktionærforening, Dansk Arbejdsgiverforening, Dansk Ejendomskredit, Dansk Ejendomsmæglerforening, Dansk Erhverv, Dansk Iværksætterforening, Dansk Landbrugsrådgivning, Dansk Told- og Skatteforbund, Danske Advokater, Danske Handicaporganisationer, Danske Regioner, Danske Patienter, Danske Udlejere, Datatilsynet, DI, Digitaliseringsstyrelsen, DVCA, EjendomDanmark, Eksportrådet, Ejerlejlighedernes Landsorganisation, Erhvervsstyrelsen – Område for Bedre Regulering (OBR), Fanconi Anæmi Danmark, Finans Danmark, Foreningen Danske Revisorer, Foreningen for Platformøkonomi i Danmark, Fritidshusejerne, Forsikring & Pension, FSR – danske revisorer, Grundejernes Investeringsfond, HORESTA, IBIS, ISOBRO, Justitia, Kraka, Landbrug & Fødevarer, Landsforeningen for Bæredygtigt Landbrug, Landsforeningen Multipel System Atrofi, Landsskatteretten, Lejernes Landsorganisation i Danmark, Mellempøkeligt Samvirke, Offshoreenergy.dk, SEGES, Sjældne Diagnoser, SMVDanmark, SRF Skattefaglig Forening, Vindmølleindustrien og Ældre Sagen.

10. Sammenfattende skema

	Positive konsekvenser/mindreudgifter (hvis ja, angiv omfang/Hvis nej, anfør »Ingen«)	Negative konsekvenser/merudgifter (hvis ja, angiv omfang/Hvis nej, anfør »Ingen«)
Økonomiske konsekvenser for stat, kommuner og regioner	Ingen	Forslaget om godkendelse af små patientforeninger for sjældne sygdomme som almenvælgørende foreninger m.v. vurderes at indebære et årligt mindreprovenu på ca. 1 mio. kr. efter tilbageløb og adfærd. De øvrige dele af lovforslaget vurderes ikke at have provenumæssige konsekvenser.
Implementeringskonsekvenser for stat, kommuner og regioner	Ingen	Lovforslaget vurderes at medføre administrative udgifter for Skatteforvaltningen på samlet set 0,3 mio. kr. i 2021-2025, hvoraf størstedelen af udgifterne vedrører 2022. Udgifterne følger af sagsbehandling og mindre systemtilretninger.
Økonomiske konsekvenser for erhvervslivet	Forslaget om fremmed valuta har positive økonomiske konsekvenser for selskaber m.v., som efter gældende regler ikke kan oplyse i fremmed valuta, men som selskaberne m.v. efter forslaget vil få mulighed for. For den del af forslaget der vedrører transfer pricing-dokumentationen, vurderes konsekvenserne også at være positive, da dokumentationspligten lempes.	Ingen
Administrative konsekvenser for erhvervslivet	Forslaget om fremmed valuta har positive administrative konsekvenser for selskaber m.v., som efter gældende regler ikke kan oplyse i fremmed valuta, men som selskaberne m.v. efter forslaget vil få mulighed for. For den del af forslaget der vedrører transfer pricing-dokumentationen, vurderes de administrative konsekvenserne også at være positive, da forslaget er en lempelse af hvilke transaktioner, der skal dokumenteres.	Ingen
Administrative konsekvenser for borgerne	Forslaget om justeringer af ligningslovens § 15 Q gør det lettere for de borgere, der skal opgøre den skattepligtige nettoindtægt ved udlejning af helårsbolig efter ligningslovens § 15 P og § 15 Q.	Ingen
Klimamæssige konsekvenser	Ingen	Ingen
Miljø- og naturmæssige konsekvenser	Ingen	Ingen
Forholdet til EU-retten	Gældende ret om regnskabsføring i fremmed valuta kan være en hindring for den frie etableringsret efter TEUF art. 49 - 55. Forslaget herom afhjælper dette. På baggrund af EU-Domstolens dom i sagen C-382/16, Hornbach-Baurmarkt AG, er det	

	vurderet, at anvendelsesområdet for dokumentationspligten vedrørende koncerninterne transaktioner kan begrænses, således at reglerne alene omfatter grænseoverskridende transaktioner og indenlandske transaktioner, hvor der er en risiko for, at parterne vil kunne have et incitament til at fravige armslængdeprincippet.	
Er i strid med de principper for implementering af erhvervsrettet EU-regulering/ Går videre end minimumskrav i EU-regulering (sæt X)	Ja	Nej X

Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser

Til § 1

Til nr. 1

Efter skattekontrollovens § 6, stk. 1, bestemmer skatteministeren efter indstilling fra Skatterådet,

1) hvilke oplysninger af betydning for skatteansættelsen eller skatteberegningen oplysningsskemaet skal indeholde, herunder oplysninger til brug for Skatteforvaltningens kontrol af grundlaget for erhvervsdrivendes indkomstopgørelse,

2) udformningen af blanketter til brug ved afgivelse af oplysninger som omfattet af nr. 1, og

3) om oplysninger til Skatteforvaltningen om skattepligtig indkomst m.v. skal gives skriftligt og underskrives eller godkendes på anden særlig måde.

Forslaget går ud på at ophæve skattekontrollovens § 6, stk. 1.

Forslaget har den virkning, at Skatteforvaltningen får kompetence til at bestemme, hvilke oplysninger oplysningsskemaet skal indeholde, udformningen af blanketter til brug ved afgivelse af indkomstoplysninger m.v., samt hvordan den skattepligtige skal godkende oplysningerne til Skatteforvaltningen.

Således skal oplysningsskemaet ikke længere godkendes af skatteministeren efter indstilling fra Skatterådet.

Baggrunden for forslaget er, at fastlæggelsen af indholdet af oplysningsskemaet er en driftsopgave, som alene bør varetages af Skatteforvaltningen på samme måde som andre driftsopgaver varetages af Skatteforvaltningen. Det følger af skatteforvaltningslovens § 1, at Skatteforvaltningen bl.a. udøver forvaltningen af lovgivning om skatter.

Forslaget bidrager til at sikre en mere smidig og løbende godkendelsesprocedure, som ikke tidsmæssigt er afhængig af en forudgående behandling i Skatterådet og efterfølgende godkendelsesproces i Skatteministeriet.

Der henvises i øvrigt til de almindelige bemærkninger ovenfor under afsnit 2.1.

Til nr. 2

Efter skattekontrollovens § 6, stk. 2, fastsætter skatteministeren efter indstilling fra Skatterådet regler om

1) pligten for erhvervsdrivende til inden oplysningsfristens udløb, jf. §§ 11-13, at udarbejde og indgive til Skatteforvaltningen et skattemæssigt årsregnskab for den senest afsluttede regnskabsperiode som grundlag for indkomstopgørelsen, herunder om det regnskabsmæssige grundlag for det skattemæssige årsregnskab, og

2) opbevaring af det skattemæssige årsregnskab og af regnskabsmateriale, som har betydning for opgørelsen af den erhvervsdrivendes skattepligtige indkomst, medmindre regnskabsmateriale er omfattet af bogføringslovens § 10, stk. 1-3.

Forslaget går ud på at ændre »årsregnskab, og« i nr. 1 til »årsregnskab,« i § 6, stk. 2, som efter forslaget i § 1, nr. 1, bliver stk. 1. Forslaget er en konsekvens af lovforslagets § 1, nr. 3, hvor der foreslås indsat et nyt nr. 2 i stk. 2.

Der henvises i øvrigt til bemærkningerne til lovforslagets § 1, nr. 3.

Til nr. 3

Efter skattekontrollovens § 6, stk. 2, fastsætter skatteministeren efter indstilling fra Skatterådet regler om

1) pligten for erhvervsdrivende til inden oplysningsfristens udløb, jf. §§ 11-13, at udarbejde og indgive til Skatteforvaltningen et skattemæssigt årsregnskab for den senest afsluttede regnskabsperiode som grundlag for indkomstopgørelsen, herunder om det regnskabsmæssige grundlag for det skattemæssige årsregnskab, og

2) opbevaring af det skattemæssige årsregnskab og af regnskabsmateriale, som har betydning for opgørelsen af den erhvervsdrivendes skattepligtige indkomst, medmindre regnskabsmateriale er omfattet af bogføringslovens § 10, stk. 1-3.

Bemyndigelsen i § 6, stk. 2, nr. 1, er udnyttet ved bekendtgørelse nr. 1295 af 14. november 2018 om krav til det skattemæssige årsregnskab m.v. for større virksomheder (Mindstekravs bekendtgørelsen for større virksomheder) og bekendtgørelse nr. 1296 af 14. november 2018 om krav til det skattemæssige årsregnskab m.v. for mindre virksomheder (Mindstekravs bekendtgørelsen for mindre virksomheder).

Efter mindstekravs bekendtgørelsen for større virksomheder skal de virksomheder, som er omfattet af bekendtgørelsen, indgive et skatteregnskab inden udløbet af fristen for indgivelse af oplysningsskemaet. Skatteregnskabet indgives typisk sammen med oplysningsskemaet.

Efter mindstekravsbekendtgørelsen for mindre virksomheder er en række nærmere opregnede virksomheder undtaget fra kravet om indgivelse af et skatteregnskab inden oplysningsfristen. Disse virksomheder skal i stedet afgive supplerende oplysninger i oplysningsskemaet til brug for Skatteforvaltningens kontrol. I oplysningsskemaet skal der således gives supplerende oplysninger om visse regnskabstal og om anvendelse af revisor. I samme bekendtgørelses § 5 er der for en række andre virksomheder gjort den undtagelse, at de heller ikke skal give supplerende oplysninger. Efter anmodning fra Skatteforvaltningen skal virksomhederne dog indgive et skatteregnskab eller dele heraf inden én måned.

Efter forslaget indsættes som et nyt nr. 2 i skattekontrollovens § 6, stk. 2, som efter § 1, nr. 1, bliver stk. 1, en bestemmelse, hvorefter skatteministeren efter indstilling fra Skatterådet fastsætter regler om, hvilke erhvervsdrivende, der efter stk. 1, nr. 1, skal give supplerende oplysninger i oplysningsskemaet, jf. § 5, til brug for Skatteforvaltningens kontrol af grundlaget for de erhvervsdrivendes indkomstopgørelser.

Opgaven med at fastsætte regler om, hvilke erhvervsdrivende som efter stk. 1, nr. 1, skal give supplerende oplysninger i oplysningsskemaet til brug for Skatteforvaltningens kontrol af grundlaget for de erhvervsdrivendes indkomstopgørelser, er ikke af samme driftsmæssige karakter som fastsættelsen af selve indholdet af oplysningsskemaet. Ved reglerne fastsættes det, hvilke grupper af virksomheder, som altid skal udarbejde og indgive et skatteregnskab inden oplysningsfristens udløb, og hvilke virksomheder, som fritages for dette arbejde, men som til gengæld skal afgive supplerende regnskabsoplysninger i oplysningsskemaet. Forslaget går derfor ud på at sikre, at skatteministeren efter indstilling fra Skatterådet fortsat kan fastsætte regler om, hvilke erhvervsdrivende som efter stk. 1, nr. 1, skal give supplerende oplysninger i oplysningsskemaet til brug for Skatteforvaltningens kontrol af grundlaget for de erhvervsdrivendes indkomstopgørelser. Forslaget giver også mulighed for at undtage visse virksomheder, som ikke skal indgive et skatteregnskab, fra at give supplerende oplysninger i oplysningsskemaet.

Til nr. 4

Det følger af skattekontrollovens § 6, stk. 3, at indsender den skattepligtige ikke et skattemæssigt årsregnskab, eller opbevarer den skattepligtige ikke det skattemæssige årsregnskab og regnskabsmaterialet i overensstemmelse med de regler, som er udstedt i medfør af stk. 2, kan told- og skatteforvaltningen foretage en skønsom ansættelse, jf. § 74.

Forslaget går ud på at ændre »stk. 2« til »stk. 1« i § 6, stk. 3, som efter forslaget i § 1, nr. 1, bliver stk. 2. Forslaget er en konsekvens af lovforslagets § 1, nr. 1, hvor § 6, stk. 1, foreslås ophævet.

Forslaget er en redaktionel ændring.

Til nr. 5

Efter skattekontrollovens § 12, stk. 1, skal juridiske personer bortset fra dødsboer omfattet af dødsboskatteloven

give Skatteforvaltningen oplysninger om skattepligtig indkomst m.v. senest 6 måneder efter indkomstårets udløb.

Efter § 12, stk. 2, gælder det dog ikke juridiske personer, hvis indkomstår udløber i perioden fra og med den 1. februar til og med den 31. marts. Disse juridiske personer skal give oplysninger om indkomst til Skatteforvaltningen senest den 1. september samme år.

Forslaget går ud på at ændre »1. februar« i skattekontrollovens § 12, stk. 2, til »1. marts«.

Baggrunden herfor er, at udløber indkomståret i perioden den 1.-28. februar, vil oplysningsfristen 1. september være 6 måneder efter indkomstårets udløb og derfor omfattet af § 12, stk. 1.

Med gennemførelsen af den nye skattekontrollov, blev oplysningsfristen forlænget fra den 1. august til den 1. september, men ved en fejl blev datoen 1. februar ikke samtidig ændret.

Forslaget er en redaktionel ændring.

Til nr. 6 og 7

Efter skattekontrollovens § 29 kan følgende skattepligtige udarbejde det skattemæssige årsregnskab i en fremmed valuta og omregne resultatet til danske kroner:

1) Juridiske personer omfattet af selskabsskattelovens § 1 eller § 2, stk. 1, litra a eller b.

2) Juridiske personer omfattet af fondsbeskatningslovens § 1.

3) Fysiske personer omfattet af kildeskattelovens § 1 eller § 2, stk. 1, nr. 4 eller 5, og dødsboer omfattet af dødsboskatteloven ved opgørelsen af indkomst fra selvstændig erhvervmæssig virksomhed.

Skattekontrollovens § 29, stk. 1, omfatter således ikke selskaber m.v., som alene er skattepligtige til Danmark efter kulbrinteskattelovens § 3.

Efter kulbrinteskattelovens § 3 påhviler pligten til at svare skat efter kulbrinteskatteloven personer, dødsboer samt selskaber, selvejende institutioner og foreninger m.v., som opbevarer enhver form for indkomst i forbindelse med forundersøgelse, efterforskning og indvinding af kulbrinter og dertil knyttet virksomhed.

Forslaget går ud på at lade udenlandske fysiske og juridiske personer, som alene er skattepligtige efter kulbrinteskattelovens § 3, være omfattet af skattekontrollovens § 29.

Forslaget i nr. 6 går ud på i skattekontrollovens § 29, stk. 1, nr. 1, at tilføje, at også juridiske personer omfattet af kulbrinteskattelovens § 3 kan anvende reglerne om opgørelse i fremmed valuta.

Forslaget i nr. 7 går ud på i skattekontrollovens § 29, stk. 1, at indsætte et nyt nr. 4, hvorefter fysiske personer omfattet af kulbrinteskattelovens § 3 også kan anvende regler om fremmed valuta ved opgørelsen af indkomst efter kulbrinteskatteloven.

Forslaget betyder, at udenlandske fysiske og juridiske personer derved undgår at skulle omregne bogføringen og

årsregnskabet, som de typisk fører i udenlandsk valuta, til danske kroner.

Forslaget skønnes at medvirke til, at fysiske og juridiske personer nemmere kan oplyse og afregne skatter korrekt.

Der henvises i øvrigt til de almindelige bemærkninger ovenfor under afsnit 2.3.

Til nr. 8

Efter skattekontrollovens § 34 følger det, at deltager en skattepligtig som nævnt i § 29, stk. 1, nr. 3, i en virksomhed, kan den skattepligtige ved anvendelsen af bestemmelserne i §§ 29-33 behandle virksomheden uafhængigt af sin øvrige erhvervsvirksomhed. Det kan vedkommende, hvis mindst én af deltagerne hæfter personligt for virksomhedens forpligtelser, den skattepligtige ikke har bestemmende indflydelse på virksomheden, jf. § 37, nr. 1, eller på anden vis på grund af vedtægtsbestemmelse, aftale eller fælles ledelse har kontrol med virksomheden og virksomheden aflægger regnskab i en fremmed valuta.

Bestemmelsen finder anvendelse i den situation, hvor en selvstændigt erhvervsdrivende har sine hovedindtægter i danske kroner, men hvor den erhvervsdrivende ligeledes har en indtægt hidrørende fra eksempelvis en interessentskabsandel. Hvis interessentskabet aflægger regnskab i en fremmed valuta, kan den erhvervsdrivende være interesseret i at kunne anvende bestemmelserne i §§ 29-33 på interessentskabsandelen, men den erhvervsdrivende ønsker ikke at udarbejde hele sit skattemæssige årsregnskab i den pågældende valuta, da hovedindtægterne er i danske kroner.

Efter skattekontrollovens § 35 følger det, at deltager en skattepligtig som nævnt i § 29, stk. 1, nr. 3, der udarbejder skattemæssigt årsregnskab i en fremmed valuta efter reglerne i §§ 29-33, i en virksomhed, kan den skattepligtige undlade at anvende bestemmelserne i §§ 29-33 på denne virksomhed, således at virksomheden behandles uafhængigt af den skattepligtiges øvrige erhvervsvirksomhed, hvis mindst én af deltagerne hæfter personligt for virksomhedens forpligtelser, den skattepligtige ikke har bestemmende indflydelse på virksomheden, jf. § 37, nr. 1, eller på anden vis på grund af vedtægtsbestemmelse, aftale eller fælles ledelse har kontrol med virksomheden og virksomheden aflægger regnskab i danske kroner.

Bestemmelsen i § 35 kan ses som modstykket til § 34 og vil kunne anvendes i den situation, hvor en selvstændig erhvervsdrivende har sine hovedindtægter i eksempelvis euro og derfor har valgt at udarbejde det skattemæssige årsregnskab i euro, men hvor den erhvervsdrivende ligeledes har en indtægt hidrørende fra eksempelvis en interessentskabsandel. Hvis interessentskabet aflægger regnskab i danske kroner, vil den erhvervsdrivende kunne være interesseret i ikke at skulle anvende bestemmelserne i §§ 29-33 på interessentskabsandelen, da indberetninger m.v. til Skatteforvaltningen vil skulle foretages i danske kroner. Den skattepligtige vil følgelig ikke omregne det skattemæssige resultat af interessentskabsandelen, der jo er udarbejdet i danske kroner, til euro for herefter endnu en gang at omregne dette til danske kroner. Den skattepligtige vil kunne nøjes med

at opgøre det skattemæssige resultat af interessentskabsandelen i danske kroner.

Forslaget går ud på at gøre det muligt for kulbrinteskattepligtige omfattet af forslaget i § 1, nr. 7, også kunne anvende reglerne i skattekontrollovens §§ 34 og 35.

Til nr. 9

Reglerne om oplysningspligt og den særlige skriftlige dokumentation for kontrollerede transaktioner findes i skattekontrollovens kapitel 4. Efter skattekontrollovens § 38 skal skattepligtige i oplysningsskemaet give Skatteforvaltningen oplysninger om art og omfang af handelsmæssige eller økonomiske transaktioner, når der er tale om kontrollerede transaktioner. Skattekontrollovens § 39 indeholder regler om den skattepligtiges pligt til at udfærdige og opbevare særlig skriftlig dokumentation for, hvorledes priser og vilkår er fastsat for kontrollerede transaktioner. Ved kontrollerede transaktioner forstås transaktioner mellem skattepligtige, som f.eks. er koncernforbundne, eller hvor en af parterne udøver bestemmende indflydelse over den anden part i transaktionen, eller hvor der kun er en skattepligtig ved transaktioner mellem et hovedkontor og fast driftssted.

Efter skattekontrollovens § 39 skal de skattepligtige omfattet af skattekontrollovens § 38 og § 40, stk. 1, udfærdige og opbevare en særlig skriftlig dokumentation for, hvorledes priser og vilkår er fastsat for de kontrollerede transaktioner, som er omfattet af §§ 38 og 40, jf. dog § 39, stk. 2 og 4. Den særlige dokumentationspligt i § 39 omfatter således kontrollerede transaktioner mellem skattepligtige, hvorover fysiske eller juridiske personer udøver bestemmende indflydelse, skattepligtige der udøver bestemmende indflydelse over juridiske personer, skattepligtige der er koncernforbundne med juridiske personer, skattepligtige der har et fast driftssted beliggende i udlandet, skattepligtige, der er en udenlandsk fysisk eller juridisk person med et fast driftssted i Danmark og skattepligtige, der er en udenlandsk fysisk eller juridisk person med en kulbrintetilknyttet virksomhed beskattet efter kulbrinteskatteloven. Den særlige skriftlige dokumentation er også benævnt »transfer pricing-dokumentationen«.

Bestemmende indflydelse er defineret i skattekontrollovens § 37, nr. 1, hvorefter der ved bestemmende indflydelse forstås ejerskab eller rådighed over stemmerettigheder, således at der direkte eller indirekte ejes mere end 50 pct. af aktiekapitalen eller rådes over mere end 50 pct. af stemmerne. Ved bedømmelsen af, om den skattepligtige anses for at have bestemmende indflydelse over en juridisk person, eller om der udøves en bestemmende indflydelse over den skattepligtige af en juridisk eller fysisk person, medregnes aktier og stemmerettigheder, som indehaves af koncernforbundne selskaber, jf. skattekontrollovens § 37, nr. 2, af personlige aktionærer og deres nærtstående, jf. skattekontrollovens § 37, nr. 5, eller af fonde eller truster stiftet af moderselskabet selv eller af de nævnte koncernforbundne selskaber, nærtstående m.v. eller af fonde eller truster stiftet af disse. Tilsvarende medregnes ejerandele og stemmerettigheder, som indehaves af andre selskabsdeltagere, med hvem selskabsdel-

tageren har en aftale om udøvelse af fælles bestemmende indflydelse. Tilsvarende medregnes ejerandele og stemmerettigheder, som indehaves af en person eller et dødsbo i fællesskab med nærtstående eller i fællesskab med en fond eller trust stiftet af den skattepligtige eller dennes nærtstående eller fonde eller truster stiftet af disse. En udenlandsk fysisk eller juridisk person er defineret i skattekontrollovens § 37, nr. 4, hvorefter en udenlandsk fysisk eller juridisk person er en person, der er hjemmehørende på Færøerne, i Grønland eller i en fremmed stat, herunder efter bestemmelserne i en dobbeltbeskatningsoverenskomst. Ved koncernforbundne juridiske personer forstås, juridiske personer, hvor samme kreds af selskabsdeltagere har bestemmende indflydelse, eller hvor der er fælles ledelse, jf. skattekontrollovens § 37, nr. 2.

For mindre virksomheder gælder en begrænset dokumentationspligt. Mindre virksomheder skal kun udarbejde en særlig skriftlig dokumentation efter bekendtgørelse nr. 1297 af 31. oktober 2018 om dokumentation af prisfastsættelsen af kontrollerede transaktioner for transaktioner med parter i lande, som Danmark ikke har en dobbeltbeskatningsoverenskomst med, og som samtidig ikke er medlem af EU eller EØS.

Skattepligtige, der er dokumentationspligtige efter skattekontrollovens § 40, skal udarbejde den særlige skriftlige dokumentation løbende og den skal være af en sådan art, at den kan danne grundlag for en vurdering af, om priser og vilkår er fastsat i overensstemmelse med armslængdeprincippet og dermed i overensstemmelse med, hvad der kunne være opnået, hvis transaktionerne var afsluttet mellem uafhængige parter. Denne vurdering bør ske under hensyntagen til, at Skatteforvaltningen ved foretagelsen af skatteansættelsen anvender principperne i OECD's retningslinjer for transfer pricing. Skatteforvaltningen kan anmode om supplerende dokumentation, såfremt den dokumentation, som er udarbejdet af den skattepligtige, ikke skønnes at udgøre et tilstrækkeligt grundlag for en vurdering af de kontrollerede transaktioner. Hvis den skattepligtige ikke har udarbejdet dokumentationen rettidigt, eller den udarbejdede dokumentation er mangelfuld, kan den skattepligtige indkomst, for så vidt angår de kontrollerede transaktioner, ansættes skønsmæssigt af Skatteforvaltningen. Dokumentationen kan kun anses for at være udarbejdet rettidigt, hvis den er udarbejdet i overensstemmelse med § 39, stk. 3.

Efter reglerne i skattekontrolloven kan der endvidere pålægges bøder for afgivelse af urigtige eller forkerte oplysninger eller ved manglende rettidig indgivelse af transfer pricing-dokumentation, jf. bekendtgørelse nr. 1297 af 31. oktober 2018 om dokumentation af prisfastsættelsen af kontrollerede transaktioner.

Det foreslås i § 39, stk. 1, at skattepligtige omfattet af § 38, og som ikke er fritaget efter § 40, stk. 1, skal udarbejde og opbevare skriftlig dokumentation af en sådan art, at den kan danne grundlag for en vurdering af, om priser og vilkår for kontrollerede transaktioner, er fastsat i overensstemmelse med, hvad der kunne have været opnået, hvis transaktionerne var afsluttet mellem uafhængige parter, jf.

dog stk. 2 og 4. Den skriftlige dokumentation skal dog alene udarbejdes i følgende situationer:

1) Den ene part i den kontrollerede transaktion er en udenlandsk fysisk eller juridisk person, jf. § 37, nr. 4, eller udgør et fast driftssted beliggende på Færøerne, i Grønland eller i en fremmed stat, herunder efter bestemmelserne i en dobbeltbeskatningsoverenskomst. Den skriftlige dokumentation skal dog ikke udarbejdes, hvis alle parter i den kontrollerede transaktion er faste driftsteder beliggende i Danmark af selskaber beliggende på Færøerne, i Grønland eller i en fremmed stat, herunder efter bestemmelserne i en dobbeltbeskatningsoverenskomst, eller hovedkontorer af selskaber hjemmehørende i Danmark.

2) Den ene part i den kontrollerede transaktion beskattes efter tonnageskatteoven, medmindre alle parterne i den kontrollerede transaktion kun beskattes efter tonnageskatteoven. Den skriftlige dokumentation skal også udarbejdes, hvor den skattepligtige opgør indkomst omfattet af tonnageskatteovens § 13, stk. 2.

3) Den ene part i den kontrollerede transaktion beskattes efter kulbrinteskatteloven, medmindre alle parterne i den kontrollerede transaktion kun beskattes efter kulbrinteskatteloven.

4) Den ene part i den kontrollerede transaktion er omfattet af selskabsskatteovens § 1, stk. 1, nr. 3, medmindre alle parterne i den kontrollerede transaktion er omfattet af selskabsskatteovens § 1, stk. 1, nr. 3.

5) Den ene part i den kontrollerede transaktion er omfattet af selskabsskatteovens § 1, stk. 1, nr. 6.

6) Den ene part i den kontrollerede transaktion er omfattet af selskabsskatteovens § 3.

7) Hvor den skattepligtiges indkomst skal opgøres efter selskabsskatteovens efter kildeskatteovens § 2, stk. 8, § 2, stk. 7 eller selskabsskatteovens § 8, stk. 6.

Med den foreslåede bestemmelse vil den særlige dokumentationspligt blive afskaffet for rent danske nationale transaktioner med den undtagelse, at dokumentationspligten bevares for nationale transaktioner, hvor indkomsten beskattes efter forskellige regler, og hvor der derfor kan være et incitament til at flytte indkomst fra én skattepligtig til en anden skattepligtig, som beskattes lavere.

Den foreslåede bestemmelse vil lette de administrative byrder for de selskaber, som fremadrettet ikke vil skulle udarbejde, opbevare og indgive den særlige skriftlige dokumentation for transaktioner mellem interesseforbundne parter. Det vil gælde transaktioner mellem selskaber, som udelukkende er undergivet almindelig dansk selskabsbeskatning.

På baggrund af udviklingen i EU-Domstolens praksis (C-382/16, Hornbach-Baumarkt AG) anses det ikke for at være i strid med EUF-Traktatens regler om fri bevægelighed, at den særlige dokumentationspligt kun omfatter grænsoverskridende kontrollerede transaktioner og rent indenlandske transaktioner, hvor der er en særlig risiko for, at

parterne af skattemæssige hensyn ikke opgør indkomsten i overensstemmelse med armslængdeprincippet.

Reglerne om oplysningspligten foreslås ikke ændret, dvs. at den skattepligtige fortsat skal give Skatteforvaltningen oplysninger om art og omfang af handelsmæssige eller økonomiske transaktioner i oplysningseskemaer, når der er tale om kontrollerede transaktioner jf. skattekontrollovens § 37.

Kvalitetskravet i § 39, stk. 1, 2. pkt., ændres heller ikke, da dokumentationen stadig skal være af en sådan art, at den kan danne grundlag for en vurdering af, om priser og vilkår for kontrollerede transaktioner er fastsat i overensstemmelse med, hvad der kunne have været opnået, hvis transaktionerne var afsluttet mellem uafhængige parter. Kvalitetskravet er af sproglige årsager blot indarbejdet i den gældende § 39, stk. 1, 1. pkt., så bestemmelsen i sin helhed bliver nemmere at læse og forstå, hvorfor at hele § 39, stk. 1, foreslås nyaffattet.

For at være fritaget fra at udarbejde den skriftlige transfer pricing-dokumentation efter skattekontrollovens § 40, skal den skattepligtige, alene eller sammen med koncernforbundne virksomheder, jf. § 40, stk. 2, have under 250 beskæftigede og enten have en årlig samlet balance på under 125 mio. kr. eller en årlig omsætning på under 250 mio. kr. Derudover må den skattepligtige heller ikke have følgende kontrollerede transaktioner:

1) kontrollerede transaktioner med fysiske og juridiske personer, der er hjemmehørende i en fremmed stat, der ikke har en dobbeltbeskatningsoverenskomst med Danmark, og som samtidig ikke er medlem af EU eller EØS,

2) kontrollerede transaktioner med et fast driftssted, der er beliggende i en fremmed stat, der ikke har en dobbeltbeskatningsoverenskomst med Danmark, og som samtidig ikke er medlem af EU eller EØS, og

3) kontrollerede transaktioner med et fast driftssted, der er beliggende i Danmark, forudsat at den skattepligtige, jf. § 37, nr. 6, litra e, er hjemmehørende i en fremmed stat, der ikke har en dobbeltbeskatningsoverenskomst med Danmark, og som samtidig ikke er medlem af EU eller EØS.

Lovforslaget medfører, at den skattepligtige udelukkende vil skulle udarbejde den særlige skriftlige dokumentation for kontrollerede transaktioner, hvor den ene part er en udenlandsk fysisk eller juridisk person, eller er et fast driftssted i udlandet, eller hvor den ene part er en udenlandsk fysisk eller juridisk person, eller er et fast driftssted i udlandet og den anden part er et fast driftssted i Danmark. Den skriftlige dokumentation skal dog ikke udarbejdes, hvis alle parter i den kontrollerede transaktion er faste driftssteder beliggende i Danmark af selskaber beliggende på Færøerne, i Grønland eller i en fremmed stat, herunder efter bestemmelserne i en dobbeltbeskatningsoverenskomst, eller hovedkontorer af selskaber hjemmehørende i Danmark. Den særlige dokumentationspligt bevares også for transaktioner, hvor mindst den ene part i transaktionen beskattes efter tonnageskatteloven (dog ikke hvis alle parter i transaktionen kun beskattes efter tonnageskatteloven) eller hvor den skattepligtige opgør indkomsten omfattet af tonnageskattelovens § 13, stk.

2. Den særlige dokumentationspligt bevares også for transaktioner, hvor mindst den ene part i transaktionen beskattes efter kulbrinteskatteloven (dog ikke hvis alle parter i transaktionen kun beskattes efter kulbrinteskatteloven), eller efter reglerne for andelsforeninger i selskabsskattelovens § 1, stk. 1, nr. 3, og stk. 2-3, og stk. 6, eller efter selskabsskattelovens § 1, stk. 1, nr. 6, eller en part er skattefritaget efter selskabsskattelovens § 3. Dette skyldes, at der ellers – i en situation, hvor beskatningen sker efter forskellige regler – kan være et incitament til at forøge indkomsten i det selskab, hvor der opnås den laveste, samlede beskatning.

Efter forslaget til § 39, stk. 1, nr. 1, 1. pkt., vil der skulle udarbejdes den særlige skriftlige dokumentation for kontrollerede transaktioner, hvor mindst den ene part er en udenlandsk fysisk eller juridisk person, jf. skattekontrollovens § 37, nr. 4, eller udgør et fast driftssted beliggende på Færøerne, i Grønland eller i en fremmed stat, herunder efter bestemmelserne i en dobbeltbeskatningsoverenskomst. Bestemmelsen omfatter dels den situation, hvor den udenlandske part er skattepligtig til Danmark f.eks. som følge af, at der foreligger fast driftssted i Danmark, og dels en skattepligtig med et fast driftssted i udlandet. Bestemmelsen omfatter herudover også den situation, hvor begge parter er udenlandske, f.eks. et fast driftssted i Danmark af en udenlandsk juridisk person, der har kontrollerede transaktioner med et koncernforbundet udenlandsk selskab.

Det betyder, at dokumentationspligten bevares for transaktioner, hvor den ene part er en udenlandsk fysisk eller juridisk person, eller er et fast driftssted i udlandet. Derudover fremgår det af skattekontrollovens § 37, stk., 1, nr. 6, litra e, at kontrollerede transaktioner dækker over transaktioner mellem en skattepligtig, der er en udenlandsk fysisk eller juridisk person, og dennes faste driftssted i Danmark, hvilket betyder, at en sådan transaktion også falder under dokumentationspligten i § 39, stk. 1, nr. 1.

Efter forslaget til § 39, stk. 1, nr. 1, 2. pkt., vil der ikke skulle udarbejdes den særlige skriftlige dokumentation, hvor alle parter i den kontrollerede transaktion er faste driftssteder beliggende i Danmark af selskaber beliggende på Færøerne, i Grønland eller i en fremmed stat, herunder efter bestemmelserne i en dobbeltbeskatningsoverenskomst, eller hovedkontorer af selskaber hjemmehørende i Danmark.

Det betyder, at kontrollerede transaktioner mellem f.eks. tre danske faste driftssteder ikke skal indeholdes i transfer pricing-dokumentationen, så længe de ikke indgår i grundlaget for et af de danske faste driftssteders udenlandske transaktion. F.eks. vil en omkostningsfordeling for en service transaktion imellem tre danske faste driftssteder, hvor de funktioner der udføres, de aktiver der udnyttes, og de risici, der påtages af en udenlandsk koncernforbundet enhed, i relation til servicen, skulle dokumenteres i transfer pricing dokumentationen i det eller de faste driftssteder, der har transaktionen med den udenlandske part. Fordeles omkostningen i stedet via et dansk datterselskab af det udenlandske selskab, så skal de danske faste driftssteders transaktion ikke dokumenteres i disses transfer pricing dokumentation, men grundlaget for, hvor stor en andel, som de danske faste

driftssteder, hver især har haft nytte af servicetransaktionen, skal dokumenteres i det danske datterselskabs transfer pricing-dokumentation.

Efter forslaget til § 39, stk. 1, nr. 2, 1. pkt., vil der skulle udarbejdes den særlige skriftlige dokumentation, hvor den ene part i den kontrollerede transaktion beskattes efter tonnageskatteloven, dog ikke hvis alle parter i transaktionen kun beskattes efter tonnageskatteloven. Der vil skulle udarbejdes dokumentation, hvis den ene part i transaktionen er tonnagebeskattet, og den anden part er både tonnage- og selskabsbeskattet, men ikke hvis begge parter kun beskattes efter tonnageskatteloven.

Det betyder, at dokumentationspligten bevares for transaktioner, hvor den ene part i transaktionen beskattes efter tonnageskatteloven. For skibe m.v., der omfattes af tonnageskatteloven, opgøres den skattepligtige indkomst på grundlag af nettotonnagen, jf. tonnageskattelovens § 15, og dermed ikke på grundlag af en almindelig opgørelse af den skattepligtige indkomst. Der vil derfor kunne være et incitament til at søge at forøge den indkomst, der omfattes af tonnageskatteloven, idet dette vil formindske den samlede skattebetaling. Tonnageskatteordningen er en statsstøtteordning efter EU-reglerne, som er godkendt af Europa-Kommissionen. Den skattemæssige fordel, der ligger i tonnagebeskatningen, skal derfor være begrænset til kun at finde anvendelse på selskaber omfattet af tonnageskatteloven for fortsat at overholde Europa-Kommissionens retningslinjer for lovlig statsstøtte. Der skal dog ikke udarbejdes den særlige skriftlige dokumentation for kontrollerede transaktioner mellem parter, der alle beskattes efter tonnageskatteloven.

Den skriftlige dokumentation skal også udarbejdes, hvor den skattepligtige opgør indkomst omfattet af tonnageskattelovens § 13, stk. 2, hvilket også er et krav i henhold til tonnageskatteloven § 13, stk. 2.

Tonnageskattelovens § 13 fastsætter, at armslængdeprincippet i ligningslovens § 2 gælder uanset de særlige bestemmelser om opgørelse af indkomst under tonnageskatteordningen. Armslængdeprincippet gælder også internt i et rederi, der anvender tonnageskatteordningen, som skal opgøre tonnagebeskattet indkomst og anden indkomst særskilt. Dette følger af tonnageskattelovens § 13, stk. 2, der bestemmer, at et rederi ved fordelingen af denne interne indkomst mellem den tonnagebeskattede indkomst og den anden indkomst skal overholde armslængdeprincippet. Dokumentationspligten vil således blive bevaret, da der også her vil kunne være et incitament til at søge at forøge den tonnagebeskattede indkomst, idet dette vil formindske den samlede skattebetaling.

Efter forslaget til § 39, stk. 1, nr. 3, vil der skulle udarbejdes den særlige skriftlige dokumentation, hvor den ene part i den kontrollerede transaktion beskattes efter kulbrinteskatteloven, dog ikke hvis alle parter i transaktionen kun beskattes efter kulbrinteskatteloven.

Det betyder, at dokumentationspligten bevares for transaktioner, hvor den ene part i transaktionen beskattes efter kulbrinteskatteloven. Når staten giver virksomheder lov til

at efterforske og indvinde kulbrinter (olie og gas) i undergrunden, får virksomhederne en eksklusiv ret til at udnytte ressourcer, der tilhører staten. Konstateres der forekomster, der kan udnyttes kommercielt, vil indtjeningen ved indvinding af olie- og gasforekomsterne, derfor kunne medføre en permanent »overnormal« profit. Kulbrinteskatteloven indeholder på den baggrund særlige beskatningsregler for indkomst ved indvinding af kulbrinter. Efter disse regler sker beskatningen dels via den almindelige selskabsskat og en tillægsselskabsskat, dels via den særlige kulbrinteskate. Selskabsskatten udgør i alt 25 pct. (22 pct. selskabsskat og 3 pct. tillægsselskabsskat), og kulbrinteskatten udgør 52 pct. Selskabsskatten kan fradrages ved opgørelsen af den indkomst, hvoraf der skal svares kulbrinteskate.

For koncerner med indkomst, der beskattes efter kulbrinteskatteloven, vil der derfor kunne være et incitament til f.eks. at søge at henvende udgifter til beskatning efter kulbrinteskatteloven eller på anden vis minimere den indkomst, som beskattes efter kulbrinteskatteloven. På grund af den særlige risiko for minimering af den kulbrinteskattepligtige indkomst indeholder kulbrinteskattelovens § 6 A en særlig bestemmelse vedrørende kontrollerede transaktioner, der pålægger kulbrinteskattepligtige virksomheder at anvende markedsprisen, ikke blot ved kontrollerede transaktioner omfattet af ligningslovens § 2, men også ved økonomiske transaktioner med f.eks. selskaber, der er koncernforbundet med selskaber, hvormed den kulbrinteskattepligtige samarbejder om udnyttelse af en koncession. Der skal dog ikke udarbejdes den særlige skriftlige dokumentation for kontrollerede transaktioner mellem parter, der alle beskattes efter kulbrinteskatteloven. Der vil skulle udarbejdes transfer pricing-dokumentation, hvis den ene part i transaktionen er kulbrintebeskattet, og den anden part er både kulbrinte- og selskabsbeskattet, men ikke hvis begge parter i transaktionen kun beskattes efter kulbrinteskatteloven.

Efter forslaget til § 39, stk. 1, nr. 4, vil der skulle udarbejdes den særlige skriftlige dokumentation, hvor den ene part i den kontrollerede transaktion er omfattet af selskabsskattelovens § 1, stk. 1, nr. 3, medmindre alle parterne i den kontrollerede transaktion er omfattet af selskabsskattelovens § 1, stk. 1, nr. 3

Det betyder, at dokumentationspligten bevares for transaktioner, hvor den ene part i transaktionen er omfattet af selskabsskattelovens § 1, stk. 1, nr. 3, medmindre alle parterne i den kontrollerede transaktion er omfattet af selskabsskattelovens § 1, stk. 1, nr. 3. Den skattepligtige indkomst for andelsforeninger omfattet af selskabsskattelovens § 1, stk. 1, nr. 3, opgøres som en procentdel af foreningens formue ved indkomstårets udgang. Formuen udgør foreningens aktiver med fradrag af foreningens passiver opgjort på grundlag af handelsværdien på opgørelsesdagen. Ved opgørelsen af formuen ses der bort fra goodwill og lignende immaterielle rettigheder, suspensivt betingede rettigheder, brugsrettigheder og krav på periodiske ydelser af offentlig eller privat karakter, der er tillagt foreningen, og som ikke kan overdrages. Ved opgørelsen af formuen ses der bort fra den del af indkomstårets overskud, der som dividende eller

efterbetaling udloddes for det pågældende indkomstår, og der ses bort fra andele i andre andelsforeninger omfattet af selskabsskattelovens § 1, stk. 1, nr. 3. Andre indeståender skal behandles efter de sædvanlige regler for formueopgørelser. Beskatningen afhænger ikke af indkomstens størrelse, og der vil derfor være et incitament til at søge at forøge den indkomst, der kan henføres til andelsforeningen.

Efter forslaget til § 39, stk. 1, nr. 5, vil der skulle udarbejdes den særlige skriftlige dokumentation, hvor den ene part i den kontrollerede transaktion er omfattet af selskabsskattelovens § 1, stk. 1, nr. 6.

Det betyder, at dokumentationspligten bevares for transaktioner, hvor den ene part i transaktionen er omfattet af selskabsskattelovens § 1, stk. 1, nr. 6. Foreninger, selvejende institutter m.v., der er selvstændige skattesubjekter, men ikke omfattet af fondsbeskatningsloven, selskabsskattelovens § 1, stk. 1, nr. 1-5c, eller fritaget fra skattepligten i henhold til selskabsskattelovens § 3, stk. 1, er omfattet af opsamlingsbestemmelsen i selskabsskattelovens § 1, stk. 1, nr. 6. Efter denne bestemmelse er foreninger m.v. alene skattepligtige af erhvervsmæssig indkomst. Foreninger m.v. har således et incitament til at søge at mindske den indkomst, der kan henføres til den skattepligtige del.

Efter forslaget til § 39, stk. 1, nr. 6, vil der skulle udarbejdes den særlige skriftlige dokumentation, hvor den ene part i den kontrollerede transaktion er omfattet af selskabsskattelovens § 3, medmindre alle parterne i den kontrollerede transaktion er omfattet af selskabsskattelovens § 3.

Selskabsskattelovens § 3 er en opstilling af en række selskaber, foreninger og institutioner, som er fritaget fra skattepligt. Der vil derfor kunne være et incitament til f.eks. at søge at henføre indtægter til det skattefritagne selskab eller på anden vis minimere den indkomst, som beskattes efter andre regler.

Det skal dog hertil anføres, at de skattefritagne selskaber, foreninger og institutioner, jf. selskabsskattelovens § 3 ikke er oplysnings- eller dokumentationspligtige, jf. skattekontrollovens § 2. Det er dermed kun de skattepligtige, der er omfattet af skattekontrollovens § 2, som i deres transfer pricing-dokumentation skal dokumentere de kontrollerede transaktioner, der måtte være med de i selskabsskattelovens § 3 nævnte subjekter. Har den skattepligtige kun transaktioner med et skattefritaget subjekt efter selskabsskattelovens § 3, der ikke i omfang og hyppighed er væsentlige, skal disse transaktioner ikke dokumenteres, jf. skattekontrollovens § 39, stk. 2. Det skal hertil bemærkes, at enheder, der er skattepligtige efter andre love, f.eks. efter pensionsafkastbeskatningsloven, anses for skattepligtige i andre relationer.

Efter forslaget til § 39, stk. 1, nr. 7, vil der også skulle udarbejdes den særlige skriftlige dokumentation, hvis den skattepligtiges indkomst skal opgøres efter kildeskattelovens § 2, stk. 8, selskabsskattelovens § 2, stk. 7 eller selskabsskattelovens § 8, stk. 6.

Efter kildeskattelovens § 2, stk. 8, skal indkomst i et fast driftssted her i landet opgøres som den indkomst, som driftsstedet kunne have opnået, herunder ved dets interne transak-

tioner med andre dele af det foretagende, som driftsstedet er en del af, hvis det havde været et særskilt og uafhængigt foretagende, der var beskæftiget med samme eller lignende virksomhed under samme eller lignende vilkår, under hensyn til de funktioner, der udføres, de aktiver, der anvendes, og de risici, der påtages af det pågældende foretagende gennem driftsstedet. Hvis der er indgået en dobbeltbeskatningsoverenskomst med den fremmede stat, Færøerne eller Grønland, hvor det pågældende foretagende er hjemmehørende, og denne overenskomsts artikel om fortjeneste ved erhvervsvirksomhed ikke er formuleret i overensstemmelse med 1. pkt., opgøres indkomsten i driftsstedet dog i overensstemmelse med den pågældende artikel.

Efter selskabsskattelovens § 2, stk. 7, skal indkomst i et fast driftssted her i landet opgøres som den indkomst, som driftsstedet kunne have opnået, herunder ved dets interne transaktioner, med andre dele af det foretagende, som driftsstedet er en del af, hvis det havde været et særskilt og uafhængigt foretagende, der var beskæftiget med samme eller lignende virksomhed under samme eller lignende vilkår, under hensyn til de funktioner, der udføres, de aktiver, der anvendes, og de risici, der påtages af det pågældende foretagende gennem driftsstedet. Hvis der er indgået en dobbeltbeskatningsoverenskomst med den fremmede stat, Færøerne eller Grønland, hvor det pågældende foretagende er hjemmehørende, og denne overenskomsts artikel om fortjeneste ved erhvervsvirksomhed ikke er formuleret i overensstemmelse med 1. pkt., opgøres indkomsten i driftsstedet dog i overensstemmelse med den pågældende artikel.

Efter selskabsskattelovens § 8, stk. 6, skal indkomst i et fast driftssted i en fremmed stat, på Færøerne eller i Grønland opgøres som den fortjeneste, som driftsstedet kunne have opnået, herunder ved dets interne transaktioner med andre dele af det foretagende, som driftsstedet er en del af, hvis det havde været et særskilt og uafhængigt foretagende, der var beskæftiget med samme eller lignende virksomhed under samme eller lignende vilkår, under hensyn til de funktioner, der udføres, de aktiver, der anvendes, og de risici, der påtages af det pågældende foretagende gennem driftsstedet. Hvis der er indgået en dobbeltbeskatningsoverenskomst med den fremmede stat, Færøerne eller Grønland, hvor det faste driftssted er beliggende, og denne overenskomsts artikel om fortjeneste ved erhvervsvirksomhed ikke er formuleret i overensstemmelse med 1. pkt., opgøres indkomsten i driftsstedet dog i overensstemmelse med den pågældende artikel.

Forslaget til § 39, stk. 1 nr. 7, skal sikre, at alle former for såkaldte interne transaktioner imellem en udenlandsk person og dennes faste driftssted her i landet samt et foretagendes hovedkontor og faste driftssted, også er en del af transfer pricing-dokumentationen, så længe personen eller foretagendet ikke er undtaget efter skattekontrollovens § 40. Bestemmelsen vil dække over transaktioner, der civilretligt ikke har to parter, men hvor i én juridisk enhed skatteretligt skal opgøre indkomsten for dets hovedkontor og dets faste driftssted i henhold til enten selskabsskattelovens § 2, stk. 7, eller § 8, stk. 6, eller hvor en udenlandsk person skal

opgøre indkomsten i et fast driftssted her i landet i henhold til kildeskattelovens § 2, stk. 8. Hvad der forstås ved interne transaktioner skal forstås i overensstemmelse med selskabsskattelovens § 2, stk. 7 og § 8, stk. 6 og kildeskattelovens § 2, stk. 8.

Der kan godt opstå situationer, hvor en skattepligtig er omfattet af flere af de oplyste situationer i § 39, stk. 1, nr. 1-7, men nr. 7 fungerer som en opsamlingsbestemmelse for tilfælde, hvor indkomsten i et fast driftssted ikke skulle falde ind under de i § 39, stk. 1, nr. 1-6, omhandlede situationer.

Der findes andre situationer, hvor selskaber i en koncern beskattes efter forskellige regler, f.eks. en koncern, hvor der både er selskaber beskattet efter de almindelige regler i selskabsskatteloven og fonde, der også opgør deres skattepligtige indkomst efter selskabsskatteloven, men som har mulighed for fradrag for udlodninger og hensættelser. I en sådan situation vil Skatteforvaltningen efter en konkret vurdering – i forbindelse med en kontrol – kunne anmode om dokumentation, jf. nærmere herom nedenfor.

Som nævnt gælder armslængdeprincippet fortsat for de nationale kontrollerede transaktioner, hvorfor de forbundne parter fortsat skal opgøre deres skattepligtige indkomst i overensstemmelse med armslængdeprincippet. Skatteforvaltningen kan endvidere – i forbindelse med ligning og revision – bede den skattepligtige om dokumentation for, at en transaktion mellem interesseforbundne parter er fastsat i overensstemmelse med armslængdeprincippet. I forhold til nationale kontrollerede transaktioner kan virksomheden således blive bedt om at dokumentere, at priser og vilkår for kontrollerede transaktioner er fastsat på armslængdevilkår, herunder at udarbejde materiale på forespørgsel fra Skatteforvaltningen. Kravet er, at virksomheden ved en kontrol skal afgive de oplysninger, der er nødvendige for, at Skatteforvaltningen kan vurdere, om transaktionerne er i overensstemmelse med armslængdeprincippet.

Det kan f.eks. være nødvendigt med nærmere dokumentation, hvis der i en koncern er særunderskud i nogle selskaber, hvor der kan være et incitament til at forøge indtjeningen i de selskaber, der har særunderskud. Særunderskud er underskud i et selskab, som er opstået i selskabet, inden selskabet blev en del af den aktuelle sambeskatning. Dette underskud kan kun modregnes i overskud i det selskab, hvor underskuddet er opstået, og kan ikke modregnes ved den aktuelle sambeskatning. I sådanne situationer, hvor der er særunderskud i en koncern, kan Skatteforvaltningen spørge nærmere ind til opgørelsen af den skattepligtige indkomst vedrørende de kontrollerede transaktioner med henblik på at give selskaberne mulighed for at fremlægge det udarbejdede grundlag, som viser, at transaktionerne er fastsat i overensstemmelse med armslængdeprincippet.

Der kan også være andre situationer f.eks. ved overdragelse af immaterielle aktiver, der kan afskrives af køber over syv år, hvor koncernen kan have en økonomisk interesse i at fastsætte prisen lavere end markedsprisen.

I de situationer, hvor transaktioner mellem danske selskaber indgår i grundlaget for den grænseoverskridende

transaktion, vil det være nødvendigt at beskrive grundlaget for disse transaktioner mellem de danske selskaber i transfer pricing-dokumentationen for den grænseoverskridende transaktion, som skal indgives senest 60 dage efter fristen for indgivelse af oplysningsskemaet. Dokumentationspligten i denne situation skyldes dels, at det er nødvendigt at sikre, at Skatteforvaltningen har et fuldstændigt grundlag til at vurdere om priser og vilkår for de grænseoverskridende transaktioner, er fastsat i overensstemmelse med armslængdeprincippet i ligningslovens § 2, dels imødegås også anvendelsen af såkaldte »mellemfaktureringselskaber«.

Ved mellemfaktureringselskaber forstås kontrollerede selskaber, hvis eneste formål er at virke som mellemed i en international omfordeling af indkomst. En del af moderselskabets avance overføres til det kontrollerede selskab i udlandet gennem en mellemfakturering. Mellemfaktureringen er ofte kendetegnet ved, at mellemfaktureringen og den heraf følgende indkomstdannelse er sket til selskaber beliggende i skattelylande, uden at der har været en tilsvarende økonomisk aktivitet i mellemfaktureringselskabet. Der har alene foreligget bogholderimæssige dispositioner, idet omsætningen i virkeligheden er blevet udvekslet direkte mellem det danske selskab og de udenlandske samhandelspartnere.

Forpligtelsen til i transfer pricing-dokumentationen at dokumentere de indenlandske transaktioner, som indgår i grundlaget for en transaktion med en udenlandsk part, vil gælde, uanset at de enkelte danske selskaber ikke har transaktioner med udenlandske parter. Det kan f.eks. være i en situation, hvor en salgspris for et produkt fra et dansk selskab til et udenlandsk selskab skal fastsættes ved hjælp af en cost plus-metode, og der i kostbasen i det danske selskab indgår ydelser leveret fra koncernforbundne selskaber. Det kan også være i en situation, hvor der i en ydelse leveret fra et dansk selskab til et udenlandsk selskab indgår brug af immaterielle aktiver, og disse aktiver ligger i et andet koncernforbundet dansk selskab. I denne situation vil der, uanset hvilken metode som anvendes, skulle tages højde for brugen af de immaterielle aktiver.

Kravet om, at der i et dansk selskabs transfer pricing-dokumentation skal indgå dokumentation for eventuelle bidrag fra andre koncernselskaber, gælder i øvrigt tilsvarende, når disse bidrag leveres fra koncernforbundne selskaber i udlandet.

Til slut skal nævnes transaktioner mellem hovedaktionærer og deres selskaber, der ofte vil være mindre virksomheder. I mange tilfælde vil disse parter derfor allerede i dag alene skulle udarbejde en særlig skriftlig dokumentation for kontrollerede transaktioner med parter i lande, som Danmark ikke har en dobbeltbeskatningsoverenskomst med, og som samtidig ikke er medlem af EU eller EØS, jf. skattekontrollovens § 40. Armslængdeprincippet finder dog tilsvarende anvendelse, idet der også mellem disse parter er fælles skattemæssige interesser. Skatteforvaltningen kan således spørge nærmere ind til opgørelsen af den skattepligtige indkomst vedrørende de kontrollerede transaktioner med henblik på at give hovedaktionærer og selskaber mulighed

for at dokumentere, at transaktionerne er fastsat i overensstemmelse med armslængdeprincippet.

Til nr. 10

Reglerne om oplysningspligt og den særlige skriftlige dokumentation for kontrollerede transaktioner findes i skattekontrollovens kapitel 4. Efter skattekontrollovens § 38 skal skattepligtige i oplysningsskemaet give Skatteforvaltningen oplysninger om art og omfang af handelsmæssige eller økonomiske transaktioner, når der er tale om kontrollerede transaktioner. Skattekontrollovens § 39 indeholder regler om den skattepligtiges pligt til at udfærdige og opbevare særlig skriftlig dokumentation for, hvorledes priser og vilkår er fastsat for kontrollerede transaktioner. Ved kontrollerede transaktioner forstås transaktioner mellem skattepligtige, som f.eks. er koncernforbundne, eller hvor en af parterne udøver bestemmende indflydelse over den anden part i transaktionen, eller mellem et hovedkontor og et fast driftssted af en skattepligtig.

Efter skattekontrollovens § 39 skal de skattepligtige omfattet af skattekontrollovens § 38 og § 40, stk. 1, udfærdige og opbevare en særlig skriftlig dokumentation for, hvorledes priser og vilkår er fastsat for de kontrollerede transaktioner, som er omfattet af §§ 38 og 40, jf. dog stk. 2 og 4. Den særlige dokumentationspligt i § 39 omfatter således kontrollerede transaktioner mellem skattepligtige, hvorover fysiske eller juridiske personer udøver bestemmende indflydelse, skattepligtige der udøver bestemmende indflydelse over juridiske personer, skattepligtige der er koncernforbundne med juridiske personer, skattepligtige der har et fast driftssted beliggende i udlandet, skattepligtige, der er en udenlandsk fysisk eller juridisk person med et fast driftssted i Danmark og skattepligtige, der er en udenlandsk fysisk eller juridisk person med en kulbrintetilknyttet virksomhed beskattet efter kulbrinteskatteloven. Den særlige skriftlige dokumentation er også benævnt »transfer pricing-dokumentationen«.

Bestemmende indflydelse er defineret i skattekontrollovens § 37, nr. 1, hvorefter der ved bestemmende indflydelse forstås ejerskab eller rådighed over stemmerettigheder, således at der direkte eller indirekte ejes mere end 50 pct. af aktiekapitalen eller rådes over mere end 50 pct. af stemmerne. Ved bedømmelsen af, om den skattepligtige anses for at have bestemmende indflydelse over en juridisk person, eller om der udøves en bestemmende indflydelse over den skattepligtige af en juridisk eller fysisk person, medregnes aktier og stemmerettigheder, som indehaves af koncernforbundne selskaber, jf. skattekontrollovens § 37, nr. 2, af personlige aktionærer og deres nærtstående, jf. skattekontrollovens § 37, nr. 5, eller af fonde eller truster stiftet af moderselskabet selv eller af de nævnte koncernforbundne selskaber, nærtstående m.v. eller af fonde eller truster stiftet af disse. Tilsvarende medregnes ejerandele og stemmerettigheder, som indehaves af andre selskabsdeltagere, med hvem selskabsdeltageren har en aftale om udøvelse af fælles bestemmende indflydelse. Endvidere medregnes ejerandele og stemmerettigheder, som indehaves af en person eller et dødsbo i fæl-

lesskab med nærtstående eller i fællesskab med en fond eller trust stiftet af den skattepligtige eller dennes nærtstående eller fonde eller truster stiftet af disse. En udenlandsk fysisk eller juridisk person er defineret i skattekontrollovens § 37, nr. 4, hvorefter en udenlandsk fysisk eller juridisk person er en person, der er hjemmehørende på Færøerne, i Grønland eller i en fremmed stat, herunder efter bestemmelserne i en dobbeltbeskatningsoverenskomst. Ved koncernforbundne juridiske personer forstås, juridiske personer, hvor samme kreds af selskabsdeltagere har bestemmende indflydelse, eller hvor der er fælles ledelse, jf. skattekontrollovens § 37, nr. 2.

For mindre virksomheder gælder en begrænset dokumentationspligt, idet der alene skal udarbejdes en særlig skriftlig dokumentation efter bekendtgørelse nr. 1297 af 31. oktober 2018 om dokumentation af prisfastsættelsen af kontrollerede transaktioner for transaktioner med parter i lande, som Danmark ikke har en dobbeltbeskatningsoverenskomst med, og som samtidig ikke er medlem af EU eller EØS.

Den særlige skriftlige dokumentation skal udarbejdes løbende og være af en sådan art, at den kan danne grundlag for en vurdering af, om priser og vilkår er fastsat i overensstemmelse med armslængdeprincippet og dermed i overensstemmelse med, hvad der kunne være opnået, hvis transaktionerne var afsluttet mellem uafhængige parter. Denne vurdering bør ske under hensyntagen til, at Skatteforvaltningen ved foretagelsen af skatteansættelsen anvender principperne i OECD's retningslinjer for transfer pricing. Skatteforvaltningen kan anmode om supplerende dokumentation, såfremt den dokumentation, som er udarbejdet af den skattepligtige, ikke skønnes at udgøre et tilstrækkeligt grundlag for en vurdering af de kontrollerede transaktioner. Hvis den skattepligtige ikke har udarbejdet dokumentationen rettidigt, eller den udarbejdede dokumentation er mangelfuld, kan den skattepligtige indkomst, for så vidt angår de kontrollerede transaktioner, ansættes skønsmæssigt. Dokumentationen kan kun anses for at være udarbejdet rettidigt, hvis den er udarbejdet og indgivet i overensstemmelse med § 39, stk. 3.

Efter reglerne i skattekontrolløven kan der endvidere pålægges bøder for afgivelse af urigtige eller forkerte oplysninger eller ved manglende rettidig indgivelse af transfer pricing-dokumentation, jf. bekendtgørelse nr. 1297 af 31. oktober 2018 om dokumentation af prisfastsættelsen af kontrollerede transaktioner.

Det fremgår af skattekontrollovens § 39, stk. 4, at den skattepligtige alene skal udarbejde skriftlig dokumentation i form af databaseundersøgelser, hvis told- og skatteforvaltningen anmoder herom. Told- og skatteforvaltningen fastsætter en frist for indsendelsen heraf. Fristen kan ikke være på mindre end 60 dage.

Af bekendtgørelse nr. 1297 af 31. oktober 2018 om dokumentation af prisfastsættelsen af kontrollerede transaktioner fremgår det af § 5, stk. 2, nr. 10, at der i den landespecifikke dokumentation for hver kategori af kontrollerede transaktioner, som den skattepligtige er involveret i, skal afgives information i form af en liste og tilhørende beskrivelse af de udvalgte sammenlignelige transaktioner (interne og

eksterne) og information om de finansielle indikatorer for de uafhængige virksomheder, som er benyttet ved transfer pricing-analysen, herunder en beskrivelse af udsøgningsprocessen og kilden til den anvendte information. Dette dækker blandt andet over databaseundersøgelser foretaget i f.eks. databasen Orbis.

Der foreligger dermed et dokumentationskrav om, at der i transfer pricing-dokumentationen udarbejdes en databaseundersøgelse, såfremt den anvendte transfer pricing-metode og de udvalgte sammenlignelige transaktioner nødvendiggør dette, førend transfer pricing-analysen i transfer pricing-dokumentationen er af en sådan art, at den kan danne grundlag for en vurdering af, om priser og vilkår er fastsat i overensstemmelse med armslængdeprincippet, jf. ligningslovens § 2.

Det foreslås derfor i skattekontrollovens § 39, stk. 4, at ordet »alene« udgår og at der efter »udarbejde« indsættes »yderligere«.

Med lovforslaget justeres bestemmelsen, så det er tydeligt, at § 39, stk. 4, vedrører yderligere skriftlig dokumentation i form af databaseundersøgelser, end de databaseundersøgelser der er påkrævet i henhold til bekendtgørelse nr. 1297 af 31. oktober 2018 om dokumentation af prisfastsættelsen af kontrollerede transaktioner. Herefter vil § 39, stk. 4, omhandle de tilfælde, hvor der skal udarbejdes yderligere skriftlig dokumentation i form af databaseundersøgelser, udover de tilfælde hvor den valgte transfer pricing-metode i transfer pricing-dokumentationen nødvendiggør anvendelsen af en databaseundersøgelse for at kunne leve op til dokumentationskravene.

Hvorvidt en databaseundersøgelse er nødvendig, for at gøre transfer pricing-dokumentationen af en sådan art, at den kan danne grundlag for en vurdering af, om priser og vilkår er fastsat i overensstemmelse med armslængdeprincippet, skal vurderes efter den seneste version af OECD's retningslinjer for transfer pricing. Det kan dog nævnes, at visse transfer pricing-metoder ikke kræver en databaseundersøgelse, hvis der er et andet tilstrækkeligt sammenlignelighedsgrundlag, f.eks. i form af en såkaldt »internal comparable uncontrolled price« også kaldet en intern CUP, eller med andre ord en sammenlignelig transaktion mellem den ene af parterne i den kontrollerede transaktion og en ekstern uafhængig part. Det kunne f.eks. være to ens franchise aftaler med henholdsvis uafhængige parter og koncernforbundne parter.

Til nr. 11

Efter skattekontrollovens § 41 bestemmer skatteministeren efter indstilling fra Skatterådet, hvilke oplysninger om kontrollerede transaktioner oplysningsskemaet skal indeholde.

Det foreslås at ophæve skattekontrollovens § 41.

Forslaget går ud på at gøre Skatteforvaltningen kompetent til at godkende, hvilke oplysninger om kontrollerede transaktioner oplysningsskemaet skal indeholde.

Baggrunden for forslaget er, at opgaven at fastlægge ind-

holdet af oplysningsskemaet vurderes at være en driftsopgave, som bør ligge hos Skatteforvaltningen.

Der henvises til de almindelige bemærkninger ovenfor under afsnit 2.1 samt bemærkningerne til § 1, nr. 1.

Til nr. 12

Det følger af skattekontrollovens § 72, stk. 1, at har den skattepligtige ikke rettidigt indgivet et oplysningsskema, jf. § 5, eller et skattemæssigt årsregnskab, jf. § 6, stk. 2, nr. 1, eller ikke vedlagt oplysningsskemaet ejeroplysninger, jf. § 26, stk. 2, eller dokumentation for kontrollerede transaktioner, jf. § 39, eller revisorerklæring fra finansieringsselskaber, jf. § 36, kan Skatteforvaltningen pålægge daglige tvangsbøder

Det følger af skattekontrollovens § 75, stk. 1, at er en skattepligtig bogføringspligtig, og skal den skattepligtige indgive et skattemæssigt årsregnskab til Skatteforvaltningen efter regler fastsat efter § 6, stk. 2, nr. 1, kan Skatteforvaltningen træffe afgørelse om, at en statsautoriseret eller registreret revisor for den skattepligtige udarbejder et regnskab, hvis én af tre betingelser er opfyldt. Efter nr. 1 gælder det, hvis det skattemæssige årsregnskab ikke i væsentligt omfang opfylder kravene til indholdet af regnskabet bestemt i regler fastsat efter § 6, stk. 2, nr. 1.

Det følger af skattekontrollovens § 77, stk. 1, at indgiver den skattepligtige inden 2 måneder fra udløbet af den frist, som Skatteforvaltningen har fastsat efter § 76, stk. 2, et årsregnskab, der opfylder kravene fastsat i regler efter § 6, stk. 2, nr. 1, bortfalder Skatteforvaltningens afgørelse efter § 75, jf. dog stk. 3. Efter bestemmelsen i stk. 3 følger, at finder Skatteforvaltningen, at det årsregnskab, som den skattepligtige indgiver efter stk. 1, ikke opfylder kravene fastsat i regler efter § 6, stk. 2, nr. 1, meddeles dette den skattepligtige ved en afgørelse.

Det følger af skattekontrollovens § 84, nr. 3, at med bøde straffes den, der forsætligt eller groft uagtsomt undlader at afgive oplysninger efter anmodning fra Skatteforvaltningen om ejer- og medlemsfortegnelse i selskaber, jf. §§ 24-27, årsregnskaber, jf. § 6, stk. 2, nr. 1, og § 53, og formueoplysninger, jf. §§ 55 og 56.

Forslaget går ud på at ændre henvisningen til skattekontrollovens »§ 6, stk. 2, nr. 1,« til »§ 6, stk. 1, nr. 1,« i § 72, stk. 1, § 75, stk. 1, 1. pkt., og stk. 1, nr. 1, § 77, stk. 1 og 3 og § 84, nr. 3. Forslaget er en konsekvens af lovforslagets § 1, nr. 1, hvor § 6, stk. 1, foreslås ophævet.

Forslaget er en redaktionel ændring.

Til nr. 13

Det følger af skattekontrollovens § 84, nr. 4, at med bøde straffes den, der undlader at opfylde pligten til at opbevare materiale efter de regler, som skatteministeren har fastsat efter § 6, stk. 2, nr. 2.

Forslaget går ud på at ændre henvisningen til skattekontrollovens »§ 6, stk. 2, nr. 2,« til »§ 6, stk. 1, nr. 3,« i § 84, stk. 4. Forslaget er en konsekvens af lovforslagets § 1, nr. 1, hvor § 6, stk. 1, foreslås ophævet.

Forslaget er en redaktionel ændring.

Til nr. 14

Efter skattekontrollovens § 84, nr. 5, straffes med bøde den, der forsætligt eller groft uagtsomt undlader rettidigt at indgive den skriftlige dokumentation vedrørende kontrollerede transaktioner, som der er pligt til at udarbejde efter § 39, og land for land-rapport, jf. §§ 48, 49 og 51, eller at indhente revisorerklæring efter § 43.

Bestemmelsen er en videreførelse af den tidligere gældende skattekontrolloves § 17, stk. 3, som efter gennemførelsen af lov nr. 1884 af 29. december 2015, gik ud på, at den der forsætligt eller groft uagtsomt undlod rettidigt at indsende den skriftlige dokumentation, som der var pligt til at udarbejde efter § 3 B, stk. 5, 6, 10 og 11, eller indhente revisorerklæring efter § 3 B, stk. 8, kunne straffes med bøde.

Efter gennemførelsen af den nye skattekontrollov blev bestemmelsen præciseret. Den gældende bestemmelse i § 84, nr. 5, kan for det første læses således, at strafansvar efter bestemmelsen er betinget af, at virksomheden *både* undlader rettidigt at indgive dokumentation opbevaret efter § 39 og undlader at indgive en land for land-rapport. Der har imidlertid ikke været intentionen at opstille to kumulative betingelser, som begge skal være opfyldt for, at virksomheden ifalder straf. Hvis blot én af betingelserne er opfyldt, vil virksomheden kunne ifalde straf.

For det andet kan der efter bestemmelsen ifaldes straf, hvis virksomheden undlader rettidigt at »indhente« en revisorerklæring efter § 43. Efter bestemmelsen i § 43 kan Skatteforvaltningen pålægge virksomheder omfattet af § 38 eller § 40, stk. 1, at indsende en erklæring som nævnt i revisorlovens § 1, stk. 2, om den dokumentation for kontrollerede transaktioner, som virksomheden har indsendt til Skatteforvaltningen efter § 39, stk. 3 og 4. Det strafbare for virksomheden bør dog ikke være, at den ikke indhenter en revisorerklæring, men at den ikke indsender revisorerklæringen til Skatteforvaltningen, som Skatteforvaltningen har pålagt virksomheden, jf. § 43, stk. 1. Indholdsmæssigt stemmer ordlyden af § 43, stk. 1, og § 84, nr. 5, således ikke overens.

Forslaget går for det første ud på at ændre bestemmelsen, så at der kan ifaldes straf efter § 84, nr. 5, hvis virksomheden ikke rettidigt indgiver skriftlig dokumentation – udarbejdet efter § 39 – ligesom der kan ifaldes straf, hvis virksomheden ikke rettidigt indgiver en land for land-rapport.

For det andet går forslaget ud på at ændre bestemmelsen, så der kan ifaldes straf efter § 84, nr. 5, hvis virksomheden ikke indgiver en revisorerklæring efter § 43.

Det sker ved at ændre »og« i bestemmelsen til »eller« og lade »at indhente« udgå. Herefter vil der kunne straffes efter bestemmelsen, hvis virksomheden ikke rettidigt indgiver skriftlig dokumentation vedrørende kontrollerede transaktioner, eller en land for land-rapport eller en revisorerklæring.

Til § 2

Til nr. 1

Efter ligningslovens § 8 A kan der ved opgørelse af den skattepligtige indkomst gives fradrag for gaver til godkendte almenvælgørende eller almennyttige foreninger, stiftelser, institutioner m.v., herunder religiøse samfund. Ved religiøse samfund forstås trossamfund og menigheder.

Fradragsretten er betinget af, at foreningen eller de religiøse samfund m.v. er godkendt her i landet af Skatteforvaltningen eller er godkendt i et andet EU- eller EØS-land. Der er herudover fastsat en række betingelser i selve lovbestemmelsen, bl.a. krav til foreningernes m.v. vedtægter, samt nærmere betingelser for Skatteforvaltningens godkendelse, som er fastsat i bekendtgørelse nr. 1656 af 19. december 2018 om godkendelse m.v. efter ligningslovens § 8 A, stk. 2, og § 12, stk. 3, af almenvælgørende og almennyttige foreninger, fonde, stiftelser, institutioner m.v. og religiøse samfund her i landet eller i et andet EU- eller EØS-land. Disse nærmere bestemmelser vedrører bl.a. krav om antal kontingentbetalende medlemmer, årlige antal gavegivere og årlig bruttoindtægt eller formue. Det er også en betingelse for fradraget, at beløbet indberettes efter skatteindberetningslovens § 26.

Efter ligningslovens § 8 A, stk. 3, fastsætter Skatteforvaltningen de nærmere regler om godkendelse af foreninger m.v., organisatoriske forhold og indsendelse af oplysninger om formue, indtægter, bidragydere, midlernes anvendelse m.v.

Med lovforslagets § 2, nr. 1, foreslås det at bemyndige Skatteforvaltningen til for patientforeninger, som repræsenterer sjældne sygdomme, at fastsætte særlige regler om godkendelse, der fraviger de almindelige betingelser om antal kontingentbetalende medlemmer, antal årlige gavegivere, gavestørrelse og årlig bruttoindtægt eller formue.

Forslaget indebærer en bemyndigelse til Skatteforvaltningen, som vil kunne fastsætte lempeligere regler for patientforeninger, der repræsenterer personer med sjældne sygdomme, således at disse kan godkendes som almenvælgørende eller almennyttige foreninger m.v. efter ligningslovens § 8 A uden at opfylde alle de almindelige betingelser.

Ved afgrænsningen af sjældne sygdomme foreslås det at anvende samme forståelse af sjældne sygdomme, som Sundhedsstyrelsen og Socialstyrelsen benytter, dvs. at forekomsten af sygdommen i Danmark almindeligvis er under 1-2 ud af 10.000 personer. Samlebetegnelsen »sjældne sygdomme« omfatter en række ofte medfødte, arvelige, kroniske, komplekse og alvorlige sygdomme eller tilstande, hvor diagnostik, behandling og rehabilitering kræver en særlig viden, ekspertise og sagkundskab. Patientforeningerne spiller bl.a. en vigtig rolle med kendskab til de specifikke sygdomme, som ofte ikke er alment kendt af fagpersonalet, hvilket medfører en risiko for, at mistanken om sjældne sygdomme risikerer først at opstå sent i sygdomsforløbet.

En patientforening kendetegnes ved at være åben for alle med den pågældende sygdom, og således ikke er begrænset på grund af f.eks. alder eller etnicitet.

Det kendetegner desuden en patientforening, at dens formål er at varetage de fælles interesser for personer med den eller de pågældende sygdomme. Det indebærer f.eks. medlemservice, foreningsservice, interessepolitisk arbejde, sekretariatsfunktioner, kommunikation og repræsentation i forskellige sammenhænge. Interessesvaretagelsen kan f.eks. ske helt eller delvist gennem medlemskab af en paraplyorganisation.

Det kendetegner endvidere en patientforening, at den er landsdækkende, medmindre det er sagligt velbegrundet, f.eks. at den sjældne sygdom er arvelig og familierne koncentreret regionalt, eller at bosættelse sker i et eller få geografiske områder f.eks. i nærheden af en højtspecialiseret hospitalenhed.

Godkendelse efter de lempeligere regler foreslås desuden at forudsætte, at de øvrige, almindelige betingelser for godkendelse efter ligningslovens § 8 A er opfyldt, idet det alene foreslås, at Skatteforvaltningen kan fravige de almindelige betingelser om at have over 300 kontingentbetalende medlemmer i EU/EØS, over 100 gavegivere årligt i EU/EØS, herunder kravet om, at den enkelte gavegiver samlet har ydet en gave på mindst 200 kr. årligt, og en årlig bruttoindtægt eller formue på over 150.000 kr.

For det første forudsættes det, at godkendelse efter de lempeligere regler kræver, at foreningen har mindst 15 kontingentbetalende medlemmer i EU/EØS. Kontingentet skal – som det er tilfældet efter de almindelige betingelser – have en sådan størrelse, at det dækker foreningens normalt forekommende administrationsudgifter.

Formålet er at sikre, at der reelt er tale om foreninger med et bredere formål end varetagelse af enkeltpersoners eller familiers interesser. Grænsen svarer til kravet, der stilles for, at foreninger for sjældne sygdomme kan opnå driftstilskud gennem Socialstyrelsens Sjældne-delpulje. I puljen udmøntes udlofningsmidler til handicaporganisationer og foreninger med henblik på at styrke deres arbejde på det sociale område i form af bl.a. konkrete aktiviteter for personer med handicap.

For det andet forudsættes det, at kravet til antal årlige gavegivere i EU/EØS fjernes. I tilknytning hertil forudsættes det desuden, at kravet om at den enkelte gavegiver samlet har ydet en gave på mindst 200 kr. årligt ikke skal gælde, da et sådant krav ville modvirke meningen med ikke at stille krav om et antal gavegivere.

Kravet i de generelle regler om antal gavegivere har – sammen med kravet om gavens størrelse – til formål at modvirke, at staten i ikke ubetydeligt omfang kommer til at støtte formål, som det ikke er tiltænkt. Med den foreslåede afgrænsede regel for patientforeninger for sjældne sygdomme vurderes der at være tilstrækkelig sikkerhed for, at reglen kun vil omfatte de tiltænkte patientforeninger.

For det tredje forudsættes det, at kravet til bruttoindtægt eller formue (egenkapital) fjernes.

Baggrunden er, at foreningerne – især de allermindste – i høj grad drives for offentlige tilskudsmidler. Mange foreninger drives primært af få ildsjæle, som samtidig er pårørende. Der kan derfor være visse perioder eller år, hvor det mentale overskud til f.eks. at søge offentlige tilskudsmidler er fraværende på grund af den krævende sygdom. Reglerne vil dermed kunne rumme, at foreningerne i visse år har mindre aktivitet uden, at godkendelsen bortfalder.

Foreningerne forudsættes dog fortsat på begæring fra Skatteforvaltningen at skulle indsende sine regnskaber m.v. og årligt indsende oplysninger om hjemstedskommune, formue, årlig bruttoindtægt, antallet af kontingentbetalende medlemmer, antallet af gavegivere m.v., som i dag fremgår af § 8, stk. 1 og 2 i bekendtgørelse nr. 1655 af 19. december 2018 om godkendelse m.v. efter ligningslovens § 8 A, stk. 2, og § 12, stk. 3, af almenvelgørende og almennyttige foreninger, fonde, stiftelser, institutioner m.v. og religiøse samfund her i landet eller i et andet EU/EØS-land. Foreningerne vil endvidere skulle foretage årlig indberetning af modtagne gavebeløb efter skatteindberetningslovens § 26.

Det er tanken, at bekendtgørelse nr. 1656 af 19. december 2018 om godkendelse m.v. efter ligningslovens § 8 A og § 12, stk. 3, af almenvelgørende og almennyttige foreninger, fonde, stiftelser, institutioner og religiøse samfund m.v. her i landet eller i et andet EU/EØS-land vil blive ændret, således at der for foreninger, som repræsenterer sjældne sygdomme, fra den 1. januar 2022 blot vil blive stillet krav om mindst 15 kontingentbetalende medlemmer, ligesom der ikke længere stilles krav til antallet af årlige gavegivere, krav til gavestørrelse og årlig bruttoindtægt eller formue.

Foreninger, der godkendes efter de lempeligere regler, vil i øvrigt skulle behandles på lige fod med foreninger, der godkendes efter de almindelige betingelser for almenvelgørende og almennyttige foreninger.

Til nr. 2 og 3

Efter ligningslovens § 15 Q, stk. 1, kan ejere, andelshavere og lejere, der udlejer eller fremlejer en del af værelserne i en helårsbolig til beboelse, eller som udlejer eller fremlejer hele boligen en del af indkomståret til beboelse, ved indkomstopgørelsen foretage et bundfradrag på 11.700 kr. (2021) i bruttolejeindtægten pr. helårsbolig.

Bundfradraget udgør 29.900 kr. (2021), hvis der sker indberetning af lejeindtægten efter skatteindberetningslovens § 43. Bundfradraget kan dog ikke overstige bruttolejeindtægten pr. helårsbolig. Endvidere kan der af den del af lejeindtægten, der overstiger bundfradraget, fradrages med 40 pct.

Efter § 15 Q, stk. 1, 3. pkt., er det ikke en betingelse for indkomstårene 2018, 2019 og 2020, at der sker indberetning af lejeindtægten efter skatteindberetningslovens § 43 for at opnå adgang til det forhøjede bundfradrag.

Gældende ret har ikke taget stilling til den skattemæssige behandling af lejeindtægter ved videreudlejning af en helårsbolig. Det fremgår dog af ligningslovens § 15 Q, stk. 1, at bundfradraget kan foretages pr. helårsbolig. Ligningslovens § 15 Q, stk. 1, må på den baggrund fortolkes således,

at videreudlejning er omfattet af reglerne om bundfradrag, idet der også for personen, der videreudlejer, er tale om udlejning af en helårsbolig. Der foreligger således samme adgang til bundfradrag, uanset om der er tale om ejeren af en helårsbolig, der udlejer via et bureau eller deleøkonomisk platform, der indberetter lejeindtægterne til Skatteforvaltningen, eller om der er tale om en lejer, der lejer et værelse hos ejeren i ejerboligen, der videreudlejer sin helårsbolig eller en del af værelserne i helårsboligen via et bureau eller deleøkonomisk platform, der indberetter lejeindtægterne til Skatteforvaltningen.

Udlejer af en helårsbolig eller en del af en helårsbolig kan fremfor den skematiske opgørelsesmetode vælge at foretage fradrag for de faktiske udgifter eller foretage afskrivninger efter § 15 Q, stk. 3 (den regnskabsmæssige opgørelsesmetode). Bundfradragene finder ikke anvendelse på helårsboliger, der af den skattepligtige anvendes som fritidsbolig.

Der foreslås en nyaffattelse af ligningslovens § 15 Q, stk. 1, 3. pkt., således at det fremgår af loven, at der ved en helårsbolig skal forstås hele eller en del af en fast ejendom, der tjener til ejerens, andelshaverens eller lejerens helårsbolig.

Det må bero på en konkret vurdering, hvornår en fast ejendom kan siges at tjene til ejerens, andelshaverens eller lejerens helårsbolig.

I vurderingen kan bl.a. indgå, om personen har folkeregisteradresse på ejendommen og faktisk opholder sig der i løbet af indkomståret. Helårsboligen vil således være der, hvor den pågældende er forpligtet til at afholde udgifter, der sædvanligvis afholdes i forbindelse med beboelse i en bolig, f.eks. husleje, boligafgift, grundskyld og ejendomsværdiskat, vand, varme og el m.v.

Der kan opstå situationer, hvor der bor flere personer i en fast ejendom, f.eks. fordi personerne ejer ejendommen i fællesskab. Dette medfører, at personerne må dele bundfradraget imellem sig baseret på ejerandel. Der kan også i visse situationer være tale om flere helårsboliger i samme ejendom. I denne situation vil der kunne være tale om, at der i den faste ejendom kan opnås flere bundfradrag.

Ved udleje eller fremleje af en del af værelserne i en helårsbolig eller af hele helårsboligen forstås, at ejeren, andelshaveren eller lejerens overlader helårsboligen eller et eller flere værelser i helårsboligen til tredjemand mod vederlag uden, at der sker ændringer i ejerforhold, andelsbevis eller lejerens lejekontrakt med ejeren af den ejendom, hvor helårsboligen er beliggende.

Hvis der er tale om den situation, hvor en ejer af en ejendom udlejer et værelse i en ejendom, vil der i forhold til reglerne i ligningslovens § 15 Q om beskatning af lejeindtægter kunne være tale om to helårsboliger. Ejeren har erhvervet boligen og er i den forbindelse forpligtet til at afholde udgifter forbundet med eventuelle lån i helårsboligen samt grundskyld og ejendomsværdiskat. Derudover kan der være indgået en lejekontrakt med lejerens, som giver denne adgang til at benytte en del af ejendommen til helårsbeboelse, hvor lejer er forpligtet over for ejeren til at betale en husleje samt eventuelle udgifter til vand, varme og el m.v. Det lejede

tjener således som lejers helårsbolig. Der optræder på den måde både en ejer og en lejer i den samme ejendom. Begge vil i denne situation have adgang til et bundfradrag efter reglerne i ligningslovens § 15 Q, da ejendommen indeholder to helårsboliger for dels ejeren dels lejerens.

Er der tale om en ejendom med to ejere, og hvor begge ejere i fællesskab anvender ejendommen som helårsbolig, vil ejendommen indeholde én helårsbolig med to beboere. Hvis begge beboere opnår indkomst ved udlejning, vil bestemmelsen i ligningslovens § 15 Q, stk. 1, medføre, at parterne deler bundfradraget efter ligningslovens § 15 Q mellem sig efter ejerandel.

Er der tale om en lejebolig, hvori der er fire, der deler boligen, vil spørgsmålet om bundfradrag efter bestemmelsen i ligningslovens § 15 Q også i denne situation afhænge af, hvorvidt der må antages at være en eller flere helårsboliger. Hvis det kun er den ene af beboerne, der har sin folkeregisteradresse på ejendommen, vil boligen kun for denne person udgøre en helårsbolig, og det vil også kun være denne person, der er berettiget til et bundfradrag ved opgørelsen efter ligningslovens § 15 Q.

Hvis alle 4 personer har folkeregisteradresse på ejendommen, vil det afgørende være, om de alle 4 deler helårsboligen, eller om der må antages at være tale om 4 separate helårsboliger. Det vil bero på en konkret vurdering. Hvis der er tale om en situation, hvor den ene af de 4 lejere har indgået en lejekontrakt med boligselskabet om betaling af den fulde leje, men hvor den pågældende efterfølgende har indgået tre separate lejekontrakter med de tre beboere, som hver især er forpligtet til at afholde en lejeudgift til den lejer, der har indgået en kontrakt med boligselskabet, vil der kunne være tale om 4 helårsboliger, hvis alle 4 har deres folkeregisteradresse på ejendommen, og hvis der er tale om reelle udlejningsforhold. Hvis en eller flere af lejerne efterfølgende lejer deres værelse ud i en kortere periode, vil hver enkelt af lejerne efter reglerne være berettiget til et helt bundfradrag ved indkomstopgørelsen.

Hvis der derimod er tale om, at alle 4 personer sammen står på lejekontrakten med boligselskabet og hermed alle hæfter for huslejebetalingen, vil der være tale om, at der er 4 beboere i én helårsbolig, og derfor vil de 4 personer skulle fordele ét fuldt bundfradrag mellem sig.

Nyaffattelsen af ligningslovens § 15 Q, stk. 1, 3. pkt., indebærer at den nævnte overgangsordning for indkomstårene 2018, 2019 og 2020 i ligningslovens § 15 Q, stk. 1, 3. pkt., ophæves, idet bestemmelsen fra og med indkomståret 2021 ikke længere har betydning.

Dette skal ses i sammenhæng med, at lejeindtægten for ejere, andelshavere og lejere som betingelse for adgang til det forhøjede bundfradrag skal indberettes af tredjepart til indkomstregisteret efter skatteindberetningslovens § 43 fra og med indkomståret 2021.

Som en konsekvens af, at overgangsordningen i ligningslovens § 15 Q, stk. 1, 3. pkt., ophæves, foreslås det i § 15 Q, stk. 1, 6. pkt., at ændre henvisningen til 1.-3. pkt., således at der i bestemmelsen fremover henvises til 1. og 2. pkt.

Til nr. 4

Efter ligningslovens § 15 Q, stk. 1, kan ejere, andelshavere og lejere, der udlejer eller fremlejer en del af værelserne i en helårsbolig til beboelse, eller som udlejer eller fremlejer hele boligen en del af indkomståret til beboelse, ved indkomstopgørelsen foretage et skematisk bundfradrag på 11.700 kr. (2021) i bruttolajeindtægten pr. helårsbolig. Bundfradraget finder dog ikke anvendelse på helårsboliger, der af den skattepligtige anvendes som fritidsbolig.

Bundfradraget udgør 29.900 kr. (2021), hvis der sker indberetning af lejeindtægten efter skatteindberetningslovens § 43. Bundfradraget kan dog ikke overstige bruttolajeindtægten pr. helårsbolig. Endvidere kan der af den del af lejeindtægten, der overstiger bundfradraget, fradrages 40 pct.

Hvis der er flere personer i helårsboligen, der er berettiget til et bundfradrag efter reglerne i ligningslovens § 15 Q, står det ikke nærmere anført i loven, hvorledes lejeindtægten mellem disse personer skal fordeles.

Ved ejerboliger er praksis vedrørende fordelingen af bundfradraget mellem flere personer, der er berettigede til et bundfradrag, baseret på personens ejerandel, jf. Den juridiske vejledning C. H. 3.2.2.2.2 om ejendomme i sameje. Skatteforvaltningen har oplysninger vedrørende den pågældendes ejerandel, da denne oplysning også skal bruges ved beregning af ejendomsværdiskat. Det fremgår af ligningslovens § 15 Q, stk. 1, at det er en betingelse for at anvende bestemmelsen, at der er tale om en ejendom, der er omfattet af ejendomsværdiskattelovens § 4.

Det betyder, at for to ejere, der bebor ejendommen eller har rådighed over denne, og hvor begge betaler ejendomsværdiskat, skal det samlede bundfradrag fordeles mellem ejerne, således at det svarer til den enkelte ejers andel af helårsboligen.

Er der eksempelvis to ejere af ejendommen, men det kun er den ene, der bebor ejendommen, eller har rådighed over den, og betaler ejendomsværdiskat, vil det kun være denne

ejere, der er omfattet af reglerne i ligningslovens § 15 Q. Det vil således kun være denne ejere, der kan anvende reglerne om det skematiske bundfradrag til at opgøre et udlejningsresultat. Reglerne indebærer dog, at den ejere, der bebor ejendommen, kun opnår adgang til halvdelen af bundfradraget, da den pågældende kun ejer halvdelen af ejendommen.

I forhold til leje- og andelsboliger foreligger der ikke en praksis for, hvordan fordeling af bundfradraget skal ske.

Ejere, andelshavere eller lejere kan i stedet for den skematiske opgørelsesmetode vælge at foretage fradrag for de faktiske udgifter efter § 15 Q, stk. 3 (den regnskabsmæssige opgørelsesmetode).

Det foreslås at indsætte et nyt 7. pkt. i ligningslovens § 15 Q, stk. 1, således at det fremgår af loven, at hvis helårsboligen har flere ejere, andelshavere eller lejere, der er berettiget til et bundfradrag, fordeles bundfradraget i ejerboliger efter ejerandel, i lejeboliger efter den pågældende lejers andel af lejeudgiften og i andelsboliger efter den pågældende andels-havers andel af boligafgiften.

Forslaget indebærer, at ejere, andelshavere eller lejere, der er berettiget til et bundfradrag, fremover får lettere ved at foretage fordelingen af bundfradraget mellem sig, idet lovbestemmelsen vil komme til at indeholde en fordelingsnøgle, som foreskriver, hvorledes fordelingen skal foretages.

Såfremt ikke alle andelshavere eller lejere anvender reglerne, skal bundfradraget stadig fordeles i forhold til den enkelte andels-havers/lejers andel af den samlede lejeudgift eller boligafgift.

Eksempel 1: To ejere (A og B) ejer hver 50 pct. af en helårsbolig. Begge ejere foretager udlejning. Der er tale om udlejning af helårsbolig via et bureau eller en deleøkonomisk platform, som indberetter lejeindtægterne til Skatteforvaltningen. De to ejere vil i denne situation samlet set være berettiget til det høje skematiske bundfradrag på 29.900 kr. samt fradrag på 40 pct. af den del af lejeindtægten, der overstiger bundfradraget:

Samlede udlejningsindtægt fra udlejning gennem bureau eller deleøkonomisk platform, der indberetter til Skatteforvaltningen	34.900 kr.	Samlede udlejningsindtægt fra udlejning gennem bureau eller deleøkonomisk platform, der indberetter til Skatteforvaltningen	34.900 kr.
Udlejningsindtægt for A	17.450 kr.	Udlejningsindtægt for B	17.450 kr.
Bundfradrag for A	14.950 kr.	Bundfradrag for B	14.950 kr.
Indkomst over bundfradraget for A (17.450 – 14.950)	2.500 kr.	Indkomst over bundfradraget for B (17.450 – 14.950)	2.500 kr.
Skattepligtig indkomst (60 pct. af indkomst over bundfradraget)	1.500 kr.	Skattepligtig indkomst (60 pct. af indkomst over bundfradraget)	1.500 kr.

Eksempel 2: To lejere (A og B), hvor A betaler 70 pct. af lejeudgiften, mens B betaler 30 pct. af lejeudgiften. Det forudsættes i eksemplet, at A og B har lejet boligen af et boligselskab. De to lejere aftaler indbyrdes, at lejeindtægten også skal fordeles med 70 pct. til A og 30 pct. til B. Der

er tale om udlejning af en helårsbolig via et bureau eller en deleøkonomisk platform, som indberetter til Skatteforvaltningen. De to lejere vil samlet set være berettiget til det høje skematiske bundfradrag på 29.900 kr. samt fradrag på 40 pct. af den del af lejeindtægten, der overstiger bundfradra-

get, idet fordelingen indbyrdes sker på basis af fordelingen af lejeudgiften:

Samlede udlejningsindtægt fra udlejning gennem bureau eller deleøkonomisk platform, der indberetter til Skatteforvaltningen	34.900 kr.	Samlede udlejningsindtægt fra udlejning gennem bureau eller deleøkonomisk platform, der indberetter til Skatteforvaltningen	34.900 kr.
Udlejningsindtægt for A ($0,70 \cdot 34.900$)	24.450 kr.	Udlejningsindtægt for B ($0,30 \cdot 34.900$)	10.470 kr.
Bundfradrag for A ($0,70 \cdot 29.900$)	20.930 kr.	Bundfradrag for B ($0,30 \cdot 29.900$)	8.970 kr.
Indkomst over bundfradraget for A ($24.430 - 20.930$)	3.500 kr.	Indkomst over bundfradraget for B ($10.470 - 8.970$)	1.500 kr.
Skattepligtig indkomst ($0,60 \cdot 3.500$)	2.100 kr.	Skattepligtig indkomst ($0,60 \cdot 1.900$)	900 kr.

Eksempel 2 har til formål at illustrere fordelingen af bundfradraget mellem udlejningsparterne, når den ene part afholder en større andel af udgifterne til boligen end den anden part.

Eksempel 3: To andelshavere (A og B), hvor A betaler hele boligafgiften, mens B ikke betaler noget til boligafgiften, men både A og B står anført som andelshaver. Der er tale

om udlejning af en andelsbolig via et bureau eller en deleøkonomisk platform, som indberetter til Skatteforvaltningen. I dette tilfælde vil det alene være A, der er berettiget til det høje skematiske bundfradrag på 29.900 kr. samt fradrag på 40 pct. af den del af lejeindtægten, der overstiger bundfradraget:

Samlede udlejningsindtægt fra udlejning gennem bureau eller deleøkonomisk platform, der indberetter til Skatteforvaltningen	65.000 kr.	Samlede udlejningsindtægt fra udlejning gennem bureau eller deleøkonomisk platform, der indberetter til Skatteforvaltningen	65.000 kr.
Udlejningsindtægt for A	32.500 kr.	Udlejningsindtægt for B	32.500 kr.
Bundfradrag for A ($29.900 / 2$)	14.950 kr.	Bundfradrag for B ($11.700 / 2$)	5.850 kr.
Indkomst over bundfradraget for A ($32.500 - 14.950$)	17.550 kr.	Indkomst over bundfradraget for B ($32.500 - 5.850$)	26.650 kr.
Skattepligtig indkomst (60 pct. af indkomst over bundfradraget)	10.530 kr.	Skattepligtig indkomst (60 pct. af indkomst over bundfradraget)	15.990 kr.

Eksempel 3 har til formål at illustrere opgørelsen af den skattepligtige indkomst for to andelshavere, hvor det alene er den ene part, der afholder udgifterne forbundet med andelsboligen. Det vil på den baggrund alene være A, der har adgang til halvdelen af det høje skematiske bundfradrag, mens B vil have adgang til halvdelen af det lave skematiske bundfradrag.

Eksempel 4: To ejere (A og B) af en helårsbolig ejer hver 50 pct. af boligen. Der er tale om udlejning af helårsbolig

via et bureau eller en deleøkonomisk platform, som indberetter lejeindtægterne til Skatteforvaltningen. Det er alene A, der indberettes oplysninger om til Skatteforvaltningen vedrørende udlejningen. B modtager ingen lejeindtægter. Det betyder, at alene A vil være omfattet af reglerne om adgang til det høje skematiske bundfradrag i ligningslovens § 15 Q, stk. 2. A vil dog alene have adgang til det halve bundfradrag, da A's ejerandel er 50 pct.:

Samlede udlejningsindtægt fra udlejning gennem bureau eller deleøkonomisk platform, der indberetter til Skatteforvaltningen	34.900 kr.	Samlede udlejningsindtægt fra udlejning gennem bureau eller deleøkonomisk platform, der indberetter til Skatteforvaltningen	0 kr.
Udlejningsindtægt for A	34.900 kr.	Udlejningsindtægt for B	0 kr.
Bundfradrag for A (29.900 / 2)	14.950 kr.	Bundfradrag for B	5.850 kr.
Indkomst over bundfradraget for A (34.900 – 14.950)	19.950 kr.	Indkomst over bundfradraget for B	0 kr.
Skattepligtig indkomst (60 pct. af indkomst over bundfradraget)	11.970 kr.	Skattepligtig indkomst (60 pct. af indkomst over bundfradraget)	0 kr.

Eksempel 4 har til formål at illustrere opgørelsen af den skattepligtige indkomst for to ejere af en ejerbolig, hvor der alene indberettes oplysninger om den ene part. I eksempel 4 står der ikke angivet en udlejningsindtægt for B, idet der alene indberettes udlejningsindtægt for A fra bureauet eller den deleøkonomiske platform.

Hvis det forudsættes, at A og B internt har aftalt at fordele lejeindtægten ligeligt mellem hinanden, vil det stadig kun være A, der er berettiget til det høje skematiske bundfradrag efter reglerne i ligningslovens § 15 Q, stk. 1, 2. pkt., da det alene er A, der er indberettet oplysninger om til Skatteforvaltningen.

Oplysningerne om A vil stadig være de samme. A skal derfor selv sørge for at få rettet oplysningerne på A's oplysningsskema i overensstemmelse med aftalen med B. Derefter vil B ligeledes skulle sørge for at rette oplysningerne på B's oplysningsskema. B vil dog ikke have adgang til det høje skematiske bundfradrag, da der ikke foreligger nogle indberetning af B's lejeindtægter fra tredjemand, som er en betingelse, jf. ligningslovens § 15 Q, stk. 1, 2. pkt. B vil på den baggrund have adgang til halvdelen af det lave skematiske bundfradrag og alene skulle medregne 60 pct. af den del, der evt. måtte overstige bundfradraget.

Eksempel 5: En ejer (A) af en ejerbolig langtidsudlejer et værelse ud til en studerende (B). A vælger at benytte sig af reglerne i ligningslovens § 15 Q for langtidsudlejningen. Der er tale om udlejning af et værelse i en helårsbolig via et bureau eller en deleøkonomisk platform, som indberetter lejeindtægterne til Skatteforvaltningen. B udlejer værelset i en uge via et bureau eller deleøkonomisk platform i en periode, hvor B ikke opholder sig i boligen. Bureauet eller den deleøkonomiske platform indberetter lejeindtægten til Skatteforvaltningen:

A's skattepligtige indtægt opgøres som:

Samlede udlejningsindtægt for A fra udlejning gennem bureau eller deleøkonomisk platform, der indberetter til Skatteforvaltningen	60.000 kr.
Bundfradrag efter ligningslovens § 15 Q for A	29.900 kr.
Indkomst over bundfradraget for A (60.000 – 29.900)	30.100 kr.
Skattepligtig indkomst (0,60 · 30.100)	18.060 kr.

B's skattepligtige indtægt opgøres som:

Samlede udlejningsindtægt for A fra udlejning gennem bureau eller deleøkonomisk platform, der indberetter til Skatteforvaltningen	1.500 kr.
Bundfradrag efter ligningslovens § 15 Q for B	29.900 kr.
Indkomst over bundfradraget for B	0 kr.
Skattepligtig indkomst	0 kr.

Eksempel 5 har til formål at illustrere opgørelsen af den skattepligtige indkomst efter reglerne i ligningslovens § 15 Q ved videreudlejning. Når både A og B opfylder kriterierne i ligningslovens § 15 Q, vil begge parter have adgang til et fuldt bundfradrag efter reglerne.

Til nr. 5

Efter ligningslovens § 15 P, stk. 1, kan ejere, andelshavere og lejere, der langtidsudlejer eller fremlejer en del af værelserne i en helårsbolig til beboelse, eller som udlejer eller fremlejer hele boligen en del af indkomståret til beboelse efter ligningslovens § 15 P, stk. 2, ved indkomstopgørelsen foretage et skematisk bundfradrag. Bundfradraget kan ikke overstige bruttolejeindtægten inkl. betalinger for el, vand

m.v. Når denne opgørelsesmetode anvendes, kan den skattepligtige ikke samtidig foretage fradrag for faktiske udgifter i forbindelse med udlejningen. Bundfradragets størrelse varierer afhængig af boligtype.

Ejere er efter den skematiske metode skattepligtige af den del af lejeindtægten, der overstiger 1 1/3 pct. af ejendomsværdien. En ejer kan dog altid benytte et fast ikke-reguleret minimumsbundfradrag på 24.000 kr. Den herefter fremkomne skattepligtige indkomst medregnes i den skattepligtiges kapitalindkomst. Det betyder, at en boligejer kan have en skattefri lejeindtægt på mindst 2.000 kr. om måneden.

Andelshavere og lejere er efter den skematiske metode skattepligtige af den del af lejeindtægten, der overstiger et bundfradrag på 2/3 af den samlede årlige husleje eller boligafgift. Den herefter fremkomne skattepligtige indkomst medregnes i den skattepligtiges personlige indkomst. Andelshavere sidestilles således skattemæssigt med lejere. Der er for andelshavere og lejere ikke et fastsat minimumsbundfradrag.

Udlejere af helårsboliger kan i stedet for den skematiske metode efter ligningslovens § 15 P, stk. 1 og 2, vælge den regnskabsmæssige opgørelse med fradrag for de faktiske, dokumenterede udgifter, der er forbundet med udlejningen, jf. ligningslovens § 15 P, stk. 3.

Efter ligningslovens § 15 Q, stk. 1, kan ejere, andelshavere og lejere, der udlejer eller fremlejer en del af værelserne i en helårsbolig til beboelse, eller som udlejer eller fremlejer hele boligen en del af indkomståret til beboelse, ved indkomstopgørelsen foretage et skematisk bundfradrag på 11.700 kr. (2021) i bruttolejeindtægten pr. helårsbolig.

Bundfradraget udgør dog 29.900 kr. (2021), hvis der sker indberetning af lejeindtægten efter skatteindberetningslovens § 43. Bundfradraget kan dog ikke overstige bruttolejeindtægten pr. helårsbolig. Endvidere kan der af den del af lejeindtægten, der overstiger bundfradraget, fradrages 40 pct.

Efter ligningslovens § 15 Q stk. 4, skal der foretages en forholdsmæssig opgørelse af bundfradragene i forhold til den periode, hvor udlejningen finder sted, såfremt en ejer, andelshaver eller lejer i et indkomstår foretager udlejning efter henholdsvis ligningslovens § 15 Q, stk. 1 og 2, og ligningslovens § 15 P, stk. 1 og 2.

Det foreslås at justere bestemmelsen i ligningslovens § 15 Q, stk. 4, således at det kommer til at fremgå af lovtæksten, at der skal være tale om en samtidig anvendelse af begge bestemmelser på samme bolig.

Den foreslåede justering af bestemmelsen vil indebære en tydeliggørelse, således at de borgere, der benytter sig af fradrag for udlejning efter henholdsvis ligningslovens §§ 15 P og 15 Q ved, at der skal foretages en forholdsmæssig opgørelse af bundfradragene, når begge bestemmelser benyttes i samme indkomstår på samme bolig.

Derudover foreslås det at justere bestemmelsen i § 15 Q stk. 4, således at der skal foretages en forholdsmæssig opgørelse af bundfradraget efter ligningslovens § 15 Q og § 15 P i forhold til indkomståret, såfremt udlejer benytter sig

af begge regelsæt på samme bolig. I den forbindelse foreslås det også, at det samlede bundfradrag ikke kan overstige det højeste bundfradrag opgjort efter reglerne i ligningslovens § 15 Q, stk. 1 og 2, eller § 15 P, stk. 1 og 2.

Der kan f.eks. være tale om en situation, hvor en ejer af en bolig udlejer et værelse til en studerende hele året og samtidig korttidsudlejer et andet værelse via et bureau eller en deleøkonomisk platform. På den måde overstiger den samlede udlejningsperiode således et helt kalenderår. Ejeren af boligen vil fremadrettet skulle opgøre bundfradraget for den del af udlejningen, der vedrører ligningslovens § 15 Q, og for den del af udlejningen, der vedrører § 15 P, i forhold til hele indkomståret. Det samlede bundfradrag vil derefter ikke kunne overstige det højeste af bundfradragene opgjort efter enten ligningslovens §§ 15 Q, stk. 1 og 2, eller 15 P, stk. 1 og 2.

Den foreslåede justering indebærer, at det fremover vil blive nemmere for de skattepligtige, der foretager henholdsvis langtidsudlejning efter ligningslovens § 15 P og kort- eller langtidsudlejning efter ligningslovens § 15 Q, at beregne den forholdsmæssige fordeling af bundfradragene, når der udlejes efter begge regelsæt, idet fordelingsnøglen vil fremgå af lovtæksten.

Eksempel 1: En ejer (A) af en helårsbolig korttidsudlejer et værelse via et bureau eller deleøkonomisk platform, som indberetter til Skatteforvaltningen, i 65 dage i begyndelsen af indkomståret. Derudover langtidsudlejer A også det samme værelse ud til en studerende resten af året. Boligen har en ejendomsværdi af 3 mio. kr. Indkomståret udgør 365 dage.

For den del af udlejningen, der vedrører korttidsudlejningen på 65 dage i begyndelsen af kalenderåret, kan nettoglejeindtægten opgøres som følgende:

Udlejningsindtægt fra udlejning gennem bureau eller deleøkonomisk platform, der indberetter til Skatteforvaltningen	32.500 kr.
Bundfradrag for A	29.900 kr.
Bundfradrag efter ligningslovens § 15 Q for A $((65/365) \cdot 29.900)$	5.382 kr.
Lejeindtægt over bundfradrag $(32.500 - 5.382)$	27.118 kr.
Skattepligtig indkomst $(0,60 \cdot 27.118)$	16.271 kr.

For den del af udlejningen, der vedrører langtidsudlejning til en studerende den resterende del af året, kan nettoglejningstægten opgøres som følgende:

Udlejningsindtægt fra langtidsudlejning efter ligningslovens § 15 P	50.000 kr.
Bundfradrag for A (1 1/3 pct. · 3 mio. kr.)	40.000 kr.
Bundfradrag efter ligningslovens § 15 P for A ((300/365) · 40.000)	32.800 kr.
Lejeindtægt over bundfradrag (50.000 – 32.800)	17.200 kr.
Skattepligtig indkomst (50.000 – 31.800)	17.200 kr.

Eksempel 1 har til formål at illustrere opgørelsen af den skattepligtige indkomst, når en udlejer foretager både kort- og langtidsudlejning og benytter reglerne i ligningslovens § 15 Q og 15 P. A vil i den sammenhæng både skulle opgøre lejeindtægterne for korttidsudlejningen efter reglerne i ligningslovens § 15 Q og lejeindtægterne for langtidsudlejningen efter reglerne i ligningslovens § 15 P. Opgørelserne af lejeindtægterne skal holdes adskilt fra hinanden, da det vedrører to forskellige udlejninger og dermed to forskellige regelsæt.

I eksempel 1 overstiger bundfradragene efter ligningslovens §§ 15 P og 15 Q (32.800 kr. + 5.382 kr. = 38.182 kr.) ikke det højeste af bundfradragene på 40.000 kr. efter ligningslovens § 15 P, som udgør et loft over det samlede bundfradragets størrelse, jf. den foreslåede § 2, nr. 5. Bundfradragene bliver derfor ikke omfattet af maksimeringsreglen i ligningslovens § 15 Q, stk. 4, 2. pkt. A vil i den sammenhæng skulle sørge for at rette oplysningerne på A's oplysningsskema om A's lejeindtægter i indkomståret.

Dette indebærer, at A's bundfradrag for den del af udlejningen, der vedrører korttidsudlejningen efter ligningslovens § 15 Q, skal rettes til 5.382 kr. Derudover skal A oplyse om lejeindtægter fra den del af udlejningen, der vedrører langtidsudlejningen efter ligningslovens § 15 P. Dette indebærer, at A opnår et bundfradrag på 32.800 kr. efter ligningslovens § 15 P og et bundfradrag på 5.382 efter ligningslovens § 15 Q.

Eksempel 2: En ejer (A) af en helårsbolig langtidsudlejer et værelse til en studerende fra og med august til og med december. Boligen har en ejendomsværdi på 3 mio. kr. Derudover korttidsudlejer A også et andet værelse via et bureau eller deleøkonomisk platform, som indberetter til Skatteforvaltningen, i 20 dage i løbet af indkomståret, der udgør 365 dage:

Udlejningsindtægt fra langtidsudlejning efter ligningslovens § 15 P	25.000 kr.
Bundfradrag for A (1 1/3 pct. · 3 mio. kr.)	40.000 kr.
Beregning af bundfradrag ift. 365 dage (153/365 · 100)	42 pct.
Bundfradrag efter ligningslovens § 15 P for A (0,42 · 40.000)	16.800 kr.
Skattepligtig indkomst (25.000 – 16.800)	8.200 kr.

Udlejningsindtægt fra udlejning gennem bureau eller deleøkonomisk platform, der indberetter til Skatteforvaltningen	10.000 kr.
Bundfradrag for A	29.900 kr.
Beregning af bundfradrag ift. 365 dage (20/365 · 100)	5 pct.
Bundfradrag efter ligningslovens § 15 Q for A (0,05 · 29.900)	1.495 kr.
Lejeindtægt over bundfradrag (10.000 – 1.495)	8.505 kr.
Skattepligtig indkomst (0,60 · 8.505)	5.103 kr.

Eksempel 2 har til formål at illustrere opgørelsen af den skattepligtige indkomst for A for henholdsvis langtidsudlejningen efter ligningslovens § 15 P og korttidsudlejningen efter ligningslovens § 15 Q.

A vil i den sammenhæng både skulle opgøre lejeindtægterne for korttidsudlejningen efter reglerne i ligningslovens § 15 Q og lejeindtægterne for langtidsudlejningen efter reglerne i ligningslovens § 15 P. Opgørelserne af lejeindtægterne skal holdes adskilt fra hinanden, da det vedrører to forskellige udlejninger og dermed to forskellige regelsæt.

Eksempel 3: En ejer (A) af en ejerbolig langtidsudlejer et værelse ud til en studerende et helt kalenderår. Boligen har en ejendomsværdi af 3 mio. kr. Derudover korttidsudlejer A et andet værelse via et bureau eller deleøkonomisk platform, som indberetter til Skatteforvaltningen, i 20 dage i løbet af indkomståret, der udgør 365 dage. Den samlede udlejningsperiode bliver dermed 385 dage.

For den del af udlejningen, der vedrører langtidsudlejning til en studerende et helt kalenderår, kan nettoglejningstægten opgøres som følgende:

Udlejningsindtægt fra langtidsudlejning efter ligningslovens § 15 P	54.000 kr.
Bundfradrag for A (1 1/3 pct. · 3 mio. kr.)	40.000 kr.
Beregning af bundfradrag ift. 365 dage (365/365 · 100)	100 pct.
Bundfradrag efter ligningslovens § 15 P for A (1,0 · 40.000)	40.000 kr.
Skattepligtig indkomst (54.000 – 40.000)	14.000 kr.

For den del af udlejningen, der vedrører korttidsudlejningen på 20 dage i løbet af kalenderåret, kan nettolejeindtægten opgøres som følgende:

Udlejningsindtægt fra udlejning gennem bureau eller deleøkonomisk platform, der indberetter til Skatteforvaltningen	10.000 kr.
Bundfradrag for A	29.900 kr.
Beregning af bundfradrag ift. 365 dage (20/365 · 100)	5 pct.
Bundfradrag efter ligningslovens § 15 Q for A (0,05 · 29.900)	1.495 kr.
Lejeindtægt over bundfradrag (10.000 – 1.495)	8.505 kr.
Skattepligtig indkomst (0,60 · 8.505)	5.103 kr.

Eksempel 3 har til formål at illustrere opgørelsen af den skattepligtige indkomst for A for henholdsvis langtidsudlejningen efter ligningslovens § 15 P og korttidsudlejningen efter ligningslovens § 15 Q. I eksempel 4 overstiger antallet af udlejningsdage (385 dage) et helt kalenderår (365 dage).

A vil i den sammenhæng både skulle opgøre lejeindtægterne for korttidsudlejningen efter reglerne i ligningslovens § 15 Q og lejeindtægterne for langtidsudlejningen efter reglerne i ligningslovens § 15 P. Opgørelserne af lejeindtægterne skal holdes adskilt fra hinanden, da det vedrører to forskellige udlejninger og dermed to forskellige regelsæt.

I eksempel 3 overstiger bundfradragene efter ligningslovens §§ 15 P og 15 Q det højeste af bundfradragene på 40.000 kr. efter ligningslovens § 15 P. A vil i den sammenhæng skulle sørge for at rette oplysningerne på A's oplysningsskema om A's lejeindtægter i indkomståret.

Dette indebærer, at A's bundfradrag for den del af udlejningen, der vedrører korttidsudlejningen efter ligningslovens § 15 Q, skal rettes til 1.495 kr.

Derudover skal A oplyse om lejeindtægter fra den del af udlejningen, der vedrører langtidsudlejningen efter ligningslovens § 15 P. Da det samlede bundfradrag ikke kan overstige det højeste af bundfradragene, medfører det, at A må

vælge, om hele bundfradraget på 40.000 kr. ønskes anvendt i langtidsudlejningsindtægterne efter ligningslovens § 15 P - og dermed intet bundfradrag i korttidsudlejningsindtægterne efter ligningslovens § 15 Q. Eller om der for den del af udlejningen, som vedrører langtidsudlejningen efter ligningslovens § 15 P, ønskes foretaget et bundfradrag på (40.000 kr. – 1.495 kr.) = 38.505 kr. og herefter også et bundfradrag på 1.495 kr. i korttidsudlejningsindtægterne.

Til nr. 6

Efter ligningslovens § 28, stk. 7, 2. pkt., er adgang til omberegning af skatten i de situationer, hvor tegnings- eller køberetter udnyttes eller afstås efter fraflytning bl.a. betinget af, at der er »afgivet oplysninger til told- og skatteforvaltningen efter skattekontrollovens § 2 til told- og skatteforvaltningen«.

I den gældende bestemmelse fremgår det således to gange, at oplysningerne - som omhandlet i bestemmelsen - skal afgives til »told- og skatteforvaltningen«.

Det foreslås i ligningslovens § 28, stk. 7, 2. pkt., at lade »til told- og skatteforvaltningen« lige efter henvisningen til § 2 udgå.

Forslaget er en redaktionel ændring.

Til § 3

Det foreslås i *stk. 1*, at loven træder i kraft den 1. januar 2022. Dermed følger forslaget princippet om fælles ikrafttrædelsesdatoer, hvorefter love, som har betydning for erhvervslivet, som udgangspunkt skal træde i kraft den 1. juli eller 1. januar.

Det forudsættes samtidig, at Skatteforvaltningen anvender bemyndigelsen i lovforslagets § 2, nr. 1, til at ændre bekendtgørelse nr. 1656 af 19. december 2018 om godkendelse m.v. efter ligningslovens § 8 A, stk. 2, og § 12, stk. 3, af almenvælgørende og almennyttige foreninger, fonde, stiftelser, institutioner m.v. og religiøse samfund her i landet eller i et andet EU/EØS-land, således at der fra den 1. januar 2022 vil blive stillet lempeligere krav til antallet af kontingentbetalende medlemmer, antallet af årlige gavegivere, herunder krav til gavens størrelse, og årlig bruttoindtægt eller formue for patientforeninger, som repræsenterer sjældne sygdomme. Det er herefter meningen, at små patientforeninger for sjældne sygdomme fra den 1. januar 2022 kan godkendes som almenvælgørende eller almennyttige foreninger m.v. efter ligningslovens § 8 A.

Det foreslås i *stk. 2*, at lovens § 1, nr. 1-4, 6-8 og 10-13 har virkning fra indkomståret 2022. Forslaget betyder på dette punkt, at kompetencen til at bestemme indholdet af oplysningsskemaet m.v. overgår til Skatteforvaltningen med virkning for oplysningsskemaet for indkomståret 2022, jf. lovforslagets § 1, nr. 1, og 11.

Endvidere betyder forslaget, at fysiske og juridiske personer, som alene er skattepligtige her til landet efter kulbrinteskattelovens § 3, kan gøre brug af reglerne om regnskabsføring i fremmed valuta fra og med indkomståret 2022, jf. lovens § 1, nr. 6-8.

Endelig betyder forslaget, at lovtæksten vedrørende indkaldelse af databaseundersøgelser er tydeliggjort. Det fremgår således af den foreslåede tekst, at det i nogle tilfælde kan være nødvendigt at udarbejde en databaseundersøgelse som en del af transfer pricing-dokumentationen, og at der herudover kan være behov for, at Skatteforvaltningen kan anmode om yderligere skriftlig dokumentation i form af databaseundersøgelser udover de tilfælde, hvor den valgte transfer pricing-metode i transfer pricing-dokumentationen nødvendiggøre en databaseundersøgelse, jf. lovens § 1, nr. 9. Denne tydeliggørelse foreslås at få virkning for indkomståret 2022.

Det foreslås i *stk. 3*, at lovens § 1, nr. 9, har virkning for indkomståret 2021, der påbegyndes den 1. januar 2021 eller senere.

Det foreslåede virkningstidspunkt indebærer, at lovforslaget vil følge virkningstidspunktet for de bestemmelser i lov nr. 1835 af 8. december 2020 om ændring af selskabsskateloven og forskellige andre love (Justering af definitionen af fast driftssted, fradrag for endelige underskud i udenlandske datterselskaber m.v., tydeliggørelse af muligheden for skønsmæssige ansættelser ved transfer pricing-forhøjelser og ændring af opbevaringsperiode for grundlaget for indberetning af finansielle konti m.v.), der vedrører indgivelsen af transfer pricing-dokumentationen 60 dage efter oplysnings-skemaet.

Lovforslaget lemper udelukkende kravet om udarbejdelse af transfer pricing-dokumentation, og det findes derfor hen-

sigtsmæssigt at lade det have virkning også for indkomståret, der allerede er påbegyndt den 1. januar 2021, så at skattepligtige ikke skal indsende transfer-pricing dokumentation for visse kontrollerede transaktioner i overensstemmelse med lov nr. 1835 af 8. december 2020.

Det foreslås i *stk. 4*, at lovens § 2, nr. 1, har virkning fra og med kalenderåret 2022.

Det indebærer, at der kan opnås fradragsret efter ligningslovens § 8 A for gaver, som fra og med den 1. januar 2022 ydes til patientforeninger, der godkendes efter de lempeligere regler med virkning fra og med kalenderåret 2022.

Det foreslås i *stk. 5*, at lovens § 2, stk. 2-5, har virkning fra og med indkomståret 2021. For at undgå, at der kan opstå tilfælde, hvor de foreslåede ændringer kan have skærpende virkning for enkelte skattepligtige for indkomståret 2021, er der dog indsat bestemmelse om, at skattepligtige, der er omfattet af de justerede regler for indkomståret 2021, kan vælge at lade den skattepligtige indkomst for indkomståret 2021 opgøre uden anvendelse af reglerne i § 2, nr. 2-5. Det er dog en betingelse, at den skattepligtige senest ved oplysningsfristens udløb, skal meddele Skatteforvaltningen om dette valg.

Loven gælder ikke for Færøerne eller Grønland, fordi de love, der foreslås ændret, ikke gælder for Færøerne eller Grønland og ikke indeholder hjemler til at sætte lovene i kraft for Færøerne eller Grønland.

Lovforslaget sammenholdt med gældende lov

Gældende formulering

Lovforslaget

§ 1

§ 6. Efter indstilling fra Skatterådet bestemmer skatteministeren,

1) hvilke oplysninger af betydning for skatteansættelsen eller skatteberegningen oplysningsskemaet, jf. § 5, skal indeholde, herunder oplysninger til brug for told- og skatteforvaltningens kontrol af grundlaget for erhvervsdrivendes indkomstopgørelse,

2) udformningen af blanketter til brug ved afgivelse af oplysninger som omfattet af nr. 1, og

3) om oplysninger til told- og skatteforvaltningen om skattepligtig indkomst m.v. skal gives skriftligt og underskrives eller godkendes på anden særlig måde.

Stk. 2. Efter indstilling fra Skatterådet fastsætter skatteministeren regler om

1) pligten for erhvervsdrivende til inden oplysningsfristens udløb, jf. §§ 11-13, at udarbejde og indgive til told- og skatteforvaltningen et skattemæssigt årsregnskab for den senest afsluttede regnskabsperiode som grundlag for indkomstopgørelsen, herunder om det regnskabsmæssige grundlag for det skattemæssige årsregnskab, og

2) opbevaring af det skattemæssige årsregnskab og af regnskabsmateriale, som har betydning for opgørelsen af den erhvervsdrivendes skattepligtige indkomst, medmindre regnskabsmaterialet er omfattet af bogføringslovens § 10, stk. 1-3.

Stk. 3. Indsender den skattepligtige ikke et skattemæssigt årsregnskab, eller opbevarer den skattepligtige ikke det skattemæssige årsregnskab og regnskabsmaterialet i overensstemmelse med de regler, som er udstedt i medfør af stk. 2, kan told-

I skattekontrolloven, jf. lov nr. 1535 af 19. december 2017, som ændret bl.a. ved § 6 i lov nr. 1835 af 8. december 2020, og senest ved § 1 i lov nr. 789 af 4. maj 2021, foretages følgende ændringer:

1. § 6, *stk. 1*, ophæves.

Stk. 2 og 3 bliver herefter stk. 1 og 2.

2. I § 6, *stk. 2, nr. 1*, der bliver stk. 1, ændres »årsregnskab, og« til »årsregnskab,«.

3. I § 6, *stk. 2*, der bliver stk. 1, indsættes efter nr. 1 som nyt nummer:

»2) hvilke erhvervsdrivende, som efter stk. 1, nr. 1, skal give supplerende oplysninger i oplysningskemaet, jf. § 5, til brug for told- og skatteforvaltningens kontrol af grundlaget for de erhvervsdrivendes indkomstopgørelser, og«.

Nr. 2 bliver herefter nr. 3.

4. I § 6, *stk. 3*, der bliver stk. 2, ændres »stk. 2« til: »stk. 1«.

og skatteforvaltningen foretage en skønsmæssig ansættelse, jf. § 74.

§ 12. --

Stk. 2. Udløber indkomståret i perioden fra og med den 1. februar til og med den 31. marts, skal oplysninger som nævnt i § 2 gives senest den 1. september samme år.

§ 29. Følgende skattepligtige kan foretage omregning efter stk. 2:

1) Juridiske personer omfattet af selskabsskatte- lovens § 1 eller § 2, stk. 1, litra a eller b.

2) Juridiske personer omfattet af fondsbeskat- ningslovens § 1.

3) Fysiske personer omfattet af kildeskattelø- vens § 1 eller § 2, stk. 1, nr. 4 eller 5, og dødsbo- er omfattet af dødsboskatte loven ved opgørelsen af indkomst fra selvstændig erhvervsmæssig virk- somhed.

Stk. 2 -6. ---

§ 34. Deltager en skattepligtig som nævnt i § 29, stk. 1, nr. 3, i en virksomhed, kan den skattepligtige ved anvendelsen af bestemmelserne i §§ 29-33 behandle virksomheden uafhængigt af sin øvrige erhvervsvirksomhed, hvis

1) mindst én af deltagerne hæfter personligt for virksomhedens forpligtelser,

2) den skattepligtige ikke har bestemmende ind- flydelse på virksomheden, jf. § 37, nr. 1, eller på anden vis på grund af vedtægtsbestemmelse, aftale eller fælles ledelse har kontrol med virksomheden og

3) virksomheden aflægger regnskab i en frem- med valuta.

Stk. 2-5. ---

§ 35. Deltager en skattepligtig som nævnt i § 29, stk. 1, nr. 3, der udarbejder skattemæssigt årsregn- skab i en fremmed valuta efter reglerne i §§ 29-33, i en virksomhed, kan den skattepligtige undlade at anvende bestemmelserne i §§ 29-33 på denne virksomhed, således at virksomheden behandles uafhængigt af den skattepligtiges øvrige erhvervs- virksomhed, hvis

5. I § 12, *stk. 2*, ændres »1. februar« til: »1. marts«.

6. I § 29, *stk. 1, nr. 1*, indsættes efter »eller b«: », eller kulbrinteskattelovens § 3«.

7. I § 29, *stk. 1*, indsættes som *nr. 4*:

»4) Fysiske personer omfattet af kulbrinteskatte- lovens § 3 ved opgørelsen af indkomst efter kul- brinteskatteloven.«

8. I § 34, *stk. 1*, og § 35, *stk. 1*, indsættes efter »§ 29, stk. 1, nr. 3«: »eller 4«.

1) mindst én af deltagerne hæfter personligt for virksomhedens forpligtelser,

2) den skattepligtige ikke har bestemmende indflydelse på virksomheden, jf. § 37, nr. 1, eller på anden vis på grund af vedtægtsbestemmelse, aftale eller fælles ledelse har kontrol med virksomheden og

3) virksomheden aflægger regnskab i danske kroner.

Stk. 2-3. ---

§ 39. Skattepligtige omfattet af § 38 og § 40, stk. 1, skal udfærdige og opbevare skriftlig dokumentation for, hvorledes priser og vilkår er fastsat for de kontrollerede transaktioner, som er omfattet af henholdsvis §§ 38 og 40, jf. dog stk. 2 og 4. Den skriftlige dokumentation skal være af en sådan art, at den kan danne grundlag for en vurdering af, om priser og vilkår er fastsat, i overensstemmelse med hvad der kunne være opnået, hvis transaktionerne var afsluttet mellem uafhængige parter.

Stk. 2-3. ---

9. § 39, stk. 1, affattes således:

»Skattepligtige omfattet af § 38, og som ikke er fritaget efter § 40, stk. 1, skal udarbejde og opbevare skriftlig dokumentation af en sådan art, at den kan danne grundlag for en vurdering af, om priser og vilkår for kontrollerede transaktioner, er fastsat i overensstemmelse med, hvad der kunne have været opnået, hvis transaktionerne var afsluttet mellem uafhængige parter, jf. dog stk. 2 og 4. Den skriftlige dokumentation skal dog alene udarbejdes i følgende situationer:

1) Den ene part i den kontrollerede transaktion er en udenlandsk fysisk eller juridisk person, jf. § 37, nr. 4, eller udgør et fast driftssted beliggende på Færøerne, i Grønland eller i en fremmed stat, herunder efter bestemmelserne i en dobbeltbeskatningsoverenskomst. Den skriftlige dokumentation skal dog ikke udarbejdes, hvis alle parter i den kontrollerede transaktion er faste driftsteder beliggende i Danmark af selskaber beliggende på Færøerne, i Grønland eller i en fremmed stat, herunder efter bestemmelserne i en dobbeltbeskatningsoverenskomst, eller hovedkontorer af selskaber hjemmehørende i Danmark.

2) Den ene part i den kontrollerede transaktion beskattes efter tonnageskatteloven, medmindre alle parterne i den kontrollerede transaktion kun beskattes efter tonnageskatteloven. Den skriftlige dokumentation skal også udarbejdes, hvor den skattepligtige opgør indkomst omfattet af tonnageskattelovens § 13, stk. 2.

3) Den ene part i den kontrollerede transaktion beskattes efter kulbrinteskatteloven, medmindre alle parterne i den kontrollerede transaktion kun beskattes efter kulbrinteskatteloven.

§ 39. ---

Stk. 4. Den skattepligtige skal alene udarbejde skriftlig dokumentation i form af databaseundersøgelser, hvis told- og skatteforvaltningen anmoder herom. Told- og skatteforvaltningen fastsætter en frist for indsendelsen heraf. Fristen kan ikke være på mindre end 60 dage.

§ 41. Efter indstilling fra Skatterådet bestemmer skatteministeren, hvilke oplysninger om kontrollerede transaktioner oplysningsskemaet skal indeholde.

§ 72. Har den skattepligtige ikke rettidigt indgivet et oplysningsskema, jf. § 5, eller et skattemæssigt årsregnskab, jf. § 6, stk. 2, nr. 1, eller ikke vedlagt oplysningsskemaet ejeroplysninger, jf. § 26, stk. 2, eller revisorerklæring fra finansieringselskaber, jf. § 36, kan told- og skatteforvaltningen pålægge daglige tvangsbøder.

Stk. 2-3. ---

§ 75. Er en skattepligtig bogføringspligtig, og skal den skattepligtige indgive et skattemæssigt årsregnskab til told- og skatteforvaltningen efter regler fastsat efter § 6, stk. 2, nr. 1, kan told- og skatteforvaltningen træffe afgørelse om, at en statsautoriseret eller registreret revisor for den skattepligtige udarbejder et regnskab, hvis én af følgende betingelser er opfyldt:

1) Det skattemæssige årsregnskab opfylder i væsentligt omfang ikke kravene til indholdet af regn-

4) Den ene part i den kontrollerede transaktion er omfattet af selskabsskattelovens § 1, stk. 1, nr. 3, medmindre alle parterne i den kontrollerede transaktion er omfattet af selskabsskattelovens § 1, stk. 1, nr. 3.

5) Den ene part i den kontrollerede transaktion er omfattet af selskabsskattelovens § 1, stk. 1, nr. 6.

6) Den ene part i den kontrollerede transaktion er omfattet af selskabsskattelovens § 3.

7) Hvor den skattepligtiges indkomst skal opgøres efter kildeskattelovens § 2, stk. 8, selskabsskattelovens § 2, stk. 7 eller selskabsskattelovens § 8, stk. 6.«

10. I § 39, *stk. 4*, udgår »alene« og efter »udarbejde« indsættes: »yderligere«.

11. § 41 ophæves.

12. I § 72, *stk. 1*, § 75, *stk. 1*, *1. pkt.*, og *stk. 1*, *nr. 1*, § 77, *stk. 1* og *3*, og § 84, *nr. 3*, ændres »§ 6, stk. 2, nr. 1,« til: »§ 6, stk. 1, nr. 1,«.

skabet bestemt i regler fastsat efter § 6, stk. 2, nr. 1.

2-3) ---

Stk. 2-3. ---

§ 77. Indgiver den skattepligtige inden 2 måneder fra udløbet af den frist, som told- og skatteforvaltningen har fastsat efter § 76, stk. 2, et årsregnskab, der opfylder kravene fastsat i regler efter § 6, stk. 2, nr. 1, bortfalder told- og skatteforvaltningens afgørelse efter § 75, jf. dog stk. 3.

Stk. 2. ---

Stk. 3. Finder told- og skatteforvaltningen, at det årsregnskab, som den skattepligtige indgiver efter stk. 1, ikke opfylder kravene fastsat i regler efter § 6, stk. 2, nr. 1, meddeles dette den skattepligtige ved en afgørelse.

§ 84. Med bøde straffes den, der forsætligt eller groft uagtsomt

1-2) ---

3) undlader at afgive oplysninger efter anmodning fra told- og skatteforvaltningen om ejer- og medlemsfortegnelse i selskaber, jf. §§ 24-27, årsregnskaber, jf. § 6, stk. 2, nr. 1, og § 53, og formueoplysninger, jf. §§ 55 og 56.

4-6) ---

§ 84. Med bøde straffes den, der forsætligt eller groft uagtsomt

1-3) ---

4) undlader at opfylde pligten til at opbevare materiale efter de regler, som skatteministeren har fastsat efter § 6, stk. 2, nr. 2,

5) undlader rettidigt at indgive den skriftlige dokumentation vedrørende kontrollerede transaktioner, som der er pligt til at udarbejde efter § 39, og land for land-rapport, jf. §§ 48, 49 og 51, eller at indhente revisorerklæring efter § 43 eller

6) ---

13. I § 84, nr. 4, ændres »§ 6, stk. 2, nr. 2,« til: »§ 6, stk. 1, nr. 3,«.

14. I § 84, nr. 5, ændres »og« til: »eller«, og »at indhente« udgår.

§ 2

I ligningsloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 1735 af 17. august 2021, som ændret ved § 8 i lov nr. 1179 af 8. juni 2021 og § 3 i lov nr. 1181 af 8. juni 2021, foretages følgende ændringer:

§ 8 A. --

Stk. 2 ...

Stk. 3. Told- og skatteforvaltningen fastsætter nærmere regler om godkendelse af foreninger m.v., organisatoriske forhold og indsendelse af oplysninger om formue, indtægter, bidragydere, midlernes anvendelse m.v. Told- og skatteforvaltningen offentliggør hvert år en liste over de organisationer, som opfylder betingelserne for at kunne modtage fradragsberettigede ydelser. For at være berettiget hertil og blive optaget på listen, skal en organisations ansøgning m.v. herom for det pågældende og følgende kalenderår være modtaget hos told- og skatteforvaltningen senest den 1. oktober. Told- og skatteforvaltningen kan videregive oplysninger om afslag på en ansøgning om godkendelse efter stk. 2 eller tilbagekaldelse af en godkendelse efter stk. 2 til andre offentlige myndigheder, hvis oplysningerne er af betydning for myndighedens virksomhed eller for en afgørelse, som myndigheden skal træffe.

Stk. 4 ...

§ 15 Q. Ejere, andelshavere og lejere, der udlejer eller fremlejer en del af værelserne i en helårsbolig til beboelse, eller som udlejer eller fremlejer hele boligen en del af indkomståret til beboelse, kan ved indkomstopgørelsen foretage et bundfradrag på 10.000 kr. (2010-niveau) i bruttolejeindtægten pr. helårsbolig. Bundfradraget udgør dog 25.550 kr. (2010-niveau), hvis der sker indberetning af lejeindtægten efter skatteindberetningslovens § 43. For indkomstårene 2018, 2019 og 2020 finder betingelsen om indberetning i 2. pkt. ikke anvendelse. Bundfradraget kan ikke overstige bruttolejeindtægten pr. helårsbolig. Endvidere kan der af den del af lejeindtægten, der overstiger bundfradraget, fradrages 40 pct. Vælger en ejer at foretage fradrag efter 1.-3. pkt., kan der ikke foretages fradrag og afskrivninger efter stk. 3. Bundfradragene efter 1. og 2. pkt. reguleres efter personskattelovens § 20. For ejere er det en betingelse, at der er tale om en ejendom, der er omfattet af ejendomsværdiskattelovens § 4. Bundfradragene efter 1. og 2. pkt. finder ikke anvendelse på helårsboliger, der af den skattepligtige anvendes som fritidsbolig.

1. I § 8 A, *stk. 3*, indsættes efter 1. pkt. som nyt punktum:

»Told- og skatteforvaltningen fastsætter for patientforeninger, som repræsenterer sjældne sygdomme, særlige regler om godkendelse, der fraviger de almindelige betingelser om antal kontingentbetalende medlemmer, antal årlige gavegivere, gavestørrelse og årlig bruttoindtægt eller formue.«

2. § 15 Q, *stk. 1, 3. pkt.*, affattes således:

»Ved en helårsbolig forstås hele eller en del af en fast ejendom, der tjener til ejerens, andelshaverens eller lejerens helårsbolig.«

3. I § 15 Q, *stk. 1, 6. pkt.*, der bliver 5. pkt., ændres »1.-3. pkt.« til: »1. og 2. pkt.«

4. I § 15 Q, *stk. 1*, indsættes efter 7. pkt. som nyt punktum:

»Hvis helårsboligen har flere ejere, andelshavere eller lejere, fordeles bundfradraget i ejerboliger efter ejerandel, i andelsboliger efter den pågældende andelshavers andel af boligafgiften og i lejeboliger efter den pågældende lejers andel af lejeudgiften.«

Stk. 2-3 ---

Stk. 4. Ønsker ejere, andelshavere og lejere i et indkomstår at anvende både stk. 1 og 2 og § 15 P, stk. 1 og 2, skal der foretages en forholdsmæssig opgørelse af bundfradragene i forhold til den periode, hvor udlejningen finder sted.

§ 28 --

Stk. 2-6...

Stk. 7. Ved udnyttelse eller afståelse af købe- eller tegningsretter, efter at der er indtrådt skattepligt efter stk. 4 eller 5, kan den skattepligtige vælge for disse købe- eller tegningsretter at opgøre det skattepligtige vederlag på grundlag af købe- eller tegningsrettens værdi på dette tidspunkt. Adgang til omberegning efter 1. pkt. er betinget af, at der ved fraflytningen m.v. er afgivet oplysninger til told- og skatteforvaltningen efter skattekontrollovens § 2 til told- og skatteforvaltningen, og at der ved den senere udnyttelse eller afståelse afgives oplysninger herom til told- og skatteforvaltningen.

Stk. 8-11...

5. § 15 Q, *stk. 4*, affattes således:

»Ønsker ejere, andelshavere og lejere i et indkomstår at anvende både stk. 1 og 2 og § 15 P, stk. 1 og 2, på samme bolig, skal der foretages en forholdsmæssig opgørelse af bundfradragene i forhold til indkomståret. Det samlede bundfradrag opgjort efter 1. pkt. kan ikke overstige det højeste bundfradrag opgjort efter enten stk. 1 og 2 eller § 15 P, stk. 1 og 2.«

6. § 28, *stk. 7, 2. pkt.*, ændres »§ 2 til told- og skatteforvaltningen« til: »§ 2«.